



U SLUŽBI MALOGA ISUSA

Vjesnik Družbe sestara Služavki Maloga Isusa

Broj 2./374. Zagreb, lipanj 2014. Godina – LIX.

VJESNIK

Za internu uporabu

Nakladnik

VRHOVNA UPRAVA

DRUŽBE SESTARA SLUŽAVKI MALOGA ISUSA

Zagreb, Naumovac 12

tel.: 00385 01/4673 411

E-mail: d.s.s.malog-isusa@zg.tcom.hr

Odgovara

s. M. Radoslava Radek

vrhovna glavarica

Glavna urednica

s. M. Ana Marija Kesten

Uredničko vijeće

s. M. Maneta Mijoč

s. M. Petra Marjanović

s. M. Ljilja Marinčić

Lektura – djelomično

Omotnica O. Berberović, akademski slikar

Tisak

„Naša djeca“, tiskara d.d., Zagreb

Naklada

200 primjeraka

RIJEČ UREDNIŠTVA

Navještaj evanđelja

Primljena zadaća navještaja radosne vijesti je Božje djelo. Našim radom ne možemo zaslužiti tako veliki dar. „Bog nas iz čiste milosti, privlači k sebi. On šalje svojega Duha u naša srca da nas učini svojim sinovima, da nas preobrazi i da nas osposobi da svojim životom odgovorimo na njegovu ljubav.“

Papa Benedikt XVI, na početku biskupske sinode istaknuo je, kakao je važno „uvijek znati da prva riječ, prva inicijativa, pravo djelovanje dolaze od Boga, i samo svojim uključivanjem u tu božansku inicijativu, samo moleći tu božansku inicijativu možemo i mi – s njim i u njemu – postati blagovjesnici.“ Papa Franjo potvrđuje da „to načelo *primata milosti* mora biti svjetionik koji neprestano prosvjetljuje naša razmišljanja o evangelizaciji.“

Svaki je kršćanin misionar u mjeri u kojoj se susreo s Božjom ljubavlju u Kristu Isusu. Taj misionarski zadatak koji nam je Bog u svojoj brižnosti povjerio po primanju sv. sakramentima i po redovničkim zavjetima, mora biti prioritet i u našem životu. Kod naših „izlazaka“ kamo nas šalje Božja providnost, imajmo na umu uvijek što je temeljni navještaj Evanđelja: navijestiti osobnu ljubav Boga koji je postao čovjekom, koji je dao samoga sebe za nas, koji je živ i koji nudi svoje spasenje i svoje prijateljstvo.

Naviještati evanđelje znači u svako doba i na svakome mjestu „nositi Božje spasenje u ovaj naš svijet, koji se često gubi i koji ima potrebu dobiti odgovore koji ohrabruju, koji daju nadu, koji daju novi polet na putu.“

Naviještati evanđelje znači „nositi Božju poruku svim osobama iz našeg okruženja s kojima dolazimo u kontakt, kako onima bliskima tako i onima nepoznatima.“

Biti navjestitelj evanđelja znači „biti trajno spreman i raspoloživ nositi drugima Isusovu ljubav, i to se može dogoditi neočekivano i na spontan način na svim mjestima, na putovima, na trgovima, na radnom mjestu, na ulici.“

Ponesimo i mi Božje spasenje svim narodima na zemlji od kojih je satkan jedan Božji narod.

Naša redovnička zajednica koja je po primljenoj karizmi utkana u tijelo Kristove Crkve, neka bude i dalje „evangelizacijsko sredstvo“ koje će na poticaj Duha Svetoga biti što izravnije usmjereno na samo srce evanđelja ...

Urednica

RIJEČ CRKVE

"Pedesetnica"



Duh Sveti nas podsjeća na zapovijed ljubavi i poziva nas da je živimo.

Govoreći Apostolima na Posljednjoj večeri, Isus je kazao da će im nakon Njegova odlaska s ovoga svijeta poslati *Dar od Oca – Duha Svetoga* (usp. Iv

15,26). To se obećanje snažno ostvarilo na dan Pedesetnice, kad je Duh Sveti sišao nad učenike okupljene u Cenakulu. Ovaj događaj, iako izvanredan, nije ostao jedini i ograničen na onaj čas, nego se je stalno obnavljao i još se obnavlja. Proslavljeni Krist s desne Očeve nastavlja ostvarivati svoje obećanje, šaljući Crkvi Duha Životvorca, koji nas *poučava, podsjeća* i daje da *govorimo*.

Duh Sveti nas *poučava*: On je nutarnji Učitelj. Kroz životne nas situacije vodi pravim putem – tom putu nas uči. U počecima Crkve, kršćanstvo je nazivano *Putom* (usp. Dj 9,2), a Put je sâm Isus. Duh Sveti nas uči da ga slijedimo; da idemo njegovim stopama. Prije nego Učitelj znanja, Duh Sveti je Učitelj života.

Duh Sveti nas *podsjeća* na sve ono što nam je Isus govorio. On je živo pamćenje Crkve; i dok nas podsjeća, čini da Gospodinove riječi i razumijemo. Podsjećanje u Duhu i zahvaljujući Duhu, ne svodi na pamćenje činjenica, nego je bitni vidik Kristove prisutnosti u nama, u Crkvi. Duh Istine i Ljubavi podsjeća nas na sve što je Krist kazao; čini da uvijek i sve potpunije shvaćamo smisao Njegovih riječi. Svi imamo to iskustvo, trenutak u životu kad se pojavi ideja i s njom se poveže neka druga, te nas podsjeti na neki odlomak Svetoga pisma.

Duh je taj koji čini da prijedemo taj put, put živoga pamćenja Crkve. To od nas zahtjeva i *odgovor*: i što je naš odgovor velikodušniji, Isusove riječi u nama više postaju život; postaju stavovi, odabiri, čini i svjedočanstva. Duh Sveti nas podsjeća na zapovijed ljubavi i poziva da je živimo.

Kršćanin bez pamćenja nije pravi kršćanin, nego polovičan, osoba koja je zarobljenik trenutka, koja od svoje povijesti ne zna učiniti blago; ne zna je čitati niti živjeti kao *povijest spasenja*. S druge strane, s pomoću Duha Svetoga, možemo tumačiti nutarnja nadahnuća i događaje života u svjetlu Isusovih riječi. I tako u nama raste *mudrost pamćenja, mudrost srca*, što je *dar Duha*. Neka Duh Sveti u svima nama oživi *kršćansko pamćenje!*

Onoga dana, s Apostolima je bila i jedna Žena; Ona koja je od samog početka razmišljala o svim onim stvarima u svom srcu. Bijaše to Marija, naša Majka. Ona neka nam pomogne na ovom putu pamćenja.

Duh Sveti nas *poučava, podsjeća*, ali i čini da *govorimo* – s Bogom i s ljudima. Nema *nijemih kršćana; kršćana nijeme duše*, dodavši da za takvo što nema mjesta. Duh Sveti čini da s Bogom *razgovaramo u molitvi*, koja je dar koji primamo besplatno; koja je dijalog s Njime u Duhu Svetomu; koji u nama moli i koji nam omogućuje da mu se obraćamo nazivajući Ga: *Oče, Tata, Abba* (usp. Rim 8,1; Gal 4,4); i to nije samo „tek da se kaže“, nego je zbilja, jer smo uistinu *djeca Božja*.

Svi koje vodi Duh Božji, sinovi su Božji (Rim 8,14). Duh Sveti čini da razgovaramo u činu vjere, jer nitko ne može kazati *Isus je Gospodin*, kao što smo danas čuli, bez Duha Svetoga. Duh Sveti čini da s ljudima razgovaramo u bratskom dijalogu, prepoznajući u njima braću i sestre; razgovarajući prijateljski, nježno, krotko, shvaćajući probleme i nade; tuge i radosti drugih.

No, ima tu i više od toga. Duh Sveti čini da razgovaramo s ljudima *u proroštvu*, čineći od sebe ponizne i poučljive kanale Božje riječi. Proroštvo je slobodno, i otvoreno ukazuje na neslaganja i nepravde, ali uvijek blago i izgrađujuće. Prožeti Duhom Ljubavi, možemo biti znakovi i posrednici Boga koji ljubi, služi i daje život. Ukratko: Duh Sveti nas uči Putu; podsjeća nas i pojašnjava nam Isusove riječi; čini da se molimo Bogu, nazivajući Ga Ocem, a razgovaramo s ljudima u bratskom dijalogu i proroštvu.

Dan Duhova, u kojemu su učenici bili ispunjeni Duhom Svetim, bio je i dan krštenja Crkve koja se rađa *na izlasku i u polasku*, kako bi svima naviještala Radosnu vijest; Majka Crkva, koja polazi služiti. Ne treba zaboraviti ni drugu Majku, našu Majku koja je spremno otišla služiti. Majka Crkva i Majka Marija: obje Djevice, obje Majke i obje žene.

Isus je bio odlučan prema Apostolima: nisu smjeli napuštati Jeruzalema, prije nego se obuku u silu Duha Svetoga (usp. Dj 1,4.8). Bez Njega nema poslanja; nema evangelizacije. Zbog toga, s cijelom našom Majkom, Crkvom katoličkom, zazivamo: Dođi Duše Sveti!

(Homilija pape Franje u bazilici Sv. Petra na svetkovinu Pedesetnice 8. lipnja.2014.)

RIJEČ VRHOVNE GLAVARICE

„Pod barjakom Srca Isusova“



Drage sestre!

Bliži nam se blagdan Presvetog Srca Isusova. Blagdan koji je po ocu Utemeljitelju utkan u same početke naše Družbe. Nadahnute njegovim svetim primjerom ljubavi k Presvetom Srcu Isusovu, želimo ove godine, dana 28. lipnja, na blagdan Prečistog Srca Marijina, prisjetiti se i ponovno obnoviti posvetu Družbe k Presvetom Srcu Isusovu koju smo učinile prije 40. godina, točnije 21. lipnja 1974. u sarajevskoj katedrali Presvetoga Srca Isusova, na grobu našega oca Utemeljitelja sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera.

Ovome događaju koji će nas ponovno okupiti na istom mjestu, uz Presveto Srce Isusovo, uz srce našega oca Utemeljitelja, ne želimo dati samo vanjski značaj. Želja nam je prije svega biti uz Isusovo Srce „da se na ognju njegovu ogrijemo i oduševimo za njega, te odlučimo njemu jedinome svom dušom do zadnjega časa života svoga služiti, te se ničim ne damo odvojiti od ljubavi k njemu, našem Gospodinu i Bogu“.

Drage sestre, ova obnova posvete bit će prigoda da okupljene pod Njegovim „barjakom“, kako je to volio reći otac Utemeljitelj, u duhu vjere sagledamo našu odanost Srcu Isusovu i vjernost njegovoj ljubavi kroz protekle godine.

Mogle bismo u ovo vrijeme poput oca Utemeljitelja i mi s uvjerenjem reći: „Da su kojom srećom naša srca od nježne i neprekidne ljubavi gorjela napram presv. Srcu Isusovu, za cijelo bismo sada na svoje oči gledali i te kakove plodove postignute. Ali naš Gospodin u svojoj darežljivosti, upravo božanskoj, otvarao je riznicu presv. Srca svojega ter nam je iz nje svim obilne darove dielio, tako, da se i ono malo dobra, što je učinjeno, ima pripisati osobitoj ljubavi istoga presv. Srca Isusova.“

I sam otac Utemeljitelj, 18. godina poslije posvete Vrhbosanske nadbiskupije Presvetom Srcu Isusovu, pozvao je ponovno sve da se okupljaju pod

„Barjakom Srca Isusova“. Kazao je: „Ja razvijam opet barjak presv. Srca Isusova i pozivam vas, svoje suradnike i borioce u boju Gospodnjem, da se kupite oko toga stiega znajući sigurno, da ćemo pobijediti i obraniti sebe i svoje vjerne od sviju napadaja neprijateljskih ter omiljeti svojemu Gospodinu Isusu Kristu, Sinu Boga Živoga i Marijinu, pošto je njegova naročita želja, da se pobožnost k presv. Srcu njegovu kao zadnji pokus njegove ljubavi što više medju svim vjernicima raspostre.“

Ponovno, poslije samo 12. godina, točnije, godine 1906., o 25. obljetnici svoje nadbiskupske službe, u poslanici “Pod barjakom Srca Isusova” zapisao je: „S veseljem gledam natrag na proteklo vrijeme s razloga, što vidim, da se pobožnost k presv. Srcu Isusovu razširila po svoj našoj nadbiskupiji... sam pak blagdan presv. Srca Isusova obavlja se posvuda... I pravo je da je tako, jer u životu našega Gospodina Isusa ništa se toliko ne sja koliko njegova prevelika ljubav, koju nam njegovo presv. Srce predstavlja. Jaslice, Presv. Oltarski sakrament, križ što nam drugo kazuju, ako ne ljubav, kojom nas hoće k sebi da pritegne i k svojemu presv. Srcu privine, koje je dao kopljem otvoriti, da vidimo, kako je i zadnju kap krvi za nas dao, samo da mu za tu toliku ljubav vratimo ljubav.“ Za sam blagdan presv. Srca Isusova, 24. lipnja iste godine, kada je slavio svoju 25. obljetnicu, pozvao je svoje vjernike da u što većem broju dođu u Sarajevo. On piše „...ovamo u Sarajevo dođite da zajedno proslavimo presv. Srce Isusovo“. „Znam ja dobro da vi već znate, što je ta prekrasna pobožnost; no dobro je ipak, da si ju kad i kad u pamet dozovemo ter se na što veću ljubav potaknemo prema našem Gospodinu Isusu“.

Drage sestre, u primljenoj bogatoj baštini od oca nam Utemeljitelja prema Srcu Isusovu, promatrajmo i mi ovaj naš razlog obnove posvete Presvetom Srcu Isusovu. Promatrajmo u tome duhu i naš skori odlazak u Sarajevo o blagdanu Srca Isusova. Neka to bude prigoda kako bismo, svaka osobno i sve zajedno, punim žarom vjere obnovile svoju ljubav i predanje Božanskom Srcu kojemu smo se potpuno posvetile po sv. zavjetima, kako bismo obnovile osobno i sve zajedno prekrasnu pobožnost k Srcu Isusovu. Kod te obnove trebale bismo imati na umu četiri važna čimbenika koje ističe otac Utemeljitelj: „Sam predmet štovanja, svrhu koju kanimo tim štovanjem postići, posebne vježbe kojima se iskazuje počast predmetu štovanja i kojim se postiže predstavljena svrha, plod, što ga proizvode te posebne vježbe“.

Razmišljajući o ovim Utemeljiteljevim savjetima, prisjetimo se svrhe i cilja naše posvete koju smo učinile prije 40 g., upravo u Sarajevu na sam blagdan presv. Srca Isusova, i to u godini kada je Crkva slavila *300. obljetnicu ukazanja Srca Isusova sv. Margareti Mariji Alaqocue i Svetu godinu u mjesnim crkvama*. Željele smo tim činom omiljeti još više Srcu Božjem, predati mu potpuno svoj život jer „Isus Krist hoće, da mu prijatelji njegova Srca dadu sve“. Željele smo dati zadovoljštinu i naknadu za grijeha kojima smo povrijedili

to divno Božje Srce. Željele smo staviti u središte svojih razmatranja Presveto Srce koje je središte svih nadahnuća. Željele smo obavljati Getsemansku uru u predvečerje prvoga petka. Njegovati osobno i zajednički pobožnost Srcu Isusovu i druge k Njemu voditi.

„I danas Božansko Srce očekuje od nas tu istu gestu posvećenja... Ono zahtijeva potpunu žrtvu cijeloga našega duhovnog i tjelesnog bića, naše slobode, naše volje, našega srca, našega vremena i svake naše aktivnosti, svake misli i svake riječi...“

Upravo to želimo obnoviti i mi u sebi u ovoj obnovi posvete Srcu Isusovu. Neka ona donese plod u srcu svake od nas i rodi u nama zamah nove evangelizacije označene radošću – na koju nas poziva papa Franjo, imajući uvijek na pameti da je takav zamah evangelizacije, upravo „Pod zastavom Srca Isusova“, započeo svojim dolaskom u Bosnu naš otac Utemeljitelj. On je zapalio oganj vatre ljubavi Srca Isusova i u našoj Družbi, među nama sestrama, koji je planuo godine 1890. i gori sve do danas. Na tome plamenu ljubavi Božjega Srca zagrijmo ponovno svoje srce i k Njemu povedimo naše mlade sestre, novakinje, postulante i kandidatice. Toplina koja izvire iz Isusova Srca privlačit će nas uvijek bliže k sebi. Što budemo bliže boravile uz Božje Srce, budimo sigurne da će Ono u našoj Družbi, u svakoj Provinciji, privlačiti mnoge duše koje će biti spremne širiti drugima toplinu Srca Isusova koju su i same osjetile. Upravo neka nas ova obnova osposobi za takvo djelovanje – biti bliže Gospodinovu Srcu, bliže Jaslicama, bliže Presvetom Oltarskom sakramentu, bliže Isusovu križu. Uzvratimo Gospodinu ljubav za ljubav.

Drage sestre, s ovim poticajnim mislima željela sam potaknuti nas sve da se u našoj svakodnevici približavamo što više k Srcu Isusovu.

Ovom prigodom pozivam vas sve da uz našu mjesečnu duhovnu pripremu pod nazivom „Služavka Maloga Isusa u školi Srca Isusova“, koju u ovoj godini obavljamo svakog 25. u mjesecu, obavimo pred sam blagdan devetnicu Presvetom Srcu Isusovu koju su sestre molile već četrdesetih godina prošloga stoljeća, a nalazi se u našem molitveniku „U slavu Malom Isusu“, na str. 73. – 79.

U predvečerje blagdana Srca Isusova, 26. lipnja, obavimo Getsemansku uru u čast Isusove muke, u kojoj ćemo dati zadovoljštinu za grijehе kada smo i same ranile Kristovo Presveto Srce.

Pozivam sve sestre u Družbi da se na blagdan Srca Isusove Majke Marije, **28. lipnja 2014.**, skupimo „**Pod barjakom Srca Isusova**“ u Sarajevskoj katedrali, na grobu našega oca Utemeljitelja, gdje ćemo euharistijskim slavljem na poseban način zahvaliti Gospodinu na svim primljenim milostima tijekom proteklih 40 godina i moliti snagu i blagoslov za naše daljnje služnje u sv. Crkvi. Molit ćemo na poseban način da nas Gospodin obnovi sve i

učini dostojnima imati mladih duša, koje će u duhu naše Družbe pronijeti ljubav Isusova Srca širom svijeta.

S posebnom zahvalnošću sjetit ćemo se naših bolesnih i nemoćnih sestara koje bi žarko željele biti uz grob oca Utemeljitelja i povjeriti mu svoje potrebe i molitve. Bit ćete s nama, drage sestre, i molit ćemo za vas.

U svoje ćemo molitve uključiti sve članice Družbe. Neka se nijedna sestra ne osjeti izuzeta iz dana obnove naše posvete Presvetom Srcu Isusovu, zbog nemogućnosti sudjelovanja na slavlju u Sarajevu. Ovome našem zajedništvu pridružiti će se i naši vanjski suradnici Prijatelji Maloga Isusa. I oni su svoje ovogodišnje služenje stavili „Pod barjak Srca Isusova“, neka ovom prigodom zajedno s nama zahvaljuju, mole i slave Boga.

Sam program našega dana obnove posvete Srcu Isusovu u kolijevci naše Družbe, dostavljam Vam u prilogu.

Ovom prigodom, uz blagdan Presvetoga Srca Isusova i Marijina, želim na osobit način uputiti iskrene čestitke svim sestrama, novakinjama i kandidatcima u Zagrebačkoj provinciji, na čelu sa s. Katarinom Penić-Sirak, provincijskom glavaricom.

Željela bih, drage sestre, da se sve, gdje god se koja nalazila, dana 28. lipnja ujedini u molitvi i duhovnom zajedništvu. Neka se u svim zajednicama izmoli posvetna molitva Presvetom Srcu Isusovu koja se nalazi u našem molitveniku na str. 191. – 193. i otpjeva *Tebe Boga hvalimo...* Neka na taj dan u našoj Družbi Isusovo Srce pronađe veliki stan iz kojega će dijeliti obilje milosti i blagoslova onima kojima smo poslane.

Drage sestre, još jednom u dubokoj zahvalnosti Gospodinu na svim primljenim milostima od njegova Presvetog Srca, molim za sve, preporučam u Vaše molitve sve potrebe naše drage Družbe i Utemeljiteljevim pozivom pozivam nas sve da uđemo u stan Presvetoga Srca i obilnih milosti isprosimo za svaku osobno, za cijelu našu Družbu i za potrebe svete Crkve.

Odana Vam u Presvetom Srcu Djeteta Isusa i Marije

s. M. Radoslava Radek,
vrhovna glavarica

U Zagrebu, 8. lipnja 2014.,
na svetkovinu Duhova i Stadlerov dan

(Poruka i poziv na slavlje 40. obljetnice posvete Družbe Presvetom Srcu Isusovu)

UTEMELJITELJEVA STRANICA



Nadbiskup Stadler počasni građanin Slavanskog Broda

Na izvanrednoj sjednici 14. rujna 1889., *na sam dan posvećenja krasne naše prvostolnice* u Sarajevu, poglavarstvo Slavanskog Broda donijelo je odluku da vrhbosanskog nadbiskupa dr. Josipa Stadlera odlikuje čašću *začastnoga građanina* njegova rodnog grada.

Gradonačelnik Sl. Broda Stjepan Horvat sa svojom pratnjom uručio je nadbiskupu Stadleru u Sarajevu tu *počastnu diplomu*, koja je bila osobito ukusno izrađena u *umjetnom zavodu Drag. Albrechta u Zagrebu* na kojoj se s jedne strane ističe **slika kućice** u kojoj je Stadler rođen, te slika sarajevske katedrale. Urešena je i s dva grba: Slavanskog Broda i nadbiskupa Stadlera.

To je nadbiskupa obradovalo jer je u tom gradu rođen, tu je *najprije naučio poznavat i ljubiti kako sv. Crkvu majku tako i svoj mili hrvatski dom*. Kad je nadbiskup za vrijeme ručka, držeći zdravicu, zahvalio Brođanima između ostaloga je izrazio svoju želju *gradu Brodu, da kako dosele tako i u buduće njeguje obrt, da bude vazda svoj u svom, nadalje gledom na dužnost domoljublja, da bude združen sa srcem mile nam Hrvatske, glavnim gradom Zagrebom, a gledom na sv. vjeru i Crkvu, da je u vječnoj svezi sa sv. Otcem Papom*.

(Prema Vrhbosni 1894. br. 18. str. 295.)

NA IZVORU DUHOVNOSTI

Vlastitosti sestre Služavke Maloga Isusa *šutnja i govor*

Možda bi se netko mogao prepasti kada u *Tumaču ustanova* pročita da se od sestre SMI traži **trostruka šutnja**: prvo da uopće malo govori, drugo da u određeno vrijeme strogo šuti, i treće, da uvijek u njezinoj kući vlada velika tišina.

Današnjem se čovjeku nameće pitanje: čemu šutnja? Naime, situacija u svijetu je takva da se nastoji što više govoriti. Ne govori se samo riječima, već i odjećom, obućom, pogledom, hodom, držanjem. Sve ide za tim da se priopći ono što je u nutрини. Služavka Maloga Isusa također govori, ali na drugačiji način; i ona poručuje, ali je sadržaj sasvim drugi. Ona nasljeđuje maloga Isusa, koji je tih, skroman, jednostavan, nenametljiv.

SMI ne šuti da bi šutjela; ona šutnjom doprinosi duhovnoj sabranosti i držanju sloge. Nekada smo u napasti pričati da bi se nešto reklo, a *Tumač ustanova* upozorava: „mnogo govorenje i jezičavost pometa redovnicu u njezinoj nutarnjoj sabranosti i čestoputa narušava slogu u zajednici, a po jezičavosti nastaju u kući i druga zla“. Gdje je ta granica pristojnoga ponašanja i kada bi se moglo ustvrditi da je redovnica jezičava? *Tumač ustanova* kaže da je to onda kada se sestra upušta u nepotrebne, isprazne i besposlene razgovore, te dodaje: „Sv. Jeronim pak veli, da je ona riječ besposlena, koja se govori ili sluša beskorisno, a sv. Bernardo: koja je rečena bez razboritog uzroka.“¹ **Redovnici nije svojstveno da priča o svemu i svačemu!** Ona je zaručnica Vječnoga Kralja, stoga su nepotrebni i isprazni razgovori nedostojni Isusove zaručnice. Otac Utemeljitelj kaže da će svaka „...za svaki posao, za svaku riječ i za svaku misao i želju računat’.“² Naše će misli, riječi i djela doći na provjeru. Stoga je dobro prisjetiti se da postoje štetne misli, riječi i čini. Na to nas upozorava i *Tumač ustanova*, koji pišući o škod-

¹ Msgr. Tomo Igrc, *Tumač ustanova i običaji*, 1937., str.94.

² *Utemeljiteljeva pisma sestrama*, priredile s. M. Mirjam Dedić i s. M. Annemarie Radan, Zagreb-Sarajevo 2000., str. 44.

ljivim razgovorima, u njih ubraja: „ogovaranje, klevetanje, ocrnjivanje, doušivanje, nemilo kritikovanje, pretresivanje, mrmljanje, bockanje, vrijeđanje, pravljenje nemira, svađa itd.“³ Ovakvo nešto ne priliči nikome tko je povjerovao u Isusa Krista, a kamoli redovnici. Redovničke su usne posvećene i kroz njih se ne bi smjelo oslobađati zlo na drugoga. Može se dogoditi da osoba zavarava samu sebe, uvjeravajući sebe i druge kako je ljudski ogovarati, klevetati, ocrnjivati, prenositi što je tko rekao o kome, kritizirati, pretresati sve i svakoga, mrmljati, bockati i vrijeđati nekoga. No, u nutrini smo i te kako svjesne da **ono što nije činio Isus, ne smije činiti ni Njegova zaručnica.**

Tumač ustanova nadalje opisuje kako SMI nije svojstven bučan govor. S tim u svezi mons. Igrc piše da „traže Ustanove od sestara, da podržavaju u kući veliku tišinu i nalažu im, da najmarljivije izbjegavaju ne samo svaku buku u glasnom govorenju, smijanju, vriskanju ili vikanju, već i svaki štropot. Stoga treba da tiho hodaju; da oprezno i tiho vrata otvaraju i zatvaraju; da jednako oprezno postupaju sa pokuštvom i ostalim stvarima i oruđem, kojim se služe u svojem poslu, a i vani na dvoru, te u polju, da se tako ne narušava sveti mir, koji treba da vlada u redovničkim domovima i u čitavom redovničkom poslovanju.“⁴ Ne vikati, ne galamiti, ne vriskati, ne praviti buku: vrijedi li to i za nas? Nije li to zastarjelo? *Tumač ustanova* kaže da to od sestre traži dobar odgoj, pristojnost i obzir, tj. poštovanje prema zajednici. Zanimljivo kako nam *Tumač ustanova* do u tančine iznosi što je pristojno, a što nepristojno; koje su značajke lijepo odgojene redovnice, a po čemu sestra pokazuje svoj slabi odgoj; kako iskazuje poštovanje prema zajednici, a kako nepoštovanje. Možda će netko pitati: što se događa ako to ne usvojimo? Mons. Igrc kaže: „Ako sestre ne budu iz pobožnosti šutljive i ne drže redovničke šutnje, te ne obuzdavaju jezika, ne mogu se držati u nutarnjoj sabranosti i duhovno napredovati, pače onda moraju duhovno padati. A još manje se mogu uzdržati u miru i slogi sa sestrama. Takva sestra, koja ne mari za držanje redovničke šutnje i ne obuzdava jezika, oteščava položaj u zajednici sebi i drugima.“⁵ Eto, to su posljedice ne držanja šutnje! **Gdje nema šutnje i obuzdavanja jezika, nema ni duhovnoga napretka.** Tada se događa da osoba nikako ne kreće naprijed, stalno duhovno pada, u zajednici nastaju nemiri, sestra postaje teška sebi i drugima. Može se pokušati naći pravo mjesto za

³ Msgr. Tomo Igrc, *Tumač...*, str. 94.

⁴ Isto, str. 96.

⁵ Isto, str. 96.

takve osobe, ali ako se ne otklone uzroci, teško će doći do duhovnoga napretka, mira i sloge. Mons. Igrc kaže da u zajednicama u kojima se ne drži šutnja i ne obuzdava jezik, nema mira, discipline, redovničkoga duha, ni reda! Stoga, pozivajući se na sv. Ignacija Lojolskoga, piše da u zajednicama u kojima se ne drži šutnja često dolazi do svađe, mrmljanja, tužakanja, nesloge i nemira.⁶

Je li ovo u skladu s Djetetom Isusom u koje je SMI zagledana? Naime, nama je važno uskladiti svoje držanje i ponašanje s malim Isusom. Gledajući dijete Isusa u štalici i u Nazaretskoj obitelji zapažamo da Ono ne viče, ne galami, ne nadmeće se, na Njemu se ispunja ono što Izaija reče: „preti se neće, neće bučiti, glas mu se neće čuti po trgovima.“ (usp. Mt, 12,19) Zanimljivo, Isus nije trebao nadglasavati druge kako bi istaknuo svoju vrijednost. On nije ponižavao da bi pokazao svoju veličinu i nadmoć. Tih je, skroman, blizak malenima i neznatnima. Njegova bliskost s rubnima nije bila svisoka. On je jedan od njih; oni ga smatraju svojim prijateljem. Nisu li Isusu prigovarali upravo to, da je prijatelj carinika i grješnika? (usp. Mt 11,19) Naš je uzor smatran prijateljem onih s kojima se nitko ne druži, prijatelj onih koje nitko neće. **Stav SMI-a utemeljen je na stavu Maloga Isusa!** Ukoliko se određene misli, riječi i čini suprotstavljaju Isusovu načinu mišljenja, govorenja i postupanja, tada to zasigurno nije stajalište svojstveno SMI-u!

s. M. Ljilja Marinčić

*Da bismo provodile život u sabranosti i duhu molitve,
prijeko nam je potrebna šutnja,
zato će čitava zajednica nastojati
da u našim kućama vlada tišina i mir
što će jako pripomoći povezivanju rada s molitvom.*

(Konstitucije, čl. 106.)

⁶ Usp. Isto, str. 97.

IZ DUHOVNE RIZNICE SESTARA SLUŽAVKI MALOGA ISUSA

Neobjavljeni životopis



Djetinjstvo mladoga Stadlera

II. dio:

U to doba Wegheimer, major u miru, bio je brodski načelnik. Jedno, kao glava brodskog poglavarstva, a i zbog toga, što je bio u nekom srodstvu sa Stadlerovima, morao se je pobrinuti, da se siročad Đure Stadlera nekako osigura, da ne uginu od svake nevolje, taj načelnik dođe na originalnu misao, da se prema tadašnjem običaju, udarajući u bubanj svijet upozori, da će se treći dan poklada – siročad nedavno umrlog Đure Stadlera – dijeliti među građane dobra srca.

Ova i originalna i potresna licitacija siročadi bijaše određena za 28. dan veljače 1854. god. Prizori u kući i oko kuće šestero siročadi bijahu neopisivi, najviše su govorile suze i uzdasi bijedne siročadi, kad su se morali rastati da se više nikad na zemlji ne nađu pod jednim krovom. Zaista je žalosna i gorka sudbina te bijedne djece. I dobri Brođani obojega spola i raznih staleža bijahu suznih očiju i jedva su koju riječ mogli izmijeniti o sudbini te jadne djece. Za kratko vrijeme brzo se nađu dobročinitelji, koji će svu ostavljenu siročad uzeti pod svoju brigu, a neki za svoju djecu. Maloga Jozu htio je svakako uzeti k sebi u zanat neki Štefa Matić, tada jedini brico u Brodu. Kako njega nije bilo među djecom, uzeo je njegovog brata Đuru. Tada nastaje plač među siročadi, koja se sada zadnji put grle i opraštaju, zauvijek rastaju

među sobom, rastaju od drage očinske kuće. Djeca su podijeljena. Prazna se kuća zatvara. Prodana je. Gdje je još jedno od svih ostavljeno dijete? Dijete jedno od najmlađih, od svih najumiljatije, ocu i materi najdraže – mali Jožica? Za to nitko od ljudi i ne pita, niti si razbija glavu, osim brice Matića, koji baš Jozu traži da mu bude naučnikom. Ali ne! Dobri Bog nije zaboravio ovo siročće. Njega je on sakrio ispred očiju ljudi. Sačuvao ga je za sebe, da Mu bude izabrana posuda, čedo Njegove osobite providnosti, odredivši ga za posebnu zadaću u provođenju osnova u duhu Kristove vjere. Čitamo u *Djelima Apostola*: "Tada reče Duh Sveti: Odijelite mi Saula i Barnabu, da izvrše djelo, za koje sam ih odredio! Jer će mi biti /Pavao/ posuda odabrana. Ja ću mu pokazati koliko mu je trpjeti za moje ime. /Djela ap. 9. 6./". Da se te riječi mogu primijeniti na maloga Josipa Stadlera, jer su se na dlaku ispunile u njegovu radu, lako će se uvjeriti svak, tko bude pročitao život ovoga sluga Božjega.

I maloga Jospia Stadlera bijaše Bog odijelio od njegove braće i sestara, da ne postane predmetom žalosne diobe, odredivši ga za velika djela i za velike patnje kao nekada Saula. I nadbiskup Stadler je morao ispiti kalež, pun gorkih patnja, da se donekle izjednači sa svojim Spasiteljem. Usporedno s neodoljivom i trajnom ljubavi prema raspetoj Ljubavi, rasle su boli i muke i progonstva toga Božjeg odabranika kroz cijeli život na nadbiskupskoj stolici. Ali od ove disgresije, koja karakterizira Stadlerov život kao glavu bosanske hijerarhije, vratimo se u dane njegova bijednog djetinjstva.

Bio se već počeo hvatati mrak, kad mali Jozo nakon duge i vruće molitve, pun utjehe, ostavi sveti dom Božji. On se žuri kući, ali ah, tu će morati opet slušati zaglušno i bolno jecanje i plač braće i sestara. Znao je dobro što ga čeka: soba hladna, jer nemaju čim naložiti; gladuju, jer nemaju kruha; zovu dragu majku, ali ona se ne odazivlje; traže oca, ali ni njega više nema. I sestra Ruža, druga majka, koja ih je oblačila, prala, njegovala, ostavila ih je zauvijek, pa s majkom sniva slatki san. On je radi toga bio sav zaronio u te turobne misli, zaplakan, skršen od boli, nije mogao nikako ni pomisliti što se je međutim dogodilo s njegovima kod kuće. Dođe pred vrata, ona su zatvorena; gleda kroz prozor, grobni muk, nigdje žive duše. Tajinstvena jeza proleti mu dušom, kao da je naslutio svu strašnu zbilju. Tada Josip udari u glasan plač. Susjedi se odmah strkaše na plač i jauk bijednoga djeteta, pa ga pitaju gdje je bio, šta li radio? Neki su ga ružili, što kojekuda vrlja, što ne čuva kuće. Braća su mu i sestre odvedeni na sve strane, a kud je sad on pripio? Nikud. On je sad... ah... još i beskućnik! Ni u kuću ne može unići, da se barem u tišini do sita isplače za svojim dragima, kojih više nema. Ah kruti udesu! Tako malen, istom počeo živjeti, a već mora kušati svu gorčinu mukotrpnog života.

Za ovo žalosno Josipovo stanje dočuje plemenita gospođa Jula, supruga krojača Oršića, dotrči do njegove kuće, utješi ga i te večeri primi poput dru-

ge majke u svoju kuću. Dobri Bog kasnije taknu srce načelnika Wegheimera, te ga uze sebi, dok mu gdje ne nađe kakav zanat. Kako je Josip bio bistroga uma, otvoren, čedan, pobožan, ubrzo ga zavoli kao rođeno dijete, te ga odluči dalje školovati u gimnaziji. Stadler je išao u osnovnu školu još za života svojih roditelja i iz kuće svoga dobrotvora Wegheimera /od 1849-1855/.

U jesen god. 1855 bi Josip Stadler po zagovoru svoga dobrotvora primljen u požeški orfanatrofij, da tu uči gimnaziju. /Do danas se je sačuvala svjedodžba prvoga razreda, koju donosim u prijepisu, dok se original čuva kod kanonika Nedića u Sarajevu.

Ali je Bog, koji neizmjernom dobrotom i nedokučivom mudrošću ravna životom svih ljudi, koji ima zaključnu riječ u svim pitanjima ljudskoga života, i kod siročeta Stadlera dokazao očevidno svoju posebnu brigu i nježnu ljubav. U odsudnom času Bog bijaše pozvao maloga Josipa k sebi u hram, zadržao ga kod sebe dok se ne svrši tužna dioba, inače bi za vazda bila zapečaćena sudbina maloga Josipa, jer bi i njega neminovno snašla gorka sudbina njegove braće i sestara. Kasnije i on, a i drugi uvidješe, da je tu bio prst Božji.

Nadbiskup Stadler je imao brata Đuru po zanimanju brijača. To je onaj Đuro, brat njegov, koga uze brico Matić na zanat, ne našav brata Josipa. On je bio naprasite čudi, te je bratu kao nadbiskupu zadavao stotinu neprilika i jada. Đuro je opasan i po život nadbiskupov, te su i same vlasti bile prisiljene uzeti ga u zaštitu. Pripomogao mu je da si podigne čednu kućicu. Kad je god. 1901., 10. Siječnja nadbiskup Stadler primio vijest o smrti bratovoj, briznuo je u plač kao malo dijete. 'Siromah nije kriv svojoj nesreći, već zloretne prilike koje su odviše nemilosrdne i maćuhinske bile prema njemu. Ja sam imao mjesto njega biti brijač, pa bi možda još jadrnije i bjednije dokončao život. Samo dobroti Božjoj imam zahvaliti za sve. Tako je ispričavao svoga nesretnoga brata. Pisao je župniku u Slav. Brod da ga na njegov trošak najsvečanije ukopa. Njegovu suprugu je po mogućnosti rado pomagao.

Boravak maloga Josipa u kući majora Wegheimera bijaše vrlo važan i po njegov odgoj i po njegov napredak u školi. Kako je njegov dobrotvor bio veliki prijatelj i ljubitelj raznih ptica, to se mali Stadler morao brinuti za te njegove krilate štice. On je to činio rado i vrlo savjesno, jer je to godilo njegovoj duši i jer se je tako htio pokazati zahvalnim prema svom dobrotvoru. Major Wegheimer kao artiljerijski časnik bijaše vrlo dobar matematičar i u teoriji i u praksi. On opazi u malom Stadleru isti talenat, te se ovaj s njegovom pomoći razvijao u sve boljega matematičara, da je sve do VI. razreda gimnazije izrađivao sve zadatke preko praznika za cijelu školsku godinu i to ne znojeći se nad zadacima, nego uživajući kao pri kakvoj igri.

Kasnije je teoretična matematika bila Stadleru kao nadbiskupu od neprocjenjive koristi u praktičnom životu kod financiranja i osnivanja njegovih

monumentalnih djela, što su ujedno i epohalna, jer s njima odpočinje novo doba za vjerski, kulturni i politički rad starosjedilačkog katoličkog elementa u Bosni.

U uglednoj kući majora, usvojio je Josip elementarna pravila otvorenog vladanja, te uglađenog tona, pa ih je praktički primjenjivao, a to je od prijekke zamašitosti da se znademo snaći u raznim zgodama otmjenoga društva. Otmena, salonskog i aristokratskog ponašanja i profinjenih manira, ostao je Stadler vazda. To je bila uz prirodenu plemenitost duše i kreposna srca, njegova osebina, njegov ures, onaj zlatni ključ koji mu je otvarao vrata srdaca ljudi i povećavao mu ugled. Josip je sveder bio spram svoga dobročinitelja haran, učtiv, pun poštovanja i ljubavi. Hvatajući jednom ribe u Savi na udicu, zabode mu se udica duboko u ruku. Od straha, da ne bi major što spočitnuo, iščupa Josip junački udicu iz mesa, a da ne bi kakav trag ostao, cijelu noć je držao ranu u hladnoj vodi. Za to je doznao major i zatraži od Josipa da mu pokaže ranu, ali začudo, rani ni traga. Zarasla u vodi.

Ako još spomenemo kako je god. 1855. zauzimanjem majora Wegheimera mali Stadler bio primljen u požeški orfanotrofij, kako je tu dobio grlenu bolest, što se uvijek ponavljala, kad god je kasnije dolazio u Požegu. Sada su moje bilješke iz djetinjstva maloga Jospia Stadlera iscrpljene, a ni druga zapamćenja ne posjedujem. Ovo što sam ovdje pribilježio ostalo mi je živo u uspomeni, jer je pok. Stadler ove nježne crtice ne jedanput, već često put pripovijedao, osobito u užem krugu svojih prijatelja. Ta one su zaista igrale odsudnu ulogu za čitav njegov život. Inače je poznato, da je Stadler što se tiče njegove ličnosti, bio vrlo šutljiv, te iz čednosti i skromnosti mimoilazio što bi moglo služiti njemu u pohvalu. Kako se ne sjećam više da li mi je Stadler još šta važnijega iz mladosti svoje pričao, to sad mojim bilješkama i zapamćenjima nastaje duga, duga stanka, osim što su i njemu kao i ostalim siromašnim đacima izmicali dani školovanja puni raznih patnja i oskudica, pa su se na njemu ispunile doslovce riječi rimskoga pjesnika Horaca:

'Tko nastoji trkom dospjeti do mete,
mного pretrpi i uradi, naznoji se i ozebe.'

No meta mladoga Stadlera bijaše ista ona, kad je u ruke dobio znakove nadbiskupske časti i vlast: 'Slava Krista Kralja i napredak njegove Crkve.' Nadbiskup Stadler je postigao tu metu. Sada za nagradu čeka neraspadljivu svetačku aureolu. Te su mi gorke uspomene iz cijelog njegovog života ostale u pameti.

Marko Tvrtković,
bivši tajnik nadbiskupa Stadlera

Nastavlja se ...

DUHOVNA OBNOVA U DRUŽBI

Srpanj, 2014.

Tema:

Srce Isusovo izvore svetosti – poučljivost

Poticajna misao

„Svakog vjernika misli treba da idu za tim, da poznaju ljubav Isusovu; sve želje sva čuvstva njihova treba da čeznu jedino za tim, da ljube svoga Gospodina Isusa; glavni posao sva čuvstva njihova treba da čeznu jedino za tim, da ljube svoga Gospodina Isusa; glavni posao svega našega života, glavna svrha svoj našoj brižljivosti i svemu nastojanju treba da bude Gospodin Isus. Čim se imaju kršćani poglavito baviti ako ne time da uče poznavati svoga Gospodina Isusa, da o njem razmišljaju, da ga poštivaju, da ga hvale i slave, da ga ljube i njegovim tragom idu? To je od svih posala za sve vjernike i svećenike prvi i najglavniji posao, prva i najglavnija pobožnost, pače jedina prava pobožnost.“

Sluga Božji Josip Stadler

(Pod zastavom Srca Isusova – pastoralna poslanica dr. Josipa Stadlera: „Ljubav i pobožnost prema Kristu“, 15 veljače 1890., str. 217.-218.)

Adoracija

Pjesma: Srce Božansko Isusa moga...

Spasitelj govori pun dostojanstva i dobrote: „Jedan je Vaš učitelj“ i „Budite savršeni!“

Smiri svoju dušu, da razumiješ nauk Isusov.

Isus, učitelj svetosti

Isus je predobri, premudri Učitelj; u Njemu je sve blago mudrosti i znanja. On zna i pozna sve i mogao bi nas, igrajući, naučiti ono što znaju svi učenjaci svijeta zajedno. Ali, Njemu je stalo samo do jednoga. U Njegovim očima vrijedi samo jedna znanost, znanost svetaca. A što je svetost? Svetost zapravo nije ništa drugo nego savršena ljubav prema Bogu, kao što je i svetost Božja ljubav za najviše dobro, za samoga sebe. Mi smo pred Bogom i u školi svetosti onoliki, kolika je naša ljubav. Zato nam Spasitelj, naš Učitelj, pokazuje Svoje Srce, uzor ljubavi. Učite od Mene ono najuzvišenije: kako da se posvetite!

Isus Krist nije samo put k Ocu, nego i sam Bog, zato je naša svetost i u našoj ljubavi prema Njemu. Ovu ljubav nas uvijek uči pokazujući nam onu ljubav, koju nam je On unaprijed iskazao. Zaista, nepojmljivu ljubav, koju dovoljno označuju riječi: jasllice, križ, sveta Hostija, sakramenti, vječno blaženstvo!

Primjena

I moja prva službena staleška dužnost jeste težiti za savršenošću i svetošću. Znanost svetaca traži prije svega da ljubimo Gospodina Boga i utjelovljenog Boga, Isusa Krista! Kolikogod su sveci inače različiti, jezgra i zvijezda njihova života je uvijek ljubav prema Onome, „koji nas je ljubio i za nas se predao,“ da i mi Njega ljubimo i Njemu se predamo. „Sve držim za ništa do ljubavi Kristove, koja sve nadilazi“. Ova misao svetoga Pavla bila je temeljno načelo svih svetaca.

- Je li i tebi prva i najveća, zapravo jedina, težnja da ljubiš Krista sve više, sve vjernije, sve svjesnije i da se tako posvetiš?
- Nisi li se zato odazvala Njegovu pozivu: *Dodji, idi za Mnom?* Ili si možda izgubila žar svoje prve ljubavi.
- Na koji način nasljedovanja Kristove ljubavi ćeš ovaj mjesec osobito paziti?

Pjesma: Božanskog srca svet slušam glas

Kako Isus uči?

a) Pravu svetost ljubavi Isus uči više Svojim primjerom nego riječima. „Onaj mene ljubi, koji poznaje zapovijedi moje drži ih“ veli On – i ne zna za drugu hranu, negoli vršiti volju Očevu i činiti vazda ono, što je Njemu drago. Volja je Očeva da se ljudi spase; zato se On predaje, žrtvuje i ljubi duše. Naviješta osam blaženstava prave ljubavi prema ljudima, djeci Njegova Oca, i prednjači u njima. (Sjeti se pojedinih blaženstava prema Njegovu primjeru.)

b) Spasitelj uči i riječima, koje govori srcu nutarnjim načinom, i koje su svjetlost i snaga, jer dolaze od Njega, Svijetla svijeta i Gospodara duša. Kad On šuti, tamno je i hladno u našoj duši. Samo nas On može poučiti, oduševiti, rasplamtjeti. Kad On govori duši našoj Svojim nadahnućima, tek tada možemo razumjeti smisao evanđeoskih riječi.

Molitva

Spasitelju, budi moj učitelj! Uputi me uvijek prema Svom Srcu, jer nam Ono pokazuje tajnu i ključ svetosti: pravu, nesebičnu, požrtvovanu ljubav, koja neće ništa drugo nego da radi i trpi iz ljubavi sve što Bog hoće i što je Njemu milo. Nauči me pravoj ljubavi, koja nikada ne kaže Bogu „ne“ – koja neće prestati dok ne svrši sve i koja će, kao Ti, sve učiniti kako najbolje zna i može! Govori, Gospodine, slušat ću i paziti na Tebe!

Što nam je činiti da napredujemo u školi našega Učitelja?

U zemaljskim znanostima treba darovitosti. U znanosti, koju Isus uči, treba ponajprije pažnje, mira, poučljivosti i dobre volje.

a) Potrebna je vanjska tišina, šutnja, ako hoćemo da svojim dužnostima odgovaramo. Svakako valja izbjegavati nepotrebne razgovore, nepromišljenost i neobuzdanost.

b) Prije svega duši treba nutarnje šutnje, da ne prečuje povjerljivi glas Učiteljev. Neka šuti naša mašta, naše sklonosti i želje, naše samoljublje, sjetilnost i udobnost, naša strast. Šutjeti moramo zato da bismo čuli i pazili samo na Njega, svoga jedinoga Učitelja, i da zamijeti-

mo Njegova nadahnuća, da s Njim razgovaramo i s Njim, slatkim gostom svoje duše, živimo, da On i Njegove želje u nama žive.

Molitva

Draga Majko Božja, nauči me ovu svetu tišinu i ovu šutnju, koja je tako rječita pred Bogom i za Boga; koja ima toliko toga reći Bogu i u kojoj Bog tako rado govori duši.

Božanski Spasitelju, Ti si u svetoj Hostiji tako tih, šutljiv, a ipak tako jasno i ljubazno govori ovdje Tvoje Srce Ocu nebeskome! Ovakvu rječitu šutnju Ti držiš otkako živim i kroz vjekove. Neka i u meni zamukne sve što nisi Ti i Tvoja ljubav. Šutjet ću dok mi Ti govoriš, da ja Tebe, jedini moj Učitelju, čujem i razumijem. Ti učiš što je najveće i najljepše, tajnu svoga Srca, tajnu prave ljubavi i svetosti!

Oče nebeski, proslavi Svoga Sina, kako si Mu obećao; proslavi Ga u meni i daj da budem poučljiva učenica na radost i slavu Božanskoga Učitelja!

Zaključna misao

Prikaži Božanskom Srcu odluku, da ćeš sljedeći mjesec vjerno obdržavati svetu šutnju, kako to sveta Pravila propisuju. Imaj pred očima tu posebnu odluku i daj sebi svaki dan točan račun o njoj.

Pjesma: O Boga našeg Srce sveto...

Kolovoz, 2014.

Tema:

Srce Isusovo poklone ljubavi Očeve – nesebičnost

Poticajna misao

„Sve što god se daje o presv. Srcu Isusovu kazati, može se svesti na dvoje: ponajprije na to, da je Srce Isusovo sama svetost i sama ljubav; a drugo na to, da valja štovatelje toga presv. Srca opominjati, neka bi sve činili, da im se u srce useli svetost i ljubav. To je u istinu dvostruka bitna značajka savršenosti svakoga srca čovječjega, a nada sve presv. Srca Isusova: svetost, koja

odbija od sebe zlo i nastoji da ga uništi; a onda ljubav, koja se odnosi na dobro, osobito na Boga, to najveće dobro, a koja ide za tim, da dobro pobjedu održi nad zlom.“

Sluga Božji Josip Stadler

(Pod zastavom Srca Isusova – Pastoralna poslanica dr. Josipa Stadlera: „Štovanje Srca Isusova“, 5. veljače 1907., str. 542.)

Adoracija

Pjesma: On je ljubav koja ljubi

„Tko izgubi svoj život radi Mene, dobit će ga; a tko hoće da stekne život, izgubit će ga“, veli Isus, da mi otkrije jednu tajnu Svoga Srca.

Moli za slobodu duha i nesebičnost.

Nesebično Srce Isusovo

a) Poslušajmo najprije govor sebičnosti i samoljublja. Sebične traže svoju korist i svoju čast u radu i odnosima prema sestrama. Tvrđoglavice su i ne popuštaju u vlastitom sudu ni poglavaricama ni sebi ravnima. Samoljublje i sebičnost uništavaju pravu dobrohotnost, sprječavaju vršenje zapovijedi Srca Gospodnjega, zapovijedi ljubavi bližnjega, te oduzimaju mir i pokoj srca.

Samoljublje i sebičnost su veliki neprijatelji ljubavi Božje, ljubavi srca Isusova. Vladaju li u meni samoljublje i sebičnost? Ili prava požrtvovana ljubav srca Isusova?

b) Život i nastup Srca Isusova je savršena nesebičnost. Nije Sebi ugađao, tako je sv. Pavao izrazio držanje i život Isusov. Za svoje tijelo odrekao se Spasitelj povlastice da živi u preobraženome tijelu, na što bi kao Bog imao pravo, i odabrao je patnjama podvrgnuto tijelo. Odrekao se pokoja i bio je uvijek spreman za druge, i to za svakoga, iako je bio umoran tako, da su Ga sami učenici već sažalijevali te kratili djeci pristup, da Ga ne bune i da može počiniti. Odrekao se prijateljstva; pripravan da nađe samo izdaju i zataju, a da zbog toga ne postane ogorčen. Odrekao se utjehe u uspjehu i priznanju. A mogao je

svijet zadiviti svojim znanjem i svojom mudročću! Htio je da Njegovi apostoli i učenici čine veća djela i da imaju više uspjeha negoli On. Trideset godina živi skrovito, a mogao je zadiviti svijet, da je htio. U svojem se javnom životu držao zapovjedi Očeve: „Moj čas još nije došao.“ Kako se nesebično odriče časti i klanjanja, na što ima pravo, u euharistijskome životu!

Pristaje da bude zaboravljen, zapušten, neznan! – Svu Svoju ljubav kao čovjek daje nebeskome Ocu, ne želi Mu uskratiti ništa od žara svoje ljubavi.

Primjena

Tako želi Isus i od onih koji su Njemu posvećeni, svu ljubav njihova malena srca; On ne želi da ta srca budu podijeljena Njemu i drugima. On hoće da naše srce bude slobodno i lišeno svega, slobodno za Njega i Njegovu ljubav. Gdje god nađe veliku nesebičnost i slobodno srce, tu On ispunja ovu prazninu puninom Svoje ljubavi, Samim sobom. Kako ćemo doći do ove nesebičnosti?

Po ljubavi! Uprimo pogled ljubavi u Onoga, koji je iz ljubavi samoga Sebe zaboravio, da misli jedino na veću slavu Svoga Oca i na naše spasenje. On je zaboravio Sebe iz ljubavi k meni, zato ću i ja zaboraviti sebe iz ljubavi k Njemu!

Pjesma: Napustiti nas može

Nagrada nesebične ljubavi

Srce Isusovo obećaje nesebičnoj duši da će Ga sve više posjedovati. U ovom životu možemo Boga posjedovati razumom i srcem, vjerom i ljubavlju.

a) Naš će razum Boga više posjedovati, ako smo s Njim uže sjedinjeni u mislima i nakanama, ako više o Njemu mislimo i ako usvojimo Njegovu mišljenje i prosuđivanje, tj. da mislimo i sudimo kao On. On će nas pratiti, pa se nećemo nikada osjećati osamljenima i zaboravljenima. On će biti uz, s nama i u nama sve dane do kraja našega života. I u boli i u tuzi znamo i vjerujemo, da je Isus ovdje, s nama, uz nas.

b) Naše će srce Boga više posjedovati, ako nam želje i težnje budu jedno s Njegovima. Kada duša ne traži više sebe i ništa za sebe, onda je ispunja Bog i čini da bude jedno s Njim, da bude dionicom Njegova Božanstva. On dijeli s Njom Svoj rad i Svoje boli, ali i sve više Svoju nesebičnu ljubav, a to je naš jedini cilj, da se sve više približimo Bogu i Njegovoj ljubavi, da se što više s Njime sjedinimo, Njegovu ljubav i Njegov život sve više u sebi proživljavamo i nasljedujemo.

Primjena

- Što još tražiš za sebe?
- U čemu tražiš samu sebe?
- Što bi teško ostavila, čega bi se nerado odrekla? Srce Isusovo, žrtvujem Ti to, poklanjam Ti to, kao nov dokaz i novu žrtvu svoje ljubavi!
- Koje sklonosti sprječavaju djelovanje milosti u tvojoj duši i čime ranjavaš svaki dan, možda svaki čas, Božansko Srce?
- Smućuješ li svoje sestre svojim sklonostima?
- Trpi li koja od tvojih sestara radi tvoje sebičnosti?

Zaključna molitva

Da, moj Bože, Ti si mi dosta! Čini za mene, u meni, i po meni što Tebe najviše slavi, bez obzira na moje želje. Zadovolji samo Sebe! To je sve što tražim.

Pjesma: U Boga našeg Srce sveto

Rujan, 2014.

Tema:

Srce Isusovo pobjedo nad grijehom – služenje

Poticajna misao

„Milost presv. Srca Isusova ima dvie značajke: blagost i jakost; blagost ili ljubezan i blag način, kojim ona priteže grješnike, da se obrate; jakost kojom ona prevladava grješnike, da se u istinu obrate. Prava je značajka mi-

losti Isusove blagost. [...] Gledajte samo, kako blago ta milost sa grješnici postupa! Ona se, umjesto da zapovieda, samim grješnikom podvrgava; jer ona ih čeka uztrpljivo godine i godine; ona se služi sgodnim vremenom i pribavlja im sama sgodne prilike, samo da ih predobije; ona ih pretječe; ona ono, što od njih hoće da postigne, ne otima na silu, nego ih uprav za to moli, ne zapovieda im, nego ih ljubezno poziva; ona se ravna po naših sklonostih, po naših naravnih darovih, po vlastitostih našega razuma i srca, po istih naših nesavršenostih i slaboćah.“

Sluga Božji Josip Stadler

(Pod zastavom Srca Isusova – Pastoralna poslanica dr. Josipa Stadlera: „Vjernost dužnostima, put obraćenja“, 20 veljače 1908., str. 560.)

Adoracija

Pjesma: O Boga našeg srce sveto...

Gledaj Isusa, kako milo i ujedno ozbiljno govori: „Ako zrno pšenično ne umre, ostaje samo; ako li umre, donijet će mnogo ploda!“

Moli za pravu ljubav, koja se pokazuje u žrtvi i svladavanju samoga sebe.

Križ nad srcem Isusovim

a) Sin Božji nam je u Svomu zemaljskome životu pokazao što znači ljubiti. Kad je Svoju neizmjernu ljubav zaodjenuo ljudskim obličjem i izrazio ljudskim govorom, onda je – kako „Nasljeduj Krista“ veli – „sav Njegov život postao križ i mučeništvo“! On, koji je uvijek bio i ostao Gospodar sudbine i putova, a i Gospodar svoga vlastitog života, odabra najveće siromaštvo – od jaslca do križa. On odabra zabit i prijezir, odabra oskudicu i patnju. Često nije imao kamo nasloniti glave. Umoran sjede na rub zdenca. Nema što jesti do klasja na putu za Sebe i Svoje, a da ne govorimo o gorkoj mucu. Njegov nauk jest i ostaje – križ! On hoće da bude i da se zove „Raspeti“!

Ljubav hoće svakako da pokaže svoju veličinu i dubinu u žrtvi, u posvemašnjemu predanju samoga sebe. Zato je On sam ono pšenično zrno, koje se dalo zgaziti i smrviti pod tjeskobom boli. Tako htjede

Njegova ljubav. Zato dovikuje i onima, koji žele da Ga ljube: Hoćeš li da si u broju mojih vjernih, napose Mojih odabranika, onda zataji sebe, uzmi svoj križ na se... Ako pšenično zrno umre, onda... će donijeti ploda.

Jesam li uvijek svjesna da je duh mrtvljenja i svladavanja samoga sebe prvi uvjet pravoga nasljedovanja Kristova i prave pobožnosti Srcu Isusovu?

b) Što traži ovo svladavanje samoga sebe?

Potiče nas da žrtvujemo sve neuredne, ali i dozvoljene radosti, kako nas milost i ljubav za žrtvu nadahnjuje – i da činimo pokoru kako za svoje tako i za tuđe grijeha. I ono, što je ugodno, daje Bog i hoće da nam pomogne u vršenju naših dužnosti. Ali nakon istočnoga grijeha smo u napasti da tražimo i težimo na ugodno radi ugodnosti. Tako onda ono, što je ugodno, lako postaje pogibelj grijeha ili nesavršenosti. Ljubav će nas naprotiv nutkati da žrtvujemo ne samo zabranjene i pogibeljne radosti, nego i mnoge dozvoljene, da tako razveselimo Isusa i budemo gospodari svojih sklonosti i želja.

Primjena

- Vlada li u meni ljubav prema Spasitelju, ili pak samoljublje u iskorištavanju svoga vremena, u mnogim malim prilikama – u kojima mogu birati između mrtvljenja i udobnosti?
- Dopuštam li sjetilima sve: radoznalost, brbljavost, taštinu, namjesto da u tom vidim priliku da nešto žrtvujem iz ljubavi?
- Nastojim li da mrtvim maštu, tj. neuredna sanjarenja, istraživanja, samodopadnosti?
- Mrtvim li i svladavam li neurednu težnju srca, želju za hvalom i priznanjem? –Je li uistinu jedina plaća koju tražim – da udovoljim Spasitelju? Mnoge radosti smijemo i moramo svakako zahvalno primiti. Veće veselje za Srce Isusovo uvijek je ondje gdje je veća ljubav. Ali dotle, dok okolnostima Bog ne objavi svoju volju drugačije, uvijek će ljubav težiti za žrtvom, za nutarnjim svladavanjem, za vanjskim mrtvljenjem.

Pjesma: Samo Bog je ljubav moja...

Nagrada križa

Umravljenim dušama obećane su kao nagrada i kao posebna utjeha milovanja srca Isusova. Ne mislimo ovdje toliko na osjetilnu utjehu. Gospodin običaje naplatiti svaku pravo prikazanu žrtvu novom žrtvom! Ali On zato daje Svoj mir i Svoju radost, koju svijet ne može dati, ali ni oduzeti. Budući da poznaje naše srce i zna, da mi ne možemo živjeti bez ljubavi, Gospodin se brine da oni koji Njemu iz ljubavi sve žrtvuju, nađu sreću u patnjama.

Može li biti veće, plemenitije i ljepše radosti od spoznaje, da je Srce Isusovo veselo, zadovoljno? Nije li to moja najsvetija utjeha, kada sam – po Otajstvenomu Promislu Božjemu – svojom žrtvom – „dovršila malo patnje Kristove“ za Njegovo tijelo – svetu Crkvu?

Primjena

- Što želim i što mogu činiti sljedećeg mjeseca iz ljubavi prema Križu i mrtvljenju po primjeru Gospodinova srca, da sjedinjena s Njim donesem ploda, kako je obećao zrcu pšenice što umire?

Zaključna molitva

Božansko Srce, na uspomenu one žrtve, kojom Si prikazao samog Sebe na križu, molim Te, primi milostivo žrtvu moga bića, koje se posve predaje Tvojim božanskim nakanama i osnovama. (Sveta M. Alacoque)

Pjesma: U slavu svetog Srca...

Priredila: s. M. Manda Pršlja

Ljubimo svim srcem i majku Mariju, i ona će nam znati otvori blago presvetoga Srca, odakle ćemo moći po volji crpsti potrebne si milosti; štujmo svim srcem presv. Srce Isusovo, brzo ćemo mu postati slični.

Sluga Božji Josip Stadler

XIV. REDOVITI PROVINCijski KAPITUL

Sestara Služavki Maloga Isusa

Provincije *Bezgrješnoga Začeca BDM*

U 40. obljetnici posvete Družbe presvetomu Srcu Isusovu, pod predsjedanjem vrhovne glavarice Družbe – s. M. Radoslave Radek, odvijalo se slavlje XIV. redovitoga Provincijskoga kapitula od 5. do 10. svibnja 2014. godine u „Kući Navještenja“ u Gromiljaku na temu: ***Živjeti Evandjelje pod zastavom Srca Isusova.***

Rad XIV. redovitoga Provincijskoga kapitula se odvijao u tri dijela: molitvenome, izbornome i radnome dijelu.

1. Molitveni dio

- Svakodnevno euharistijsko slavlje
- Zajednička molitva Crkve
- Jednodnevna duhovna obnova;

2. Izborni dio

- Biranje radnoga tijela Kapitula
- Izvješća
- Izbor novog vodstva Provincije;

3. Radni dio

- Predavanja
- Rad u skupinama
- Plenum
- Zaključci Kapitula
- Statut Provincije
- Razno

Utorak, 6. svibnja 2014. godine bio je molitveni dan neposredne pripreve za rad Kapitula. Taj dan duhovne obnove razmišljale smo o svom osobnom životu, o svom odnosu prema Bogu, prema Crkvi i prema zajednici. U srži pripreme za naš XIV. Provincijski kapitul bila je izreka koja je Utemeljitelju toliko na srcu, a to je ***Srce Isusovo, ognjište ljubavi i vrelo milosti.***

Duhovnu obnovu predvodio je pater Zvonimir Šeremet, SCJ. Dopodnevni meditativni susret započele smo molitvom *Evo srca*. U svom izlaganju pater Zvonimir je pokušao napraviti jednu poveznicu između pobožnosti prema Srcu Isusovu našega Utemeljitelja i duhovnosti svoga reda. Naglasak je stavio na Poslanicu oca Utemeljitelja od 15. siječnja 1882, dakle u vrijeme kad je pobožnost prema Srcu Isusovu bila posebno naglašena i kad se Srce Isusovo posebno štovalo.

Poslijepodnevna meditacija je započela u 16:00 sati na temu *Posvetiti druge svojom posvećenošću*. Da bismo drugima navijestili Krista, sami moramo biti evangelizirani. Svatko od nas mora čuti Božju Riječ, poslušati Božju Riječi, dati se voditi Božjom Riječju. Trebamo se najprije sami posvetiti da bismo drugima mogli svjedočiti.



Sestre sudionice provincijskog kapitula s voditeljem duhovne obnove

U srijedu 7. svibnja 2014. godine u kapelici *Kuće Navještenja*, sestre kapitulake su započele svoj radni dan u 7:00 sati svečanom Jutarnjom molitvom Crkve. Nakon Jutarnje molitve uslijedilo je svečano Euharistijsko slavlje koje je predslavio pater Zvonimir Šeremet, SCJ. U kapitularnoj dvorani, u 8:45 sati, okupilo se petnaest sestara kapitularki, a predsjedala mu je vrhovna glavarica Družbe, s. M. Radoslava Radek. Na samom početku Vrhovna glavarica je uputila prigodnu riječ i službeno otvorila XIV. redoviti Provincijski kapitul naše, sarajevke Provincije *Bezgrješnoga Začeca BDM*.

Prvo izvješće o trogodišnjem životu i djelovanju naše provincije iznijela je s. M. Admirata Lučić, provincijska glavarica. Njezino je izvješće pripremljeno po *Smjernicama za pripremu redovničkoga izvješća o stanju i životu ustanova posvećenoga života i družbi apostolskoga života za redovničke kapitule* koje je donijela Kongregacija za ustanove posvećenoga života i družbe apostolskoga života.

Izvješće o gospodarskim poslovima provincijske blagajne iznijela je s. M. Liberija Filipović, provincijska ekonoma. Izvješćem Provincijske ekonomice završen je dopodnevni rad, nakon čega je uslijedila molitva krunice Maloga Isusa i Srednjega časa u kapelici. Popodnevni rad započeo je u 15:00 sati izvješćima preostalih sedam pročelnica Povjerenstava.

U četvrtak 8. svibnja 2014., sestre kapitularki su se zaputile u Sarajevo, u samostan *Egipat* jer je Stadlerov dan. Po dolasku u samostan *Egipat*, u 9:30 bila je jednosatna adoracija pred Presvetim i zaziv Duha Svetoga. Nakon toga, u 10:30, sestre kapitularki su pošle u Utemeljiteljevu sobu, gdje je izbor započeo.

Za Provincijsku glavaricu ponovno je izabrana **s. M. Admirata Lučić**.



Za savjetnice su izabrane: **s. M. Anđa Vranješ, s. M. Kristina Adžamić, s. M. Ljilja Marinčić, s. M. Genoveva Rajić.**

U petak, 9. svibnja 2014. godine, započeo je radni dio Kapitula. Prijepodnevi rad u kapitularnoj dvorani započeo je u 8:30. Prvo izlaganje imala je s. M. Kristina Adžamić na temu: *Naviještanje – nova evangelizacija u životu sestara Služavki Maloga Isusa*. Nakon iscrpnog izlaganja s. M. Kristine uslijedilo je izlaganje s. M. Genoveve na temu: *Služenje u karizmi i životu sestara Služavki Maloga Isusa danas*. Poslijepodnevi je rad započeo u 15:00 sati radom u skupinama. Sestre su podijeljene u dvije skupine i nastavile su raditi po određenim pitanjima što ih je priredila s. Kristina. Nakon toga obadvije su se skupine našle u kapitularnoj dvorani na Plenum. Svaka od skupina iznijela je rezultate grupnoga rada koji su kasnije poslužili i za Zaključke Kapitula. Dan je završen u 18:30 svečanom molitvom Večernje.

Peti dan Kapitula – 10. svibnja 2014. godine – sestre kapitularki su započele u 7:00 sati svetom misom i Jutarnjom molitvom, koju je predslavio fra Damir Pavić, župnik iz Brestovskoga. Rad u kapitularnoj dvorani započeo je u 8:45 sati. Osim zapisnika, toga je dana predviđena i rasprava/diskusija na predstavljena izlaganja, izvješća, uz mogućnost postavljanja pitanja i davanja prijedloga. Zatim je na dnevni red došla točka *razno*. Pročitani su pristigli dopisi i zamolbe upućeni Kapitolu.

U popodnevnim satima toga dana uslijedio je rad na Porukama Kapitula i njihovu usvajanju, osvrt na statute Provincije, osvrt na društvene mreže komuniciranja i informacija s. Liberije o misiji na Haitiju.

U 18:30 sati sestre kapitularki su završile svoj zahtjevni i odgovorni posao. Na kraju je vrhovna glavarica Družbe i predsjednica Kapitula – s. M. Radoslava Radek – zatvorila XIV. redoviti Provincijski kapitul svojim govorom, čime je i završio petodnevni rad Kapitula.

Nedjelju, 11. svibnja 2014. godine, započele smo u 7:15 svečanom Jutarnjom molitvom. Na kraju molitve otpjevale smo svečani TEBE BOGA HVALIMO, čime je završen rad Kapitula i kao dan zahvalnosti za, nadamo se, uspješno privedeni posao kraju. Nakon toga sestre su, s pukom, sudjelovale na nedjeljnoj svetoj misi, koju je predslavio preč. Marko Perić, župnik, u župnoj crkvi Imena Marijina, u Gromiljaku.

Djelomično preuzeto iz „Glasa Kapitula“ 2014., što ga je u cijelosti pripremila s. Kata Zadro i s. Anđa Vranješ.

Kardinal Puljić s novom provincijskom upravom slavio Stadlerov dan

U četvrtak, 8. svibnja 2014. godine, kardinal Vinko Puljić primio je vrhovnu glavaricu Družbe sestara Služavki Maloga Isusa – s. M. Radoslavu Radek – koja je došla s novoizabranom Provincijskom upravom sestara sarajevske Provincije *Bezgrješnoga Začeca BD Marije*. U pratnji časne Majke i novoizabrane provincijske glavarice – s. M. Admirate Lučić – i njezinih savjetnica, bile su sestre kapitularki.

Na početku susreta časna je Majka pozdravila kardinala Puljića i zahvalila mu za izdvojeno vrijeme i doprinos što ga daje Vrhbosanskoj nadbiskupiji i Družbi sestara Služavki Maloga Isusa. Izrazila je radost zbog zajedničkog susreta u Stadlerovoj ustanovi, te obećala molitvenu podršku Kardinalu i Crkvi koju predvodi.

Zahvalivši vrhovnoj glavarici Družbe na upućenim riječima, Kardinal je čestitao novoizabranoj provincijskoj upravi. Izrazio je radost što je nasljednik sluge Božjega nadbiskupa Stadlera, čije stope slijede i njegove duhovne kćeri. Sestrama je posebno naglasio važnost formacije



cjelovite osobe, te ohrabrio poglavarice u tome pothvatu. Naglasio je važnost usmjerenosti na Isusa, te podsjetio kako samo ime *Služavke Maloga Isusa* govori da su sestre usmjerene prema Isusu. Kazao je da se redovnica ostvaruje kroz povjerenje Isusu. Stoga je pozvao sestre da se usmjere na Isusa.

Kardinal je nadalje istaknuo važnost stvaranja zdrave relacije između redovnica i svećenika. Kazao je kako sestre odgajaju svećenike, a svećenici sestre. Podsjetio je da redovnica odgaja svojom osobnošću, te naglasio važnost stvaranja zdrave suradnje dopunjavanja, ističući da ono što može redovnica kao duhovna majka, to ne može niti jedan svećenik, a ono što može svećenik, ne može redovnica. U daljnjem razgovoru Kardinal je istaknuo potrebu davanja svjedočanstva da mi vjerujemo Isusu i da se On može s nama poslužiti za svoje djelo. Na kraju Kardinalova nagovora sestre su zapjevale pjesmu „Za svaku dobru riječ“. Za ovaj važni događaj Kardinal je poklonio časnoj Majci – s. M. Radoslavi Radek – i provincijskoj glavarici – s. M. Admirati Lučić – medaljicu s likom sv. Ivana Pavla II. Svim sestrama Kardinal je poklonio krunice iz Svete Zemlje. Kardinal se zadržao sa sestrama u ugodnom razgovoru, a potom se uputio u sarajevsku prvostolnicu, u kojoj je predslavio misno slavlje u povodu Stadlerova dana.



Sestre kapitularki s uzoritim kardinalom Vinkom

U Kardinalovoj koncelebraciji bili su mons. dr. Pavo Jurišić – postulator kauze sluge Božjega nadbiskupa Stadlera, vlč. Pavo Šekerija – katedralni župnik, preč. Marko Zubak – rektor Vrhbosanskoga bogoslovnog sjemeništa, mons. Bosiljko Rajić – kanonik stolnoga kaptola Vrhbosanskoga, vlč. Žarko Ošap – duhovnik Vrhbosanskoga bogoslovnog sjemeništa, vlč. Slaviša Stavnjak – tajnik kardinala Puljića – i vlč. Ivan Karača – katedralni kapelan. Tijekom mise svirali su i pjevali bogoslovi Vrhbosanskoga bogoslovnog sjemeništa. Uz časnu Majku sestru Služavki Maloga Isusa, novoizabranu provincijsku glavaricu i upravu Sarajevske provincije i sestre kapitularku, na misi su sudjelovali bogoslovi, Prijatelji Maloga Isusa iz Sarajeva i vjernici sarajevskih župa.

Na početku mise Kardinal je podsjetio da se svakog osmoga u mjesecu molimo da slugu Božjega nadbiskupa Stadlera što prije ugledamo uzdignuta na čast oltara, te se nadahnjujemo njegovim životom. O sluzi Božjemu nadbiskupu Stadleru Kardinal je progovorio i tijekom pro-



povijedi kazavši da se želimo istinski nadahnjivati na čovjeku koji je udario temelje naše

Vrhbosanske nadbiskupije, te je u toj Nadbiskupiji osnovao Družbu sestara Služavki Maloga Isusa.

Na kraju misnoga slavlja Kardinal se s koncelebrantima i vjernicima uputio na Stadlerov grob, na kojemu je izmolio molitvu za njegovo proglašenje blaženim. Sa Stadlerova groba Kardinal je podijelio misni blagoslov!

s. M. Ljilja Marinčić

SESTRINSKO ZAJEDNIŠTVO

Split

Održana duhovna obnova za redovnice koje djeluju u Splitsko-makarskoj nadbiskupiji

U svetištu Gospe od Zdravlja u Splitu, u nedjelju 6. travnja 2014. popodne upriličena je uobičajena preduskrsna duhovna obnova za redovnice s područja grada Splita i Splitsko-makarske nadbiskupije, na koju se okupilo oko 200 sestara. Pjevanje su predvodile i prigodno svetopisamsko čitanje pročitale milosrdnice.

Uvodeći u službu riječi nazočne je pozdravio biskupijski delegat za redovnice fra Petar Lubina, koji je, među ostalim istaknuo kako "papa Franjo, i sam redovnik, želi da današnja Crkva bude misionarska. Ne želi, naime, Crkvu koja će se ograditi zidovima, nego zajednicu koja će tražiti način susreta i posredovanje Radosne vijesti. Stoga potiče ne samo biskupe, svećenike, redovnike i redovnice nego i sve Kristove vjernike, da za osvježenje evanđelja tražimo nove načine i putove te nošeni misijskom radošću krenemo navješćivati Radosnu vijest". Na poseban način od nas redovnika traži da "probudimo svijet", što je "zadatak težak, posla puno i na sve strane, a mi ušli u svoje kolotečine i teško nas pokrenuti za nešto novo". Prigodno razmatranje održao je dekan Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Splitu dr. Ante Mateljan na temu "Radost Evanđelja i papa Franjo". Budući da je apostolska pobudnica dosta duga, svoje razmatranje usredotočio je na njezinu prvu rečenicu, koja je zapravo sažetak i svrha čitave pobudnice: "Radost evanđelja ispunja srce i čitav život svakog onog koji susretne Isusa". Analizirajući riječ po riječ prve rečenice i potkrjepljujući ih zgodama i slikama iz svagdanjega života, prikazao je poruku pape Franje „koja nas poziva na stavljanje Isusa u središte svoga života kako bismo ga istinski susreli, a onda, ispunjeni njime i druge oko sebe ispunjavali radošću življenja". Isusova moć očitovala se posebno u Betaniji, kad je Lazarovim povratkom u život obradovao njegove sestre, donio im radost nakon velike žalosti. To je i naša zadaća u svijetu u kojemu živimo. Dobro bi bilo zato uzeti do Uskrsa evanđe-

lje u ruke i dnevno pročitati po jedan njegov odlomak, kako bismo se Isusu što više približili.

Po završetku razmatranja, obavijesti i čestitki za skori blagdan Uskrsa, sestre su imale prigodu za ispovijed. (ika)

Split

“Službeno, a srdačno”

Službenu vizitaciju, po propisima *Konstitucija* i *Direktorija*, u samostanu Malog Isusa, Split – Bačvice, obavila je provincijalna glavarica s. Anemarie Radan 8. i 9. travnja 2014. Radost, opuštenost, srdačnost, spontanost, razumijevanje i nasmijanost obilježja su ovog zajedničkog susreta i komunikacije.

Trenutačne aktivnosti sestara i pojedinačno djelovanje u službi Malog Isusa, te mogućnosti aktualnog poslanja, teme su o kojima se raspravljalo. Osobno posvećenje i duhovni rast ponuđene su teme za razmišljanje i analizu svakoj pojedinoj sestri.

Osvrt i poticaje za uspješniji apostolski život, osobni i zajednički duhovni rast uputila je sestrama toplim riječima, sigurna da će sestre nastojati rasti u međusobnom zajedništvu i zajedništvu s Bogom kroz osobnu i zajedničku molitvu. Također je zamolila sestre da još više mole za Družbu i Provinciju kao i nova duhovna zvanja.

Trenutačno u zajednici živi 8 sestara, od kojih 4 sestre rade izvan zajednice, a 4 sestre su u mirovini i obavljaju kućanske poslove, dajući svoj doprinos u molitvi i strpljivom nošenju svojih zdravstvenih tegoba.

Apostolat kojim ova zajednica svjedoči i u kojem sestre ostvaruju osobno poslanje i posvećenje ima više oblika: katehizacija, bolnička skrb, rad s djecom s posebnim potrebama, karitativna djelatnost, rad sa mladima, organiziranje i vođenje izleta, ekskurzija, terenske nastave, koordiniranje različitih projekta, te aktivnosti vezane uz Prijatelje Malog Isusa. Također u samostanu je i ured Prijatelja Malog Isusa.

Za početak vizitacije zazvan je Duh Sveti, a za završetak otpjevale smo *Tebe Boga hvalimo*.

s. Laudes Bosančić

Uskrsno čestitanje redovnica nadbiskupu Barišiću

U Nadbiskupskom ordinarijatu u Splitu na Veliku subotu 19. travnja upriličena je uskrsna čestitka splitsko-makarskoga nadbiskupa Marina Barišića i predstavnicâ redovničkih zajednica u Splitu. U ime sestara Franjevki od Bezgrješne, samostana na Giljevcu-Podstrana, i predstavnica redovničkih zajednica u Splitu i Splitsko-makarskoj nadbiskupiji svoju čestitku nadbiskupu izrazila je s. Imelda Pešić.

„Oče nadbiskupe, svojim uskrsnućem Krist je ušao u slavu Očevu i učinio nas dionicima zajedništva s Ocem. To zajedništvo želimo svjedočiti u Crkvi, koju Uskrsli uvijek iznova ispunja svojim Duhom, u svijetu koji svojim Duhom po nama obnavlja, te u Splitsko-makarskoj nadbiskupiji i gradu Splitu, i to 'ad intra' i 'ad extra', prema unutra i prema van“ kazala je s. Imelda i posjetivši na neke misli pape u miru Benedikta XVI. i pape Franje te Katekizma Katoličke Crkve o Uskrsu, naglasila je da sve do današnjeg doba naprednih komunikacijskih tehnologija, vjera kršćana se temelji na Predaji, na svjedočanstvu onih sestara i braće koji su prvi ugledali odvaljen grobni kamen i prazan grob, a potom i na riječima onih tajanstvenih glasnika koji su posvjedočili da je Isus uskrsnuo. „Neka ovaj Vazam iznova u svima nama po djelovanju Kristova Duha obnovi zajedništvo u Kristovoj slavi i ojača nas za poslanje u Crkvi i svijetu“, kazala je s. Imelda te Nadbiskupu i svim njegovim suradnicima, redovnicama, kao i svim članovima Crkve u Splitsko-makarskoj nadbiskupiji zaželjela sretan i blagoslovljen Uskrs u želji da Uskrsnuli svima bude poticaj za svakodnevno biti i djelovati. U ime sestara nadbiskupu Barišiću uručila je prigodni uskrsni dar, albu i štolu.

Nadbiskup Barišić zahvalivši na čestitkama i daru, kazao je da je važno da Uskrs ugrađujemo u naša srca i u naše odnose, jer bez uskrsnuća kršćanstvu ne bi nedostajalo samo nešto, nego sve. „Vi ste glasnice Uskrsa i nasljednice galilejskih žena koje su Isusa pratile sve do Jeruzalema i onih koje su zatekle prazan grob. One su temelj vašeg redovništva. Po njima ste povezane. I kao što im je anđeo rekao da se ne zadržavaju kod praznog groba već da idu i kažu Njegovim učenicima da je uskrsnuo, tako i vi svjedočite u svojim sredinama i u svojim redovničkim karizmama“, naglasio je nadbiskup i pozvao sestre da svoje zavjete, u snazi Duha, svakodnevno dinamično obnavljaju i produbljuju povezanost s Uskrsnim. Ukazao je i na opasnost da se

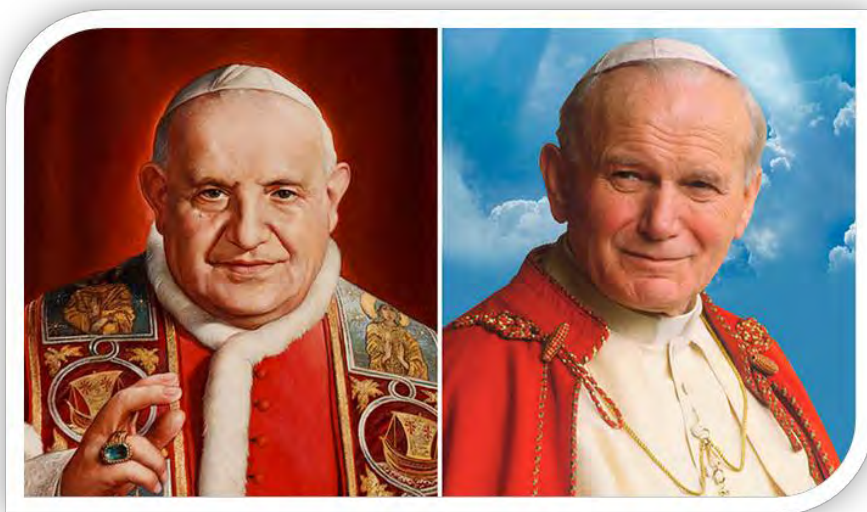
predanje Crkvi svede na horizontalu, na humanitarno djelovanje koje je dobro i potrebno, ali puno je važniji vertikalni odnos, poziv za nasljedovanje Gospodina. „Neka nas Uskrsli Gospodin snagom svoga duha obnovi i osnaži u nadi, da budemo strpljivi u poteškoćama i postojani u molitvu, kako bi mogli biti glasnici Uskrsa“, zaželio je nadbiskup i zahvalio redovnicama na sestrijskoj i majčinskoj zauzetosti koju pokazuju za bližnje.

Čestitajući im Uskrs redovnicama je darovao pobudnicu pape Franje „Evangeliu gaudium - Radost Evanđelja“ i hrvatsko izdanje prve autorizirane knjige - intervju s Papom Franjom poznatih novinara Sergia Rubina i Francesce Ambrogetti, te je ostao s njima u razgovoru uz sok i kolače.

Kristina Bitanga

Rim

Dva sveca u Rimu



Svanuo je i taj dan, 25. travnja 2014., kada smo trebale krenuti na put za Rim. Iz naše sarajevske Provincije *Bezgrješnog Začeca BDM* pošle su za Rim: s. Anamarija Kesten, s. Miranda Tikvić, s. Ružica Ivić, s. Vladislava Blažević, s. Finka Brajković i s. Klara Jerković, koje su ima-

le milost sudjelovati na svečanom misnom slavlju u Rimu koje je predslavio papa Franjo u povodu proglašenja svetima svojih prethodnika na Svetoj Stolici: Ivana XXIII. i Ivana Pavla II. U ime naših štitebnika s nama je hodočastila gđa Klaudija Nastić, a u ime djelatnika gđa Mirjana Livančić.

Krenusmo iz Viteza prema Zagrebu, gdje smo se pridružili ostalim hodočasnicima i pošli prema zajedničkom odredištu. Kiša nas je pratila cijelim putem, ali srca su nam bila radosna.

U ranim popodnevnim satima 26. travnja 2014. stigismo u Assizi, mjesto velikih svetaca Katoličke crkve: sv. Franje i sv. Klare. Prvo smo obišli crkvu sv. Klare, pomolili se kod križa sv. Damjana s kojeg je Krist progovorio sv. Franji, zatim smo posjetili grob u koji je položena sveta Klara na kojem smo se pomolili za naše najbliže, kao i za Provinciju, te vidjeli njezine osobne stvari koje su joj služile za vrijeme života.

Potom smo krenuli prema crkvi Santa Maria Maggiore koja se nalazi u nekadašnjem Minevrinom hramu a sada prekrasnoj crkvi u kojoj smo slavili svetu misu u zajedništvu s hodočasnicima iz Gračaca. Potom smo krenuli prema bazilici sv. Franje Asiškog koju smo vidjeli samo izvana, jer je bila puna hodočasnika. Nakon toga smo krenuli prema našem hotelu gdje smo prenoćili. Preko puta se nalazila Porcijunkula, crkva koju je sv. Franjo popravio. Posjetili smo je. Izvana je crkva ogromna, a unutra se nalazi mala crkvića, izvorna Porcijunkula, u kojoj smo se kratko pomolili i krenuli ka svojim sobama.

U ranim jutarnjim satima 27. travnja 2014. uputili smo se prema Rimu. Stigli smo do Anagnine, mjesta gdje smo ostavili autobuse i krenuli metroom ka centru Rima. Stigli smo do Piazza di Spagna odakle smo nastavili pješice prema Vati-



kanu. Nas nekoliko se, kroz mnoštvo hodočasnika, ipak probilo do Rima gdje smo slušali i slavili svetu misu proglašenja svetima naših dvojice papa. Na kraju misnog slavlja uspjeli smo vidjeti Papu u papamobilu kojim se provezao pored nas. Srce nam se sve više ispunjalo radošću. Sretna sam što sam mogla biti sudionica tog misnog slavlja u zajedništvu s mnoštvom drugih hodočasnika iz cijeloga svijeta: Konga, Brazila, Meksika, Novog Zelanda, Poljske, Njemačke, Cipra,... To je neopisiv doživljaj, nismo se razumjeli ljudskim jezikom, ali su nam srca gorjela i svi smo se smješkali jedni drugima. Pomolili smo se i pred bazilikom sv. Petra jer unutra zbog mnoštva nismo mogle ući. Ali, hvala Bogu, udijelio nam je obilje svojih milosti, uspjele smo izdržati tegobe dugog putovanja bez ikakvih problema.

Hvala našim poglavaricama koje su nam omogućile doživjeti ovo milosno vrijeme u Rimu u zajedništvu s cijelom Katoličkom crkvom.

s. M. Klara Jerković

Dubrovnik

Na slobodu pozvani! **Susret hrvatske katoličke mladeži 26 i 27. travnja 2014.**

Velebni susret mladih u Dubrovniku, za svakog sudionika značio je susret radosti, mladosti, oduševljenja, unatoč poteškoćama koje su bile posljedica kiše. Iskustvo koje su doživjeli ostat će duboko urezano u njihova sjećanja, kao i srdačnost, gostoprimstvo, susretljivost, nova poznanstava i iskustva, koja su doživjeli.



Riječi dubrovačkog biskupa i domaćina skupa msgra Mate Uzinića: "Svi zajedno odbacimo sve surogate i lažne ideale koje nas vežu i sputavaju kako bismo na Božji „da“ koji nam je konačno izgovoren u Isusu Kristu, rekli svoj konačni „da“ Bogu“, usjekle su u sjećanje svakog sudionika.

Na ovom susretu sudjelovale se i naše sestre katehiste sa mladima koje su povele iz župa u kojima djeluju i škola u kojima predaju vjeronauk.

Luka Gruž koja je prihvatila sve pristigle mlade, nas „Služavke M. Isusa“ veže uspomenom na našeg Utemeljitelja dr Josip Stadlera. U toj luci bio je usidren njegov brod „Imakulata“, kojeg je prodao kako bi

podmirio dugove nastale gradnjom mnogih pastoralnih projekata. Značajna je njegova rečenica: „I tako si ti mene „Imakulata“ spasila“. Naše postulantice i kandidatice sa prefektom i provincijalnom savjetnicom s. Marcelom, također su nazočile ovom za njim predivnom susretu.

Evo zapisa jedne od njih:

Pod geslom: „Na slobodu pozvani“, okupili smo se subotnjeg kišnog jutra pred crkvom Gospe od Zdravlja i pod budnim okom kapelana naše župe sv. Križa, svima nam dragog don Vedrana Torića, krenuli tamo gdje nas čekaju Kristove ruke, u Dubrovnik na susret hrvatske katoličke mladeži. Unatoč kiši koja nas je pratila putem, te sa kraćim prekidima nastavila padati cijeli dan, nismo se dali obeshrabriti.

Pjevajući himnu ovogodišnjeg susreta, upijajući njene lijepe i ohrabrujuće stihove:

*Božje smo djelo i vjera živa,
snovi i nada Kristova križa.
Zidovi jaki Božjega hrama,
ptice slobode Kristova jata...
nismo se dali pokolebati.*



U Dubrovnik smo stigli u koloni sa još šestotinjak autobusa iz kojih je izlazilo mnoštvo mladih nasmijanih ljudi. Pod kišnim kapima i kabanicama svih boja, krenuli smo prema Stradunu, a kolona je nalikovala na šarenu rijeku koja teče prema centru grada.

Pošto smo imale slobodnog vremena, otišle smo posjetiti naše sestre u samostan sv. Obitelji u Gospinom polju. Veselo i srdačno su nas dočekale i velikodušno nam ponudile svoju odjeću i obuću, jer smo već bile poprilično pokisle. Nakon ugodnog druženja i ručka sa sestrama, otišle smo prema centru grada, gdje smo s još mnogo mladih zapjevali i zaplesali uz veseli ritam bendova koji su nas zabavljali sa bine na Stradunu, te opet u velikoj šarenoj koloni krenuli prema luci Gruž u kojoj je bila predviđena svečana sveta misa, koju je predvodio dubrovački biskup mons. Mate Uzinić, uz koncelebraciju petnaest biskupa i petstotinjak svećenika. Poručio nam je kako nas Bog nije stvorio kao robove, već kao ljude kojima je darovana sloboda koju moramo

znati iskoristiti, te naglasio da smo svi pozvani biti odgovorni članovi svog društva, na način kao što je to činio Krist.

Lijepo je bilo prisustvovati svetoj euharistiji na isti dan kada se u Rimu proglašavao svetim papa Ivan Pavao II., koji je i sam 11 godina ranije, na ovom istom mjestu, predvodio svetu misu, i kao što je tada blagoslivljao mlade Hrvate, isto je činio ovaj put, ali kao svetac s neba, jer uistinu se mogla osjetiti njegova prisutnost. Nakon svete mise otišli smo u Ston, gdje smo bili smješteni, uglavnom po obiteljima, a mi smo imale sreću odsjesti u prekrasnom samostanu sv. Nikole kod sestara franjevki od Bezgrješnog Začeca, koje su nam pružile toplu dobrodošlicu, večeru i udoban krevet. Neka ih dobri Bog blagoslovi i stostruko im uzvрати za predivne trenutke koje su nam priuštile. Ujutro nakon doručka otišli smo na svetu misu koja se odvijala među zidinama pored samostana, a predvodio ju je sisački biskup mons. Vlado Košić, te je potom uslijedilo predstavljanje župa iz kojih smo stigli. Nakon blagoslova svi smo otišli u centar mjesta na zajednički ručak oko kojeg su se zaista potrudili Stonski mještani i hvala im na tome, a imali smo vremena i za obilazak predivnih stonskih zidina. Sretni i zadovoljni, zahvalili smo se don Miljenku Babaiću, župniku, sestrama i mještanima i krenuli prema Splitu, te uz molitvu i pjesmu sretno stigli svojim kućama.

Karmen Bolanča, postulantica

„Na slobodu pozvani“

(26. i 27. travnja 2014. u Dubrovniku)

Za susret hrvatske katoličke mladeži (SHKM) u Dubrovniku, pripremalo se danima i mjesecima, kako bi ovaj susret protekao u ozračju radosti, mira i zajedništva u vjeri.

Priprema je popraćena molitvom. Uslijedio je Križni put mladih volontera od Orašca do Srđa, predvođen našim biskupom mons. Matom Uzinićem. Silaskom sa Srđa nastavljeno je euharistijsko slavlje u katedrali u 18 sati drugog dana Križnog puta. Mladi su imali i duhovno obnovu na kojoj su drugi dan obnove sudjelovali i odrasli uz euharistijsko slavlje u sportskoj dvorani u Gospinu polju. Voditelj je bio fra Ante Vučković.

Sve ove, i druge pripreme, imale su cilj da pripreme srca i duše naših mladih i obitelji diljem naše Biskupije, koji su pokazali veliko srce i

dušu da otvore vrata svog srca i domova, da bi ovaj SHKM-ži bio u ozračju radosti i mira. Na ovom susretu HKM-ži 26. i 27. travnja okupilo se više od 35 000 mladih iz Hrvatske i inozemstva.

Susret je započeo 26. travnja svečanim otvaranjem u staroj gradskoj jezgri Dubrovnika, pod vodstvom našeg biskupa mons. Mate Uzinića. Obraćajući se mladima, rekao je: „Prije 2 godine, primili smo križ u Sisku. Ali pokazalo se da taj križ nije križ nego blagoslov. Taj blagoslov ste vi naši mladi“. Podizanjem barjaka SHKM-ži i izvođenjem himne „Na slobodu pozvani“ Susret je službeno otvoren.

Ulicama Dubrovnika odvijao se duhovno zabavni program istovremeno na 17 lokacija. Gradom se orila pjesma, ples i radost u ozračju zajedništva. Unatoč teškim vremenskim uvjetima, program se odvijao kao da se nad starom gradskom jezgrom nadvilo sunce, ne kiša, koja se nije zaustavljala.

Usljedila je procesija s križem iz Grada prema Gruškoj luci u kojoj se također odvijao duhovno zabavni program, te u 17 sati održano svečano euharistijsko slavlje. To je i mjesto gdje je prije 11 godina euharistijsko slavlje predvodio papa, danas sveti Ivan Pavao II. Znamo da je bio veliki prijatelj mladih i osnivač svjetskih susreta mladih. I ovaj dubrovački susret imao je posebnu čast odvijati se na dan proglašenja svetim svog počasnog građanina.

Svečanu svetu misu predvodio je naš biskup mons. Mate Uzinić uz koncelebraciju apostolskog nuncija u RH Alessandra D'Errica, 15 biskupa i oko 500 svećenika. Misno slavlje uzveličao je zbor mladih Dubrovnika. „Na slobodu pozvani“ geslo je dubrovačkog susreta, o kojem je i naš biskup Mate više puta progovorio, obraćajući se mladima: „Bog nas nije stvorio kao robove, On nas uvijek ljubi, ne pamti naše grijeha, sve oprašta i zaboravlja. Nikoga ne prisiljava na vjeru ali uvijek nudi sebe. On vas je oslobodio i darovao vam slobodu za dobro, iskoristite je.“ Preko mise kiša je prestala padati...

Susret se nastavio bogatim večernjim programom na Stradunu pjesmama hrvatskih bendova, poput: Vis Veritas, Zakon neba i mnogim drugim. Stradun, cijeli grad gdje su god smješteni mladi na području Biskupije bila je prisutna pjesma i radost.

Naši mladi a i stariji „volonteri“ odigrali su važnu ulogu u ovom susretu i pomogli sa svojom odgovornošću da ovaj Susret prođe mirno i dostojanstveno.

Drugog dana susreta, 27. travnja svaka župa imala je duhovno zabavni program, nakon kojeg je uslijedilo euharistijsko slavlje, kojeg su predvodili nazočni biskupi na susretu.

Tako se u našoj župi, župi sv. Mihajla duhovni program odvijao na igralištu u Gospinu polju, ispod našeg samostana. Euharistijsko slavlje predvodio je varaždinski biskup mons. Josip Mrzljak sa župnikom don Željkom Kovačevićem, fra Stankom Dodigom i ostalim svećenicima. Sudjelovalo je oko 3500 mladih iz Zagreba, Pule, Beograda, Zemunna, Vukovara i Slavenskog Broda.

Mladi iz župe „Gospe od brze pomoći“ iz Slavenskog Broda, njih 46, 1 autobus, bili su smješteni kod nas u samostanu, sa svojom vjeroučiteljicom s. Ksenijom Leko, uršulinicom. To su bili mladi iz rodne župe našeg utemeljitelja sluge Božjega dr. Josipa Stadlera. Nama sestrama bilo je drago da su baš oni došli kod nas na smještaj. Na transparentu je pisalo: Slavonki Brod – Stadlerov grad.



Sreći i radosti nije bilo kraja, a to smo i pokazale svojim nesebičnim darivanjem samih sebe, kao zajednice, da bi njihova i naša radost bila potpuna, ali u Bogu i za Boga, zbog kojega se ovaj SHKM-ži i odvijao.

s. Maritana Kešina

Dubrovnik

„Bože, koje radosti...“

„Bože, koje radosti...“ onog dana kada je s. M. Admirata Lučić, provincijska glavarica, rekla da će s. Stana Matić, s. Jelena Jovanović, kandidatice Valentina Šunjić i Nikolina Džavić te Katarina Stipić iz SDDE-a

biti predstavnice naše kuće na Susretu hrvatske katoličke mladeži u Dubrovniku, 26. i 27. travnja 2014. godine.

Skoro sa svakodnevnim nestrpljenjem iščekivale smo dan polaska i razmišljale kako će to biti i što ćemo sve doživjeti. Trebalo je naučiti i himnu, koja se nekima od nas ispočetka i nije sviđala... što ponijeti... hoće li nam trebati kabanice, jer je kiša obilježila skoro cijeli travanj... gdje ćemo spavati... treba ponijeti darove (krunice Malog Isusa, naravno!) za obitelj koja će nas primiti u svoj dom... Takva i slična pitanja i razmišljanja ispunila su vrijeme pripreme za Susret. I napokon, petak 25. travnja, saznale smo da polazimo navečer u 01.15 ispred Zemaljskog muzeja u Sarajevu, s mladima iz Internata KŠC-a „Sv. Josip“ i mladima iz župe Oštra Luka-Bok na čelu s don Brankom Jurićem, koji je ujedno bio i vođa cijele grupe.

Već oko 00.15 krenule smo iz kuće prema KŠC-u gdje smo se pridružile mladima u nekoj vrsti procesije do Zemaljskog muzeja gdje nas je čekao autobus za Dubrovnik. Prvo što nas je iznenadilo bila je vijest da ćemo u Dubrovniku biti smješteni u sportskoj dvorani s još 400 mladih iz raznih krajeva Hrvatske i BiH, a mi nismo ponijele vreće za spavanje! Istina je da smo se iznenadile, ali povjerenja u Providnost nije manjkalo. Bile smo sigurne da će dragi Bog nešto izorganizirati za nas, pa makar to bile samo dvije deke s kojima ćemo se pokriti. I kao što je bilo predviđeno, procesija od tridesetak mladih sa svojim sestrama odgojiteljicama, s. Antonijom Lučić i s. Leonardom Pirner (FDC) i nas pet krenula je na put. Sretno i radosno, puni očekivanja, krenuli smo prema Dubrovniku. Nakon molitve za sretan put nije bilo mjesta spavanju, premda je ponoć davno prošla. Što bi mladi drugo radili nego pjevali... do zore! Kad se razdanilo, bili smo već blizu granice u RH, a po ulasku smo mogli vidjeti mnoštvo autobusa koji idu k istom cilju. Oduševljenje je bivalo sve jače da ga ni kiša, koja je cijelo vrijeme padala, nije mogla umanjiti. Čak smo vjerovali da će kada dođemo u Dubrovnik prestati, kao što se prije nekoliko godina dogodilo na SHKM u Zadru. Dobro smo se prevarili! Na ulazu u Dubrovnik dočekalo nas je mnoštvo mladih volontera Dubrovačke biskupije koji su čekali „svoj“ autobus i mlade kojima će biti vođe tijekom ta dva dana. Našoj grupi bila je darovana mlada djevojka po imenu Barbara iz mjesta Gruda, Konavle, upravo tamo gdje ćemo mi biti smješteni. Ovom prilikom joj zahvaljujemo za darovano vrijeme i druženje. Dok nam je ona govorila o pripremljenim programima koji će se odvijati na raznim mjestima u gradu i što sve možemo posjetiti, došli smo do

odredišta. Kad smo izašli iz autobusa, kiša nije prestala, kako smo se mi nadali. Budući da nismo svi imali kabanice i kišobrane, morali smo se snaći. Sreća pa mladi ne kompliciraju previše u takvim trenucima. Otišli smo u prvi market i kupili vreće za smeće koje su nam poslužile kao kabanice. I tako smo s pjesmom ušli u Dubrovnik. Zidine starog grada su nas oduševile i mnoštvo mladih s majicama Susreta krasili su grad kud god smo pogledali i došli. Zbog sve jače kiše nismo mogli puno toga vidjeti, kako smo već planirali. Na Stradunu smo se pokušali sakriti u crkvu sv. Vlaha dok kiša ne prestane, i malo se ugrijati i osušiti. Ali, uzalud! Budući da kiša nije prestajala, a vrijeme brzo prolazilo, odlučili smo krenuti prema luci Gruž na kojoj se imala slaviti sveta misa u 17.00 sati, a u međuvremenu potražiti neko mjesto gdje se možemo okrijepiti i stvarno ugrijati. Hodajući ulicama Dubrovnika po kiši, mokri i umorni kao da se ono početno oduševljenje počelo pretvarati u razočaranje. Međutim, dok sada gledamo na to, vjerujemo da je i u tome bilo puno znakova i simbolike. Unatoč svim tim nepogodama, cijela se grupa držala zajedno, pazili smo jedni na druge, da tko ne zaostaje, da se ne izgubi... počeli smo se međusobno upoznavati, razgovarati, pjevati i smijati, i svi smo htjeli doći do jednog cilja, tamo gdje ćemo se naći svi zajedno, s našim pastirima, pred Gospodinom! Tako je i bilo! S mnoštvom mladih, a kažu danas da nas je bilo 35.000, našli smo se pred oltarom i pred Presvetim koje je cijelo vrijeme bilo izloženo pod Križem Susreta! I na našu radost kiša je prestala padati kada je biskup Mate počeo propovijedati.

U svojoj dugoj, ali bremenitoj riječima i nama bliskoj propovijedi, hrabrio nas je da živimo slobodu na koju smo pozvani, za koju nas je Isus oslobodio: „A što vam mogu poručiti, vama hrvatskoj katoličkoj mladeži, okupljenoj na ovom susretu u Dubrovniku? Što drugo nego ponoviti geslo susreta: *Na slobodu pozvani...* Krist vas za slobodu oslobodi... Bog nas je stvorio slobodne i želi nas slobodne. Ta sloboda dolazi od Duha Svetoga, ali ima i svoja ograničenja. A to je ljubav prema Bogu! I onaj tko ljubi Boga iznad svega, a bližnjega svoga kao sebe samoga može činiti što ga je god volja. Može biti doista potpuno slobodan. Evo Krist nas takvima želi!“ Nadalje nam je biskup Mate dao neka usmjerenja koja su, premda smo ih često čuli, tako snažno odjekivala u luci Gruž i vjerujemo u srcima svih mladih okupljenih u njoj. Postoje četiri dimenzije koje smo pozvani ostarivati u svom životu. Prva je odnos prema Bogu. „Bog nas uvijek ljubi, On nas ljubi onakve kakvi jesmo, On ne pamti naše grijeha, On sve oprašta, sve

zaboravlja i On baš nikoga, ama baš nikoga ni na što ne želi prisiliti... Evo ja se nadam da ćete vi danas, od Krista na slobodu pozvani, Krista koji nikada nikoga ni na što nije prisilio, prepoznati u Bogu onoga koji vas ni na što ne prisiljava, ali vam se nudi. Nudi vam svoju ljubav, nudi vam svoje zajedništvo. Želi vam se kao uskrsli Gospodin očitovati, promijeniti vaše živote i osposobiti vas da možete ići hrabro poput učenika koji svjedoče njegovo uskrsnuće u svim dimenzijama života.“ Druga dimenzija je ljubav prema bližnjima jer „ako na pravi način izgradimo svoj odnos s Bogom, onda taj odnos koji imamo s Bogom ne može zanemariti bližnje. U tom odnosu prema bližnjima javlja se i treća dimenzija, a ta je dimenzija odnos prema sebi samome. Draga mladeži, dragi mladi sudionici SHKM-a morate ljubiti sebe same, morate cijeniti sebe same. Morate cijeniti svoje dostojanstvo! Ti, takav kakav jesi, zaslužuješ najvišu pažnju koju ti Bog može dati i dao ti ju je u Isusu Kristu. Ali ti zaslužuješ i pažnju sebe samoga prema sebi, nemoj se zanemarivati, nemoj se podcjenjivati. Trudi se iz dana u dan razvijati, biti bolji, e tek kad to uspiješ, kad prepoznaš sebe u svom dostojanstvu, takav kakav jesi, kad se počneš cijeniti - a imaš što cijeniti - onda ćeš moći - ne zaustavljajući se na sebi - krenuti prema onoj drugoj dimenziji, a to je prema bližnjemu i poslužiti bližnjega. I u slobodi ljubiti bližnjega. Evo Krist nas i na to poziva. On nam i to nudi... moramo vjerovati jedni drugima... imati povjerenja jedni u druge. Vi mladi, mladi katolici, morate se međusobno povezivati, podržavati. Nemojte imati loše mišljenje o drugom. Pokušajte najprije jedni o drugima graditi dobro mišljenje, cijeniti jedni druge kao što sebe cijenite, a onda to proširiti i na predstavnike drugih vjerskih zajednica, na one koji uopće ne vjeruju, one koji čak ne misle dobro o nama, ima i takvih, nije važno. Pokušajmo pozitivno misliti.“ Biskup nas je pozvao da se uključimo u život Crkve i države. „Moramo se angažirati. Ne možemo ostaviti da stvari u ovom svijetu idu mimo nas, moramo biti aktivni. To, također, zahtijeva ovo: biti slobodni za poslužiti bližnjima... Ne može ne biti nigdje. Morate se uključiti u svoje župne zajednice, morate se uključiti u molitvene zajednice. Morate se uključiti u život Crkve, surađivati sa svojim svećenicima, sa svojim katehetama, surađivati s nama biskupima. S druge strane mi biskupi, vi svećenici, vi redovnice, redovnici, trebamo našim mladima, našim laicima, dati prostor u Crkvi... Tada sve funkcionira. Tada možemo napraviti nešto što se u početku činilo nemoguće... Evo pozivam vas da na Crkvu ne gledate kao na nešto tuđe nego da je prepoznate kao svoju zajednicu i da je izgrađujete... Nemojte čekati da vam drugi osiguraju bolji život,

nego uzmete stvar u svoje ruke i vi osigurajte bolji život drugima“, rekao je biskup Uzinić. I zadnja dimenzija na koju nam je svratio pozornost jeste dužnost i odgovornost prema svojoj zemlji. “Imamo najljepšu zemlju na svijetu, imamo se pravo njome ponositi. Mi, dragi mladi, imamo odgovornost za svoju zemlju. Mi imamo odgovornost za svoju prirodu. Mi imamo odgovornost za naša prirodna bogatstva. Sve nam je dano da tim upravljamo. Ne da to iskorištavamo, nego da upravljamo. Da upravljamo na način da ono što smo primili od svojih predaka predamo budućoj generaciji. Ne istrošeno i potrošeno nego obogaćeno... Evo pozivam vas da prije svega cijenite prirodna bogatstva naše zemlje, da imate ekološku svijest. Da se brinete za sva stvorenja na zemlji. Kome nas šalje Gospodin u evanđelju? Ne kaže samo: *Idite svim ljudima*, nego: *Idite svemu stvorenju*. Isus Krist, uskrsli Gospodin, sav svemir, svu stvarnost je preobrazio u svom uskrsnuću. Mi kršćani, mi katolici, vi mladi katolici, pozvani ste o tom govoriti ne samo svim ljudima, nego i svem stvorenju... Ne prodajte sebe i bogatstva ove zemlje! Na kraju ću vam reći još samo jednu rečenicu. A to je rečenica koju je rekao blaženi, sveti Ivan Pavao II. ovdje u Gružu i uputio je upravo mladima: *Blagoslivljam vas mlade i kažem vam: Hrabro!*“ zaključio je biskup Mate.

Nakon svečane sv. mise uputili smo se prema Konavlima gdje smo trebali biti smješteni. Zahvaljujući s. Leonardi koja se trudila da ne ostanemo bez deka i vreća za spavanje, dobile smo, umjesto toga, tople krevete i topla srca obitelji Glavić koja nas je primila u svoj dom. Od srca im hvala. Sutradan, na nedjelju Božanskog Milosrđa, svi smo se okupili u sportskoj dvorani, u kojoj su ostali mladi spavali, na sv. misu koju je predslavio mons. Đuro Hranić, đakovačko-osječki biskup, koji će 2017. godine biti domaćin SHKM-a u Vukovaru. Svoju radost i blizinu i on je izrazio u susretu s mladima i na sv. misi kada nas je hrabrio na ustrajnost u vjeri unatoč sumnjama na koje imamo pravo. Potakno je i sve svećenike, redovnike i redovnice da budu svjedoci i primjer mladima koji puno očekuju od nas i imaju pravo na to. Nakon svečane sv. mise i objeda koji su nam pripremili dobri ljudi iz Grude bilo je vrijeme da krenemo kući. Oko 13.30 zaputili smo se, u Božje ime, prema Sarajevu, a povratak je naravno bio ispunjen pjesmom i dojmovima sa Susreta. Po dolasku u Mostar odlučili smo napraviti malo dužu pauzu. Nas pet je to vrijeme iskoristilo bolje nego što smo planirale. S. Krunoslava Adžamić, predstojnica u Kući *Svete Obitelji* u Mostaru, došla je po nas ispred crkve sv. Petra i Pavla i po-

vela nas u Caritasov stacionar da posjetimo njihove štíćenike – anđele kuće. Susret s njima mora čovjeka spustiti na zemlju i potaknuti ga da iziđe iz samog sebe. U tom duhu i rapoloženju nastavili smo put prema Sarajevu gdje smo stigli oko 22.00 sata sa svojim novim mladim prijateljima. Ono što je posebno zanimljivo je da dok smo na putu prema kući susretali mlade na odmaralištima, koji su još uvijek nosili majice sa Susreta i za koje smo znali da su bili u Dubrovniku ta dva dana, osjećala se posebna povezanost s njima, radost i lakoća pozdraviti ih, zapjevati s njima... Tome su možda doprinijele majice Susreta kao znak prepoznavanja. Pitamo se: kad bismo svi mi imali oči prepoznati brata u drugima... vidjeti čovjeka s kojim puno toga dijelimo zajedničkog, kako bismo si bili bliski... kako bismo se ljubili i drugima svjedočili ljepotu zajedništva??? Dao nam Gospodin upravo takve plodove ovog i sličnih susreta s drugima da u ovom svijetu ispunimo zadaću na koju smo pozvani, a to je ljubav!

s. M. Jelena Jovanović



Mladi iz Sarajeva u Dubrovniku na susretu HKM 2014.

Radost oko Utemeljiteljeve katedrale



Posljednji dan travnja, 30. 4. 2014., u Sarajevu će biti zapamćen po ponovnom "dolasku" pape Ivana Pavla II., sada svetoga zagovornika na nebu. Naime, toga je dana na trgu ispred katedrale upriličena svečanost otkrivanja i blagoslova spomenika svetome Ivanu Pavlu II. Okupljeno je mnoštvo ispred katedrale slušalo Papin glas, dirljivi pozdravni govor što ga je uputio za svoga posjeta Sarajevu 1997. I mi smo bile sretno slušajući ga i gledajući ga kao velikog glasnika mira, s križem u ruci. Duh graditelja Katedrale, čije tijelo počiva u njoj, živi

snažno u Vrhbosanskoj crkvi. On je u čvrstim temeljima ovoga zdanja pred kojim sada stoji, kao okamenjen, svetac našega vremena. Sve smo ga željele dotaknuti, i dotaknule smo ga i rukom i srcem, a onda i zahvalnom molitvom na grobu našega velikog oca Utemeljitelja – sluge Božjeg Josipa Stadlera.

sestra

Split

Prekrasna večer u splitskoj Prvostolnici

(uz blagdabn sv. Dujma)

Svake godine grad Split svečano slavi svog nebeskog zaštitnika sv. Dujma mučenika, 7. svibnja. Svečanoj proslavi prethodi devetnica u večernjim satima. Svake večeri, na sv. Misi pjeva zbor neke župe kao i zborovi pojedinih redovničkih zajednica iz splitsko – makarske nadbiskupije. Večerašnja večer (V. dan devetnice) bila je prebogata du-

hovnim sadržajem: sv. Misa, pjesme koje je pjevao zbor iz K. Kambelovca, propovijed don Josipa Periša, predstavljanje knjige : „Vrata vjere“ (Buvinova vrata), misli don Tomislava Čubelića i dr. Ante Mateljana, koncert komornog zbora „Regina angelorum“. Između svega ponuđenog pronaći ono što je bilo najljepše; teško bi bilo izdvojiti i odlučiti se za pojedinačni izbor. Večerašnje slavlje bilo je dostojno slave Božje, u njemu se osjetila Božja prisutnost. Svi koji su ove večeri sudjelovali na ovom programu, mogli su duhom dodirnuti djelić neba.

Tradicija je da se kroz devet dana Split priprema za proslavu blagdana svoga zaštitnika, ujedno i zaštitnika Nadbiskupije. Ove godine liturgijsko pjevanje predvodi jedna od kaštelanskih župa, a sv. misu predslavi i propovijeda župnik dotične župe.

Večerašnja večer pripala je župi sv. Mihovila iz K. Kambelovca. Njihovo pjevačko umijeće poznato je u cijeloj Nadbiskupiji, što je na kraju sv. Mise kroz zahvalu potvrdio katedralni župnik don Tomislav Čubelić, a vjernici nagradili dugim aplauzom. Odao je i priznanje dirigentici i voditeljici zbora s. Mirti Lišnić, sl. M. Isusa. Njezino zalaganje i trud nagradila je župljanka K. Kambelovca Đ.P. (Ove godine iza sv. Mise na Uskrs, pristupila joj je djevojka Đ. P., sestra jednog glumca i rekla joj: "Svojim radom sve nas pretvarate u aristokraciju duha!")



Orgulje je svirala s. Mirta Škopljanac – Mačina, milosrdnica, orguljašica katedralnog zbora. Njihovo pjevanje bilo je dostojno nastupa u katedrali, unatoč tome što nisi bili svi članovi zbora. Spriječenog župnika don Bobu Delića, zamijenio je don Josip Periš, pročelnik katehetskog ureda splitsko – makarske nadbiskupije. On pomaže župniku u pastoralnom radu nedjeljom i blagdanima. Tema ove devetnice posvećena je obitelji, pa je don Josip svoje misli usmjerio prema obitelji. Vjernicima je istaknuo da je Bog središte svake obitelji, a obitelj bez Boga, samo je skup pojedinaca koji onda zauzimaju mjesto Boga. Takav skup teško je održiv. Statistika koja brojčano iznosi postotak rastava porazna je. Kod nas kažu oko 20%, a u Njemačkoj 40%. Neslužbeno je istraženo da obitelji u kojima se zajednički moli, rastava se broji u promilima.

Budući se u poslanici čitalo o neustrašivosti prvih apostola nakon Kristova uskrsnuća, podsjetio je vjernike da i mi moramo poput apostola isticati, da se valja „većma pokoravati Bogu“, nego ljudima. Povukao je paralelu između ovog izvještaja iz Djela apostolskih, sa današnjim vremenom. Danas se također pokušava ušutkati vjernike i njihove stavove proglasiti nazadnim. Vjernici se trebaju ponašati poput apostola, neustrašivo svjedočiti moralne i etičke stavove temeljene na Evanđelju. Današnje Evanđelje govorilo je o umnažanju kruha, a don Josip nas je na lijep način povezao s Kristom. Krist traži našu suradnju, od naših sitnica čini velika djela, upravo smo mu mi s našom neznatnošću potrebni da izvede velika djela. Kao što je učinio veliko djelo od 5 kruhova i dvije ribice, dakle nečeg neznatnog, tako s našom neznatnošću čini velika djela.

Nakon sv. Mise slijedilo je predstavljanje knjige dr. Ante Mateljana, dekana Teološkog fakulteta u Splitu, „Vrata vjere“. Prije 800 godina Buvina je izrezbario na vratima sv. Dujma isječke iz Isusova života. Vrata čuvaju katedralu, a katedrala vrata. Predivnih i dubokih misli izrekao je katedralni župnik don Tomislav Ćubelić, inače prvi rođak naših sestara: s. Domitile, s. Andrijane i s. Roke. Teško je izdvojiti bilo koju misao, svaka je bila duboka, teološki opravdana i životno istinita. Vrata su Krist, kroz njih ulazimo u život, bez obzira kakvi smo, jer smo Kristu važni sa svim svojim opterećenjima, slabostima i grešnošću. Trebamo gledati ljude oko sebe, kao što je to radio Isus, jer: „Tko gleda samo sebe, ne vidi nikoga drugoga“. Autor knjige dr. Ante Mateljan brat naše s. Vesne, objasnio je razlog izdavanja knjige, odabir naslova i način na koji je osmislio sadržaj. Nad svakim dijelom u kojem je prikazan isječak iz Isusova života, napisao je meditaciju u obli-

ku razgovora s Isusom. Zahvalio se svima koji su svojom nesebičnošću pridonijeli izdanju ove monografije. Prezentaciju knjige pratio je komorni zbor „Regina angelorum“, katoličke misije iz Beča. Repertorar pjesama, kao izvedba i ugođaj bili su na razini kazališnog nastupa. Vjernici su svoju zahvalnost pokazali dugim aplauzom.

Večerašnjem programu u katedrali nazočile su i neke naše sestre. Sjedište naše Provincije je u gradu Splitu. Sestre su došle u Splitu prije 109 godina, te su u svaku crkvenu svečanost u Gradu uključene direktno ili indirektno. U nadbiskupiji živi i djeluje preko 120 sestara. U katehizaciji (na župi ili školi), kao i vođenju crkvenih zborova i uređivanju crkve i crkvenog rublja, radi 19 sestara. Sestre na župama vode župnicima domaćinstvo. U nadbiskupijskim ustanovama u samom Gradu radi 15 sestara. Skoro sve sestre su rodom iz splitsko – makarske nadbiskupije, druge su svojim pastoralnim radom vezane uz Nadbiskupiju. Neka sv. Dujam, zaštitnik Grada i Nadbiskupije, kod Gospodina izmoli blagoslov svakoj sestri koja svojim životom i radom nastoji slaviti Gospodina.

s. Laudes Bosančić

Livno

Duhovne vježbe za postulantice i kandidatice Družbe

U kući Djeteta Isusa u Livnu održane su duhovne vježbe 2, 3. i 4. svibnja. Na duhovne vježbe okupile su se sestre Služavke Maloga Isusa iz zagrebačke, splitske i sarajevske provincije s postulanticama i kandidaticama. Duhovne vježbe su bile pod vodstvom patra Stipe Balatinca, Isusovca, magistra novaka iz Splita, koji je držao nagovore u 9 i 30, 11, 15 i 16 i 30 sati, prvi i drugi dan.

Izlaganje Presvetoga bilo je u 9 sati, a sv. Misa u 18 sati. Nagovori su bili namijenjeni obnovi sestara, da ih potaknu na promjene i prošire im poglede, a postulanticama i kandidaticama su približili bit redovničkog života i pokušali ih pripremiti na isti.

Zanimljivo je što su vježbe održane u šutnji. Zašto je bilo potrebno dva dana provesti u šutnji? Zašto je potrebno biti sa samim sobom, posvetiti se isključivo samome sebi? Toliko se trudimo upoznati druge, da na sebe često zaboravljamo. Zapitamo li se ikada tko smo? Mogu li za sebe reći ja sam "takva i takva" osoba, ili ja ustvari uopće ne poznajem sebe? Zvuči neobično, ali šutnja nam je dala najbolje odgo-

vore na pitanja: Tko sam to ja? Kamo ide moj život? Što Bog želi od mene?

Pronaći odgovore na ova pitanja vrlo je bitno za svaku osobu. Odgovore je potrebno pronaći da bismo mogli donijeti ispravne životne odluke. Ako se ne trudimo upoznati sebe ne možemo prepoznati svrhu za koju smo stvoreni, ne možemo vidjeti ono što Bog vidi u nama, ono što On želi da budemo. Naš život ne može biti ispunjen i sretan ako ne poznajemo same sebe. Često se varamo, prikazujemo se boljima nego što jesmo, varamo sebe, varamo druge i mislimo da možemo prevariti Boga. Kao što se zli anđeo odijeva u anđele svijetla, tako i mi. Želimo zadiviti druge, svidjeti im se, primiti njihovu ljubav i poštovanje, a u duši nam se gomilaju grijesi. Dopuštamo neprijatelju da vlada nama. Toliko smo ovozemaljski da se čak i s Bogom koristimo kao sredstvom. Zapitajmo se da li Ga uistinu ljubimo radi Njega samoga ili zato što nam je potreban za ostvarenje naših neobičnih ciljeva? Da li nam je Bog potreban da postignemo lažni mir, zato što ćemo tako zadobiti poštovanje ili neki stalež u društvu itd.?

Kroz ova pitanja i razmišljanja strpljivo nas je vodio dragi pater Stipo Balatinac na ovim duhovnim vježbama održanima u Livnu. Pod njegovim vodstvom i vodstvom samoga Boga bile smo potaknute da



upoznamo sebe, da upoznamo svoje grijehе i molimo za milost, da ih odstranimo. Bile smo potaknute da se odlučimo popraviti Njegovom milošću. Naš je zadatak da pokušamo u svakodnevnom životu potaknuti ponajprije sebe, ali onda i druge da se odreknu grijehа. Grijeh ne šteti samo nama nego i čitavoj zajednici u kojoj živimo. Budimo odgovorni jedni prema drugima. Volimo jedni druge i opraštajmo. Jer Bog je ljubav. Naš Stvoritelj i Spasitelj je Ljubav! Postanimo svjesni toga i odbacimo krive slike o Bogu. Odbacimo sliku o Bogu kažnjavatelju koji nas stalno promatra ne bi li uočio neku našu pogrešku. Bog nije neprijateljski raspoložen prema nama, On nije zavidan našoj sreći. On je Bog koji ne skida pogleda s nas upravo zato jer nas neizmјerno ljubi. Jer nam želi dobro. Zavolimo i mi Njega i krenimo mu u susret.

Vođeni ovom mišlju, vođeni dobrotom i ljubavi našega Boga krenimo nekim boljim putem. Ostavimo tragove ljubavi u srcima naših bližnjih. Ostavimo tragove ljubavi na ovome svijetu. A sve to iz zahvalnosti i ljubavi prema onome koji je nas prvi uzljubio, koji nam je darovao život i priliku da i mi ljubimo.

Jelena Gligora, postulantica

Dojmovi sa duhovnih vježbi od kandidatice

- ***Što sam ponijela za sebe u zajednicu?***

Ovo su mi bile prve duhovne vježbe. Mislila sam da mi neće biti lako, jer je valjalo sebe malo više vježbati u šutnji...

S duhovnih vježbi sam ponijela jedan uistinu prelijepi susret sa kandidatice, a posebno njihovo hrabro svjedočenje o svome pozivu. Ono što sam posebno ponijela u svom srcu su predavanja koja nam je imao pater Stipo, posebno duhovni razgovor s njim, koji mi je pomogao da shvatim što je zajednica i kako se trebam ponašati prema njoj. A ono najljepše što sam ponijela su trenutci koje sam provela u razmatranju i susretu s ISUSOM.

- ***Što ću pokušati promijeniti, poboljšati u sebi i u zajednici?***

Na duhovnim vježbama sam shvatila da je najvažnije u momu redovničkome životu kakva je moja molitva i na koji način je upućena Isusu. Pater Stipo je imao poticajna predavanja na kojima su neke od

tema bile i odnos prema sebi, prema roditeljima (prefekti), prema grijehu...

Tijekom tih predavanja sam shvatila koliko griješim u nekim shvaćanjima i kako se trebam potruditi to ispraviti.

U sebi ću pokušati što više njegovati i čuvati ovaj susret sa Isusom, trudit ću se da što više ostajem u tišini, jer sam sada shvatila koliko je nekada tišina važna, jer kao što reče Pater možda mi Isus toliko puta pokušava nešto reći, ali Ga ja ne mogu čuti..

Trudit ću se da u zajednici donosim radost i da zajednica ima koristi od mene...

Nikolina Džavić, kandidatica

- ***Što sam ponijela za sebe u zajednicu?***

Ponijela sam sve ono lijepo i dobro. Na duhovnim vježbama sam zaključila da su moji dani buduće cigle moje nebeske kuće. Shvatila sam da preko svoje zajednice i ljudi koji se nalaze na mome putu, mogu stići k Bogu,. Uz to sam shvatila kako nije važno da uvijek pričam jer postoje trenutci samoće i šutnje koji me mogu dovesti k Isusu.

Ponijela sam sve one susrete sa malim Isusom, a osobito rečenicu koja je bila odgovor na sva moja pitanja:“A Henok se svidje Gospodinu i bi uzet da bi se narod po njemu obratio...”

- ***Što ću pokušati promijeniti, poboljšati u sebi i u zajednici?***

Svoj život ću početi pisati ispočetka, kao i ona prazna knjiga jednog mudraca, o kojoj je pater Stipo govorio. Knjigu u kojoj upisujemo sve ono dobro i lijepo. Promijenit ću svoj odnos s društvom; moj dom je moja zajednica.

Promijenit ću način gledanja, moj pogled na život i život redovništva je sada puno širi i bogatiji. Poboljšat ću molitvu, način razmatranja, razgovor s Isusom koji mi je od velike važnosti za budući redovnički život. Odvažno i hrabro ću svjedočiti Kristovu ljubljenu službenicu.

U Zajednici ću biti dosjetljivija, radosnija i svjetlit ću Kristovim svjetlom; na meni će se očitovati žar Njegove ljubavi kojom sam istinski obljubljena.

Valentina Šunjić, kandidatica

Niti čujem, niti vidim

Zar još ne shvaćate i ne razumijete?

Zar vam je srce stvrđnuto?

Oči imate, a ne vidite;

uši imate, a ne čujete? (Mk 8,18)

Isus nas upozorava: 'Slušajte i gledajte.' Što zapravo znači Isusovo čuti i vidjeti? Možemo slušati tjelesnim ušima i gledati očima i njima tražiti svoga Stvoritelja. U šapatu lahora, u pjesmi, u riječima. Gledajući stvorenja, krošnje drveća, boju zelenila, nepregledna prostranstva. Naš Stvoritelj voli naše tijelo, naš sluh i vid, objavljuje nam se kroz naša osjetila. Liječi slijepce i gluhe, ganut nevoljom bolesnika. Međutim, ove Isusove riječi prenose nam još dublju poruku, koju treba doživjeti i teško ju je izraziti riječima. Govori nam kako se istina gleda i čuje srcem, u nutrini bića.

Bogoslovi zagrebačkog sjemeništa prenijeli su nam svoje spoznaje o gledanju i slušanju kroz predstavu 'Niti vidim niti čujem'. Nadahnula ih je Helen Keller, gluhonijema i slijepa osoba za koju izjavljuju kako je 'probila svoju ograničenost'. Iako fizički teško ograničena, cijeli život provela je pomažući gluhonijemima i slijepima. Za njih je rekla da su to najusamljeniji ljudi na svijetu, da su oni 'ti koji bulje u mrak u kojem jedino mrak bulji u njih.'

Predstava prati skupinu mladih u domu, bez roditelja, koji su slijepi ili gluhonijemi. Hendikepirani i usamljeni, počinju pomagati jedni drugima. Oni koji barem malo vide ili čuju, postaju odgojitelji, uče ostale znakovni jezik kako bi se mogli sporazumijevati. U fascinantnoj sceni 'gledanja' zvuka kiše, akteri lupkaju rukama po tijelu u ritmu, pucketaju prstima i vizualno stvaraju dojam zvuka padanja kiše: tap, tap, tap. Gledajući pokrete vidimo zvuk kiše. Zašto ne bismo gledali zvuk, ako ga ne možemo čuti? I gluhi mogu vidjeti zvuk!

Ali, što ako je osoba potpuno gluhonijema i slijepa? Kako će se izraziti, komunicirati? Može li uopće postati svjesna sebe, svoje ljudskosti? Sama u mraku, nesocijalizirana, ne može govoriti ni čuti, niti naučiti znakovni jezik. Takva osoba postaje odbojna, čak i zlobna, izgubljena u potpunoj samoći i mraku. Smeta drugima, ne prihvaća sebe niti druge. Nismo li svi ponekad takvi, ne vidimo čovjeka, u nekoj izgub-

ljenosti i mraku, zatvoreni, iako fizički zdravi? Oči imamo, a ne vidimo čovjeka, uši imamo, a ne čujemo istinu.

U jednoj impresivnoj sceni prikazan je strašan bijes i izgubljenost takve osobe. Odgojitelj, i sam djelomično ograničen sljepoćom, odlučuje naučiti jednog takvog mladića jesti žlicom, za stolom, kako bi mu pomogao. Gledamo tešku fizičku i psihičku borbu. Odgojitelj je odlučan i sjeda ga za stol, slijedi udaranje, guranje, povlačenje. Baca mladića na pod, mladić se diže i udara odgojitelja, vidimo u kakvom je mraku, izgubljen i sam. Odbija čovjeka, ne zna biti čovjek. Konačno, mladić popušta upornosti odgojitelja, sjeda i jede, za nagradu dobiva milovanje i odobravanje. Čovjek je pomogao čovjeku, mladić postaje dio zajednice. Slijedi dug put učenja za mladića, učenja znakovnog jezika i izražavanja sebe. Zajednički trud stvara čovjeka, pružena ruka podiže iz bezdana. I ništa nije nemoguće!

Ali, prepoznati Ga bijaše uskraćeno njihovim očima...

O bezumni i srca spora... (Lk 24,16.25

...uze kruh, izreče blagoslov, razlomi te im davaše.

Uto im se otvore oči te Ga prepoznaše. (Lk 24, 30-31)

Možemo li uopće vidjeti i čuti bez Tebe, Gospodine? Ne, sami ništa ne možemo, a u Tebi možemo sve. Tvoje Tijelo nas hrani hranom Ljubavi, kruh Žrtve mekša naša srca, otvara naše oči i uši. Pokazuješ kako je prava gluhoća i sljepoća u tvrdom srcu, koje površno živi. Učiš nas kako je Istina u nutrini. Na poseban si način u tišini, tu nam govoriš bez riječi, vidimo Te u sebi bez slike, tu si, s nama si.

Govoriš nam kako je za rast potreban čovjek čovjeku, i kolika je vrijednost odgoja i žrtve, osobito za djecu i mlade. Ne možemo sami spoznati sebe, bez truda ljudi oko nas. Ne možemo spoznati sebe dok se ne okrenemo Tebi koji si Ljubav. A ta Ljubav živi kroz zajedništvo, Ti ljubiš kroz nas i povezuješ nas. Pomažući drugima skupa sazrijevamo i spoznajemo prave vrijednosti, koje oko ne vidi i uho ne čuje, koje riječi ne mogu obuhvatiti.

*onaj koji... zatiskuje uši da ne čuje o krvoproliću,
koji zatvara oči da ne vidi zlo:*

on će prebivati u visinama... (Iz 33, 15-16)

Preko proroka nas još opominješ neka pazimo što slušamo i gledamo tjelesnim ušima i očima, kako nam svijet ne bi uzeo mir, kako bismo sačuvali čistoću i prebivali u visinama. A visine su u nama, tamo gdje se klanjamo pred Ljubavlju, u kojoj je Svjetlo i Mir, u našoj nutrini

gdje se sjedinjujemo s Tobom u tišini koja stvara. Tamo smo Tvoji, Gospodine.

(Predstavu 'Niti čujem, niti vidim' izveli su zagrebački bogoslovi povodom proslave 51. Svjetskog molitvenog dana za duhovna zvanja pod geslom 'Duhovna zvanja - svjedočenje istine'.)

Natalija Brkić, kandidatica

Split

Molitveno bdijenje za duhovna zvanja

U subotu navečer, 10. svibnja 2014. okupili smo se u katedrali sv. Dujma, da zajednički: svećenici, redovnici, redovnice, svećenički i redovnički kandidati u molitvenom bdijenju, pred Presvetim Oltarskim Sakramentom, molimo za nova svećenička i redovnička zvanja i za ustrajnost onih koji žive svoj duhovni poziv.

Za nas kandidatice i postulantice bio je to lijep i pozitivan događaj, jer vidjeti oko sebe još mnogo mladih ljudi koji su na istom putu kao i mi, bilo je zaista ohrabrujuće. Ovom molitvenom bdijenju prisustvovala su i naše sestre Anemarie Radan, provincijalna glavarica, te sestra Marcela Žolo, naša prefekta, kao i druge naše sestre koje žive i rade u Splitu.

Prije molitve pred Presvetim o svom pozivu i načinu na koji su prepoznali Božji poziv, svjedočila su dva bogoslova. Mene je dopala dužnost da u ime redovničkih pripravnica ukratko iznesem osobno iskustvo. Moram priznati da mi nije bilo svejedno stati ispred svih prisutnih i pričati o sebi, ali ohrabrila sam se, jer tu nisam bila bitna ja. Ja sam samo osoba kojom će se Gospodin poslužiti, sebi na slavu,



zbog velikog djela koje je učinio i još uvijek čini u mom životu. Dužna sam svjedočiti Njegovu ljubav, strpljene i milost praštanja koju sam osjetila i dobila kao nezaslужeni dar.

Da bi te večeri doživljaj bio još ljepši i svečaniji, potrudili su se mladi pjevači zbora nadbiskupske klasične gimnazije, „Frane Bulić“. Posebnom radošću i zadovoljstvom, uz ostale prisutne svećenike, zračio je don Jure Vrdoljak, koji se na kraju svima srdačno zahvalio.

Ovom prilikom zahvaljujem mu na trudu, te njegovoj jednostavnosti, i predivnom primjeru radosnog Božjeg pastira koji u sebi nosi posebnu toplinu i poniznost kao i svi oni koji se kroz život žarko utječu našoj ljubljenoj Majci Mariji.

U nedjelju, nakon svetih misa, po napisanom rasporedu, klanjale su redovnice grada Splita, a među njima mi zajedno s našim sestrama.

Velika hvala našem Gospodinu koji u svojoj savršenoj svetosti, za tako velika djela izabire nas, slabe i grešne ljude, a ova predivna večer molitvenog bdijenja, kao i nedjeljna adoracija neka urodi plodom.

Karmen Bolanča, postulantica

Audregnie- Belgija

„Sestre su duša Ustanove“

Provincijalna glavarica s. Anemarie Radan, 7. svibnja o. g. bila je u službenoj vizitaciji našim sestrama u Audregnieu – Belgija. Tom prigodom razgovarala je sa svakom pojedinom sestrom, kako to propisuju naše Konstitucije i Direktorij. Također se sastala sa Upravom staračkog Doma, te o ulozi i radu sestara napisala:

„Predsjednik i Direktor doma „Notre Dame de Paix“ izrazili su svoje veliko zadovoljstvo prisutnošću, požrtvovnošću, radom i svjedočenjem naših sestara „Sl. M. Isusa“. Njihova rečenica: **„Sestre su duša ove Ustanove“**, govori sama za sebe. Sestre, unatoč svojoj dobi, daju sve od sebe nesebično se žrtvujući, pomažući nemoćnima i bolesnima u tom Domu, čega je Uprava duboko svjesna. Također su svjesni, da bi bez prisutnosti sestara ova Ustanova **„izgubila dušu“**. Njihova velika želja je da sestre i dalje ostanu u



Audregniesu, ali ako bi ikako bilo moguće da se zajednica pomladi, kako bi imala budućnost.

G. Brulard (blagajnik), koji poznaje sestre od prvog dolaska tj. od 1956 g. s posebnim poštovanjem i ljubavlju govori o sestrama. (Belgija je bila prva zemlja u inozemstvu kamo su naše sestre otišle, zbog prilika koje su nakon rata nastale u našoj zemlji). Ovakvo priznanje veseli svaku sestru, a one su ga stekle svojim sebedarjem i marljivim radom, kojeg su uz Božju pomoć svakodnevno pružale.

Dom „Notre Dame de Paix“ izdaje svoj Bilten u kojem fotografije skladno posložene, govore više od teksta. Zajednički susret sestara i Uprave završio u blagovolištu u srdačnoj, prijateljskoj i toploj atmosferi“.

Radostan susret

Svanuo je lijep sunčan dan, važan za našu zajednicu i za Dom u kojem radimo. U posjet nam je došla naša provincijska glavarica s. Anemarie Radan. Njezin dolazak imao je i prijateljski i službeni značaj.

Ovo joj je bio prvi posjet, nakon što je preuzela službu provincijske glavarice. Za nas svaku pojedinu ovo je bio velik i značajan događaj. Rekla bih da su ovo bili milosni dani, dani blagoslova za cijelu zajednicu i za svaku pojedinu sestru. Svaka od nas razgovarala je osobno sa našom sestrom Provincijalkom, a ona je dobila uvid u rad i život svake od nas, kao i cijele zajednice. Ovo zajedništvo ispunjalo nas je radošću i oduševljenjem.

Osim dolaska naše provincijske glavarice, naš Dom tradicionalno svake godine posjećuju poljoprivrednici na svojim traktorima. Njihov

posjet posebno je razveselio naše šticećenike. Kad su čuli zvuk traktora, koji su se približavali Domu, šticećenici su izrazili svoje veliko zadovoljstvo i oduševljenje. Bili su veoma sretni i radosni.

Da radost bude potpuna, pobrinula se s.



Rahela, koja im je priredila srdačnu dobrodošlicu. Pripremila je zajednički stol, za kojim su se mogli osvježiti i družiti sa svima nama. Zajedno smo proveli ugodne trenutke: "traktoraši", šticenici, uprava Doma i mi sestre. Poljoprivrednici su došli sa svojim obiteljima, među kojima je bilo i mlađih osoba.

Neke djevojke su uz pomoć s. Silvije provele u ugodnom i toplom razgovoru sa s. Provincijalkom. Možda se koja i odluči pridružiti našoj redovničkoj zajednici. Dao Bog da, kao što na ovim poljima niče bilje potrebne za naš tjelesni život, tako i nikne, nakon toliko godina našeg života i rada ovdje, barem jedno redovničko zvanje. Molimo zajedno za taj dar.

s. Martinela Šipić

Zagreb

Seminar za sestre juniorke

Ovogodišnji susret za sestre juniorke održan je u Marijinom dvoru u Lužnici 16. i 17. svibnja 2014. godine. Susret je organizirala Hrvatska unija viših redovničkih poglavara i poglavarica, okupilo se pedesetak sestara juniorki, a seminar je vodio p. Zvonko Šeremet, SCJ.

P. Zvonko je potaknuo sestre ne radosno življenje i naviještanje evanđelja govoreći o posvećenim osobama kao onima koje žive u svijetu, ali nisu od svijeta jer ih je Bog izabrao iz svijeta. Kao takve, posvećene osobe će uvijek biti „znak osporavan“ u svijetu jer ako je mrzio Isusa jer nije mogao steći vlast nad Njim, kako neće mrziti nas koji živimo po Njegovoj Riječi. No pozvane smo u taj svijet da mu donesemo svjetlo svjedočeći i vršeći Božji zakon. Pozvane smo biti razapete svijetu i duhom udaljene od njega kako bi svijetu donijele vrijednost Krista. Redovnički život kao takav će uvijek biti „znak osporavan“, proganjan, jer se svijet ne želi mijenjati, jer ljudi ne shvaćaju da su i oni pozvani biti navjestitelji. Pozvane smo svjesno živjeti svoju vjeru i biti spremne na borbu za Krista! Jer, na koncu, svijeta će nestati...

Da bismo mogle biti pravi svjedoci evanđelja u svijetu, potrebno je znati tko smo i da smo sretni u svom zvanju! To je moguće rastom u emocionalnoj inteligenciji. Svatko ima pravo biti tužan, žalostan, usamljen... Trebamo biti spodobne imati razumijevanja za njega, stati, saslušati ga, uvažiti, pomoći... A da bismo to mogle ostvariti, važno je poznavati i voljeti same sebe, prihvatiti sebe sa svim slabostima,

biti zadovoljna, sretna! Jer, odnos prema bližnjemu, izraz je odnosa prema samome sebi! Takve smo poslone ovome svijetu donijeti novost evanđelja makar trebalo ići i protiv struje. Pozvane smo ostvariti duhovno majčinstvo donoseći drugima maloga Isusa u jednostavnosti, blagosti, spremnosti na žrtvu, ljubavi, istini. Potrebno je da se smanjimo, kako bi Bog mogao rasti u nama i po nama. A da bismo to lakše ostvarile dani su nam naši zavjeti: poslušnost da pobijedi našu sebičnost, siromaštvo da budemo solidarni, čistoća da nam pruži radost!

Nakon dvodnevnog susreta u Lužnici, sestre juniorke naše Družbe, s. M. Martina Vugrinec (ZG), s. M. Stana Matić(SA), s. M. Marta Vunak (ZG) i s. M. Jelena (SA), okupile su se u našoj generalnoj kući na Naumovcu gdje je u nedjelju 18. svibnja 2014. održan susret sestara juniorki naše Družbe.

Sestre juniorke su se tom prilikom susrele sa časnom majkom s. M. Radoslavom Radek, nakon čega je uslijedilo dinamično predavanje vlč. Stjepana Balobana na temu „Moralna dimenzija rasta u vjeri na putu zvanja“. Nakon predavanja, sestre juniorke sa časnom majkom i ostalim sestrama generalne kuće, slavile su svetu Misu koju je predslavio vlč. Stjepan u kućnoj kapelici te se potom radosno sastale u zajedništvu.

s. M. Martina Vugrinec



Dan nakon potopa sestre SMI-a zajedno

Nakon obilate kiše osvanula je sunčana nedjelja, 18. svibnja 2014. Zabrinute smo pratile tužna događanja uz korita naših rijeka. Boli nas vapaj nastradalih. I naše sestre trpe kao i mnoge obitelji. Čim bude moguće proći, pohodit ćemo ih. Odlučile smo krenuti iz naše katedrale. Bile smo na sv. misi, molile blagoslov našega Utemeljitelja, sluge Božjeg Josipa Stadlera. Krenusmo: s. M. Admirata Lučić – provincijska glavarica, s. Anđa Vranješ - kućna predstojnica, s. Lucija Blažević, s. Manda Pršlja i s. Klara Jerković. Pridružile su nam se i s. Bertila Kovačević, s. Hinka Rogalo, s. Ivana Antić, s. Stana Matić i s. Jelena Jovanović.

Do Zenice put je bio dobar, vidjesmo ostatke smeća što je voda vratila nama ljudima, nama ljudima koji smo to bacali u vodu. Od Zenice smo vozile sporije jer smo nailazile na odrone zemlje, na vode koje se slijevaju s obližnjih planina i prelaze preko kolnika, ali ništa strašno, stigismo do Maglaja. Zakrčen je, pun mulja, blata, naplavljenih predmeta. Pred župnom crkvom i našom kućom velika akcija čišćenja. Mali bager i velika kašika čiste mulj koji je oko pola metra visok. Trebaju čizme da bi se izišlo iz auta, da bi se došlo do kuće, crkve. Na crkvi je silina vode probila i odvalila vrata, klupe i sve što je mogla



odnijeti, odnijela je. Kažu nam da je odnijela i kip sv. Leopolda i harmonij. Što nije mogla odnijeti, sve je isprevertano po cijeloj crkvi.

Naša kuća također: vrata jedva otvorismo, zapriječile su ih dvije stolice iz kapele koje je vodena stihija donijela; kapela je sva u mulju, klupe prevrnutе; kupatilo u mulju, kuhinja i dnevni boravak također; sve je puno vode i nije više za uporabu. Podrum pun vode; izbijena su i podrumska vrata. Spremnik za naftu pomaknut je iz svoga ležišta i sva se kuća osjela po nafti koja je istekla.

Struje i vode u Maglaju nema. U prizemlju je voda došla do razine prozora, dok je župniku potopljeno cijelo prizemlje. S. Lucija Blažević je spremno ostala u kući, uključila se u akciju čišćenja s brojnim župljanima, ne samo župe Maglaj nego i svih okolnih župa.

Velečasni Josip Jelić, župnik, i nekoliko naših bogoslova, zajedno s većim brojem dobrih ljudi, s lopatama u rukama oslobađaju pristup crkvi i kući.

Maglajske ulice, kuće, vrtovi, sve uistinu izgleda strahovito. Užurbani, zauzeti, brojni ljudi daju nadu da će nevolja biti pobijedena. Molile smo s njima i za njih, osobito za one koji se nisu mogli izvući iz strašne bujice.

Naš cilj je bio pohod sestrama, bolesnicima o kojima skrbe i župniku u Doboju. Savjetuju nam da još sačekamo, jer je put u Kosovi neprohodan zbog odrona i klizišta. Susrele smo i načelnika Maglaja, gosp. Mehmeda Mustabašića, koji je došao pozdraviti akciju čišćenja crkvenoga okoliša. Kazao nam je da možemo u Doboj starim putem, desnom stranom Bosne. Vozile smo se kroz sela, više puta zastajale uz nabujalu rijeku i razgovarale s ljudima. Zalutale bismo da nam sv. Rafael nije poslao jednog čovjeka koji je vozio ispred nas i tako nam pokazao put. Kud god smo prolazili vidjesmo ljude kako čiste svoje kuće, iznose pokućstvo i ostale stvari. Većina njih nije mogla dalje od vrata, jer im mulj i voda sežu do ulaza u kuću. Gledajući ljudsku patnju i moleći za njih, stigle smo u Doboj do naših sestara. Ispred kuće i u samoj kući zatekosmo dobre ljude. Rekoše nam da su iz obližnjih župa Žabljaka i Usore. Vidjesmo pumpu koja izbacuje vodu iz podruma. U našoj kući u prizemlju voda je već došla do pola prozora poplavivši cijelo prizemlje. Kazuju nam kako je voda nadolazila brzu, učas se napunila cijela kuća. S nepokretnim bolesnicama su se našle na drugom katu kuće – kao u jezeru. Velečasni župnik Pero Iljić im je

doplovio čamcem i ponudio prvu pomoć. „Bilo je jezovito!“ pričaju kroz suze. Čim se moglo pristupiti kući, došao im je i velečasni Bono Tomić, župnik iz Žabljaka, s najpotrebnijim stvarima za život. Zatim je organizirao u svojoj župi akciju pomoći za župnu crkvu, Hrvatski dom i kuću časnih sestara. Teško je čistiti, jer ni struje ni vode nema u kući. Sreća je da imaju malu česmu ispred kuće pa im služi za pranje i čišćenje. Vidjele smo da dolaze i drugi ljudi iz susjedstva da tu zahvate vode. I župna crkva u Doboju je poplavljena; župni stan je na maloj uzvisini pa, hvala dragom Bogu, nije. Velečasni Pero Iljkić, župnik, organizirao je podjelu pomoći, i lijekova u svojoj kući, jer su ljekarne u Doboju sve poplavljene. Dojmljivo je vidjeti kako ljudi dolaze, dobivaju najosnovnije namirnice i s vrećicama u rici odlaze svojim poplavljenim domovima.

U razgovoru smo željele posredovati kršćansku blizinu. Vidjele smo kako mnoga vozila, kamioni prolaze kroz ulice i volonteri dijele kruh, pitku vodu, te druge namirnice. Drugi kamioni i traktori odvoze obilati mulj, smeće i poplavljeni namještaj s ulica.

Budući da nekoliko dana nismo mogle stupiti u kontakt s našim sestrama na *Dolorzi* u Čardaku, odlučile smo i njih posjetiti. Opet smo na cesti uz Bosnu. Kolnik je suh, mjestimično ipak odroni, na lijevoj strani puno usjeva u vodi, a s desne strane Bosna izgleda mjestimično kao jezero, sve je inače poplavljeno. Kuće su u vodi. Nitko ne može nikome doći bez čamca. Nadomak Modriče voda probila cestu. Izgleda kao prelomljena na dva dijela. Ljudi gledaju. Prema Kladarima i prema Čardaku nema vode. Sve je zelenilo, mir, tišina. Kratko smo molile na groblju naših pokojnih sestara, obradovale se vidjevši dragu crkvu, samostan, župnikovu kuću i obiteljske kuće u cvijeću, suncu i zelenilu. Sestre obilaze usamljene, bolesne starije osobe u njihovim kućama. Prebirale smo u srcu drage susrete, prepoznatljivo kršćansko bratstvo. Oči srca su vidjele mnogu ljudsku bol. Prepričavale smo iskustvo patnje i u nedavnom ratu na ovim prostorima, pa onda molile. Hvala dragome Bogu za sve! On jedini sve zna!

Vidjesmo ljudsku bol, ali i snagu vjere i zajedništva te ljudske solidarnosti.

s. M. Klara Jerković

"Dragi Bog nas ljubi i svaki nam dan to pokazuje na drugačiji način!"

Dana 30. svibnja 2014. našu su zajednicu posjetile, Katarina Kovačev iz Budrovca i Zrinka Šutalo iz Zagreba, župa svete Barbare. Odlučile su provesti nekoliko dana u našoj zajednici, da izbliza vide kako žive Služavke Malog Isusa. Velika je to radost za nas, koje žarko molimo za zvanja u našoj zajednici.

Djevojke su vesele, raspjevane, sa osmijehom na licu, pomagale u kuhinji, staračkom domu, vrtiću, a bilo je tu i vrtnih poslova. Popodne 31. Svibnja, na svetkovinu Pohoda Blažene Djevice Marije Elizabeti, u našoj samostanskoj kapeli imali smo klanjanje na nakanu "za zvanja", koje su pripremile kandidatice. Klanjanje se sastojalo od čina prikazanja svete Male Terezije:

"O moj Bože! Presveto Trojstvo! Želim Te ljubiti i širiti ljubav prema Tebi, raditi za proslavu Svete Crkve, spašavajući duše koje su na zemlji i oslobađajući one koje su u čistilištu. Želim savršeno ispuniti Tvoju volju i postići stupanj slave, koju si mi pripremio u svom kraljevstvu; jednom riječju, želim biti svetica, ali osjećam svoju nemoć i molim Te, o moj Bože, da Ti budeš moja svetost."

"Što nam više želiš dati, to nam veću želju ulijevaš. Osjećam u svom srcu neizmjerne želje i s pouzdanjem Te molim da dođeš i zaposjedneš moju dušu. Ostani u meni kao u svetohraništu, ne udaljuj se nikada od svoje male hostije "...

Na poseban način nastavilo se preporučivanje i zahvaljivanje Duhu Svetomu za ovaj milosni dar.

Kraj toga dana bio je uistinu veličanstven. U 19 sati bilo je euharistijsko slavlje u katedrali, koje je predvodio prefekt kongregacije za katolički odgoj kardinal Zenon Grocholewski, u prisutnosti uzoritog kardinala Josipa Bozanića. Koncelebrirali su brojni biskupi iz cijele Hrvatske i svećenici grada Zagreba.

Sljedeći dan pohodile smo Kamenita vrata, preporučile Gospi svoje prošnje te se, nakon ručka, polako pozdravile od naših budućih kandidatice.

Propovijed je bila nadahnjujuća. Kardinal je tolikom ljubavlju i poučljivošću govorio o svetom papi Ivanu Pavlu II. da su mu se riječi izljevale u naše duše. Nakon euharistijskog slavlja, slijedila je svečana procesija do Kamenitih vrata, sa slikom Gospe od Kamenitih vrata, u sabranosti, sa svijećama u rukama. Uzoriti kardinal Josip Bozanić nas je srdačno preporučio Mariji u zaštitu, a na poseban način je molio za naše obitelji. Kardinal uvijek s ljubavlju govori o našoj Majci Mariji, Majci Crkve i preporučuje joj našu zemlju, mlade i obitelji.

Ivana Demšić, kandidatka

Zagreb

Dar za rođendan Crkve

U mjesecu lipnju, na Stadlerov dan, 8. lipnja, na dan kad smo kao cijela Crkva slavili svoj rođendan – na svetkovinu Pedesetnice u župnoj crkvi sv. Pavla apostola u zagrebačkoj Dubravi, na kraju sv. mise za djecu, svoj okupljenoj zajednici darovan je jedan osobit dar. Predstavljena je slikovnica *Josipov dnevnik očima služavke*. Tekst je napisala s. M. Viktorija Predragović, a ilustracije su na svoj originalni dječji način izradile djevojčice, učenice 3D OŠ Retkovec: Tina Lujić, Tiana Čačić, Marija Jurić, Lorena Friganović, Anastasia Antea Predovan i Lucija Čular, pod vodstvom svoje učiteljice gđe Karmen Jurčević, članice DPMI-a.

S velikom radošću, u ime sestara Služavki Maloga Isusa zagrebačke provincije, s. M. Katarina Penić – Sirak, provincijska glavarica, uputila je riječi zahvale ponajprije dobrome Bogu, a potom svima prisutnima koji su doprinijeli ostvarenju ovog lijepog djela. Djevojčice ilustratorice, sa svima prisutnima podijelile su radost i otkrile neke detalje kako je nastajalo ovo njihovo djelo. Uz ilustratorice, riječi divljenja, zahvalnosti i velikog zadovoljstva izrekla je i učiteljica mentorica, gđa Karmen Jurčević. Promociju smo okrunili čitanjem jednog odlomka iz slikovnice te pjevanjem pjesme s. M. Virgine Ninić *Bio je dječak*.

O samoj slikovnici autorica, s. Viktorija Predragović je napisala:

U tekstovima koji se nalaze zapisani u zamišljenom „Josipovom dnevniku“, pokušala sam proživjeti, shvatiti, zamisliti i barem djelomično „dotaknuti“ onaj, manje poznati dio života sluge Božjega Josipa Stadlera; a to je njegovo djetinjstvo. Upravo je ono „ključ“ u kojem možemo otkrivati njegovu osobnost, duhovnost, vrline. Tu, u obiteljskom gnijezdu,

Josip je dobio temelj na kojem će kasnije revno „graditi“ svoju osobnost i svoj život.

Ovdje navedeni, značajni događaji iz života malog Josipa, a i svakog djeteta, vjerujem da će i djeci i odraslima „približiti“ i probuditi znatiželju za daljnje upoznavanje i otkrivanje ovog velikog i svetog čovjeka.

Želja mi je da, čitajući ove retke doživite „dah“ svetosti kojim zrači život Josipa Stadlera, ali i neizostavnu Božju bržnost i prisutnost u životu svakog čovjeka.

s. M. Emanuela Pečnik

Zagreb

Proslava nebeskog zaštitnika, sv. Antuna

U samostanu *Antunovac*, na blagdan sv. Antuna Padovanskog, 13. lipnja o.g. bilo je svečano cijeli dan jer su sestre, štice i djeca dječjeg vrtića *Cvjetnjak* slavili svoj patron. Sestre su svečanost započele jutarnjom molitvom hvale. Radost služenja odjekivala je u srcima i na ustima sestara cijeli dan različitim svjedočanstvima kao što su uslužnost, dobrota, poniznost, blagost, strpljivost, velikodušnost, samozataja, sebedarje, vjernost...

U dječjem vrtiću *Cvjetnjak* radost je slavila slavlje posebno svečano. Sestre, roditelji i djeca dan su okrunili blagoslovom djece u samostanskoj kapeli. Djecu je blagoslivljao vlč. Alojzije Žlebečić, župnik.



Vrhunac slavlja dana bilo je euharistijsko slavlje u samostanskoj kapeli koje je predslavio dr. Stjepan Baloban uz koncelebraciju dr. Josipa Balobana. Sestrama i šticeenicama doma u slavlju su se pridružile s. M. Radoslava Radek, vrhovna glavarica sa sestrama iz Vrhovne uprave, sestre iz samostana *Betlehem*, iz samostana **sv. Ivana Krstitelja** iz Samobora te sestre iz obližnjih zajednica grada Zagreba.

Za stolom riječi i tijela Kristova iznova smo se okrijepile za življenje poslanja u zagrebačkoj Crkvi u kojoj smo služenje započele davne 1917. na poziv tadašnjeg zagrebačkog nadbiskupa dr. Antuna Bauera.



U propovijedi dr. Stjepan Baloban sve nas je potaknuo da iznova preuzmemo inicijativu služenja koja je kadra preobraziti nas same iznutra, a time i preobraziti lice zagrebačke Crkve. Tom i takvom misijskom poslanju odazvao se sv. Antun; tom poslanju odvažno je odgovorio o. Utemeljitelj, biskup Antun Bauer i tolike naše sestre. Oni su, ispunjeni Duhom Božjim govorili životom i djelima koja i danas govore.

Nakon euharistijskog slavlja, zajedništvo smo nastavili i za obiteljskim stolom.

Sestra

KARIZMATSKO POSLANJE SLUŽAVKI MALOGA ISUSA

Split

30. Smotra dječjih župnih zborova Splitsko-makarske nadbiskupije

U subotu 5. travnja o.g. u konkatedrali sv. Petra u Splitu održana je smotra dječjih župnih zborova "Zlatna harfa" koja se već 30. godina uzastopno organizira u Splitsko-makarskoj nadbiskupiji. Ove godine "Zlatna harfa" je organizirana pod geslom "Moliti s Marijom" a organizirala ju je č. s. Nedjeljka Milanović Litre u ime instituta za crkvenu glazbu iz Zagreba i Vijeća franjevačkih zajednica u Splitsko makarskoj nadbiskupiji.



Dječji zbor župe sv. Križa iz Splita sa s. Jelenom Marević

Nastupilo je devet zborova iz župa: Proložac, Vrgorac, Baška voda, Runović, Zmijavci, Imotska Poljica, Sv. Križ iz Splita, Vinjani te domaćin župa sv. Petra iz Splita. Ukupno, 390 sudionika.

Susret zborova započeo je svečanim misnim slavlje, kojega je u prepunoj konkatedrali u Splitu predvodio župnik don Radojko Vidović uz koncelebraciji s fra Denisom Šimunovićem. Fra Mladenom Proličem i don Tonijem Šinkvić. U svojoj propovijedi župnik don Radojko Vidović je na početku govora kazao: „Neka nas u ovaj korizmeni dan ovaj susret s Marijom još više poveže i učvrsti na putu prema Isusu i neka nas njegova ljubav ispunja. Zato ćemo se pristupajući ovom slavlju iskreno pokajati i zamoliti za oprostjenje.....“ Don Radojko je zatim poručio „Zato, draga djeco budite postojani u pjesmi i molitvi. I malo razmišljajte o pjesmama, one su put i škola. Molitve. Jer pjesme nas povezuju na hvalu. Slavu Boga i Marije, one su poziv da budemo zahvalni, one su poziv da budemo dobri. One su poziv da se kajemo i da opraštamo. Pjesme i pjevanje su zaista škola molitve.“



Dječji zbor župe Vrgorac sa s. Dulcelinom Plavša

Za vrijeme misnog slavlja pjevali su svi maleni pjevači pod ravnanjem s Nedjeljke Milanović i uz orguljašku pratnju Mirka Jankova. Po završetku misnog slavlja na smotri su se dječji mješoviti zborovi predstavili sa po dvije pjesme, a smotru su otvorili Mali župni zbor Svih Svetih, Zmijavci, a smotru su zatvorili Mali župni zbor sv. Ane, Poljica (Imotski). Napisao: *Ivica Luetić*

Karitas „Dječji osmijeh“



Na Cvjetnu nedjelju 13. travnja 2014. u župi „Gospe od Pojišana“, u kojoj se nalazi naš samostan „Malog Isusa“ – Bačvice, organizirana je humanitarna akcija za „Dječji osmijeh“.

„Dječji osmijeh“, jedna je od podružnica Caritasa nadbiskupije Split, kojeg je voditeljica s. Marta Kegalj. Ona je sa volonterima pripremila razne ukra-

se za uskrсне blagdane i organizirala prodajnu izložbu ispred župne crkve.

O radu s. Marte objavljen je članak u dnevnoj novini „Slobodna Dalmacija“ kojeg ovdje u potpunosti prilažemo:

KRIZA BEZ MILOSTI

‘Bivši donatori Caritasu sad su naši korisnici’

U Gundulićevoj 7. od 2009. godine djeluje nadbiskupski dječji “Caritas”. Prostori u kojima je smješten “Dječji osmijeh” (tako je tom Caritasu ime, op.a.) okupani su suncem, uređeni i čisti, gledaju na Park Emanuela Vidovića, no unatoč tomu starija djeca se ovdje srame ući...

Jednostavno im je teško prihvatiti da njihovi



roditelji dolaze po pomoć, objašnjava časna sestra Marta Kegalj, voditeljica dječjeg "Caritasa".

– Kad smo započeli, bilo je nekoliko korisnika, a danas je u sustavu stalne pomoći praktički 300 obitelji. Pomažemo higijenskim potrepštinama, uglavnom pelenama, dječjom hranom, odjećom, obućom te opremom koja je neophodna za novorođenče.

Moram napomenuti kako nam građani donose tako lijepo očuvane kolijevke, krevetiće i kolica svoje djece – objašnjava sestra Marta uvodeći nas u dio objekta u kojem su izložene donirane stvari.

Ne bi se posramili ni dućani

Pazi se na svaki detalj – od rasporeda odjeće prema dobi i spolu do prilagođavanja visine vješalica djeci (pogotovo curicama!) kako bi ona sama mogla izabrati ono što im se sviđa. Ovakvog se interijera ne bi posramili ni najbolji dućani dječjih potrepština.

– Gledamo na to ovako: kad se netko rastane od stvari koje za njega imaju sentimentalnu važnost da ih i mi tretiramo kako treba i prosljedimo na pravu adresu... Robice zasad imamo, problem nam je dječja posteljina koje nekako uvijek fali... Pelene su ono što ljudi najviše traže, a mi ih nemamo u izobilju iako kupnju jednog dijela higijenskih potrepština financira i Nadbiskupija...

Ograničili smo, stoga, podjelu na dva paketa pelena mjesečno, i to najpotrebitijima. Problem je i s dječjom hranom. U 2012. nam je vlasnik "Tromonta",



gospodin Ivan Džaja, tijekom cijele godine donirao prehrambene artikle i hvala mu na tome. Ove godine imamo "Hipp" koji "Caritasu" poklanja kašice, ali teško nam je naći druge donatore. I njima je kriza – pomirli-

vo će časna sestra Marta. Dječji “Caritas”, kako je već rečeno, nastoji doći do onih kojima je to zbilja potrebno, te zbog toga traže od potencijalnih korisnika odgovarajuću potvrdu o svom socijalnom statusu. Ona može doći iz Centra za socijalnu skrb, ali i od župnika koji bi trebao biti upoznat s “potrebitima na području župe”. A što ako osoba koja pokuca na “Caritasova” vrata nije vjernik, pitamo sestru Martu.

Srednji sloj

– Mi to ne uvjetujemo. Da smo otvorenih pogleda, govori i to što imamo volonterku koja uopće nije naše nacionalnosti – ističe naša sugovornica.

Kriza je, prema njezinim riječima, utjecala na povećanje broja korisnika, ali i na promjenu profila ljudi koji dolaze u Gundulićevu. Prije pet godina to su možda i bile osobe na kojima se na prvi pogled vidjelo da “dolaze s ruba”, a danas među korisnicima ima profesora, medicinskih sestara...

– To su bili pripadnici srednjeg sloja koji su normalno živjeli i radili. Gubitkom posla jednog ili čak oboje supružnika došli su pred zid – moraju otplaćivati kredit, hraniti djecu... Čak i neki bivši donatori postali su nam korisnici! Žalosne su to stvari – kaže voditeljica dječjeg “Caritasa” Linda Preić.

Fali računala

Jedan od razloga svakodnevnog priljeva korisnika jesu i povećane dječje potrebe. U Gundulićevoj su, stoga, ove godine svoju karitativnu djelatnost usmjerili na pronalaženje novih, ali i rabljenih računala koja su u funkciji, kako bi ih podijelili socijalno ugroženim osnovcima.

- Od trećeg osnovne u školskom je programu predviđeno praćenje dijela nastave na kompjuturu. Imati računalo nije više samo potreba, već pravo djeteta – govori sestra Marta, a mi se nadamo kako će je čuti oni koji trebaju.

Nina i Marina

Za našeg posjeta odvijala se kreativna radionica u kojoj su sudjelovale volonterke. Jedna od njih je bivša korisnica G.V.

- Došla sam tu pretprošlog Božića kad mi je bilo najteže u životu, primila konkretnu podršku od ovih divnih ljudi, a sad mi je drago što

ja mogu pomoći njima. Kad dođeš tu, shvatiš da od tvoje situacije postoje još mučnije i gore – kaže naša sugovornica, ne želeći iznositi detalje iz svog života. Sretna je što se stvari, ipak, pomiču nabolje, te što ovdje sada dolazi jedino volontirati. U kreativnoj radionici izrađivali su uskrсне ukrase koji će se prodavati da bi se nabavila dječja hrana.

Iznenadilo nas je što smo u “Caritasu” sreli i dvije djevojke u dvadesetim godinama, Marinu i Ninu, koje volontiraju već mjesecima. Kako to da nisu na kavi s prijateljicama ili na Facebooku?

– To ili imaš u sebi ili nemaš. Nije nam problem ni slagati robicu i usluživati ljude; raduje nas što možemo pomoći – govori Nina.

Haiti

Radost krštenja i prve pričesti u misijama na Haitiju

Prvi mjeseci na Haitiju svako će nam ostati posebno urezani u srce, a tome napose doprinosi uskršno vrijeme u kojem su naša djeca iz centra Kardinal Alojzije Stepinac primila sakramente krštenja i prve sv. pričesti.

Naime, Vazmena noć bdijenja biti će nezaboravna noć za naših četrnaestero šticićenika koji su tu večer po sakramentu krštenja iz tame prešli u svjetlost. To je bio radosni događaj za nas, za djecu novokrštenike, naš *Centar i osoblje*, te za našu župsku zajednicu.



Stoga drage sestre ovu radosnu vijest žarko želimo podijeliti sa vama i sa Općom Crkvom čiji su članovi postali. Drago nam je što su se naši štíćenici pridružili svima onima koje Bog iz godine u godinu krštenjem daruje svojoj Crkvi i molimo da trajno ostanu vjerni otajstvu što su ga s vjerom primili.

Obred Bdijenja je započeo u 22 sata s blagoslovom ognja, pa zatim sve po redu – ne ispuštajući ništa od onog što to bdijenje predviđa. Sve završava točno u jedan sat iza pola noći. Djeca od uzbuđenja nisu ni primijetila da su to kasni i rani noćni sati kada oni obično u to vrijeme dubokim snom snivaju svoje dječje sne. Čak i mali Maks, devetomjesečna beba, naš najmlađi štíćenik nije ni trena zaspao nego je sve pomno pratio i čekao čas da prvi od svih po krštenju uđe u zagrljaj Majke Crkve. Nije samo kapela redovnika Morfontanaca bila premala za mnoštvo pobožnih vjernika, nego i dvorište koje i nije baš maleno.

U slavljeničkom duhu smo nastavili i na Uskrs, s još jednim razlogom više. Toga Uskrsnog jutra osamnaestero naših štíćenika primilo je Prvu Svetu Pričest, od kojih njih nekoliko novokrštenih u prethodnoj noći. Za ove lijepe vjerske događaje djeca su se pripremala cijelu godinu učeći vjeronauk, a puno intenzivnija priprava je slijedila tokom Korizme.

Za ovu prigodu nije izostalo ni vanjsko vidljivo spremanje. Iako je većina njih legla tek negdje oko dva sata, oni su, kao i sva druga djeca već u pet sati ujutro radosno bili na nogama kako bi se stigli lijepo spremirati za sv. Misu koja počinje u 8 sati. S velikom pažnjom i ushićenošću djevojčice su obukle svečane bijele haljine a dečki odjela i to



sa kravatom, te uredili svoje frizure. Vidjevši ih tako lijepo obučene i radosne, i naše srce je još jače kucalo.

Svi smo uživali u njihovoj radosti i bili im „pri ruci“ i uz njih kako bi osjetili blizinu onih koji ih neizmjerljivo vole s nakanom da kroz našu ljubav uzvjeruju nadasve Kristovoj ljubavi kojoj smo i same povjerovali i došle ovamo da ju im darujemo.

Vrijeme brzo proleti i krenusmo u procesiji prema redovnicima Morfontancima koji su nam prvi susjedi. Tu je u njihovom dvorištu, gdje se svake nedjelje slavi sv. Misa za obližnje vjernike, počelo Uskrsno i prvopričesničko slavlje. Ovo misno slavlje uljepšao je crkveni zbor koji je svojim lijepim pjevanjem u predivnim svećanim odorama doprinio ugođaju današnjeg dana.

Poslije mise naše slavlje se nastavilo kod „obiteljskog stola“ u dječjem dvorištu. Stol je bio pun raznovrsnih delicija zahvaljujući mnogim dobrim ljudima koji su se u Korizmi odricali mnogih stvari kako bi oni za ovaj poseban dan imali što inače nemaju u svojoj svakodnevnici. Neka Bog plati i stotruko uzvрати svako odricanje i ljubav naših dobročinitelja.



Nakon svečanog ručka uslijedio je i rekreativni dio programa koji je počeo sa traženjem Uskrsnih jaja koja smo prethodno posakrivali po

cijelom dvorištu, a koje nije maleno. Bio je to pravi pogodak za početak rekreativnog dijela slavlja. Nakon pronađenih jaja uslijedilo je još veselije druženju uz recitacije, pjesme, igru i ples sve do u kasnu noć. Radost i dječja sreća taj dan učinili su nezaboravnim i posebnim. Negdje oko devet navečer, kada su i fizički iznemogli molitvom smo završili ovo svima nam drago slavlje. A dalje *Bože u ruke Tvoje! Neka ih Tvoja desnica ravnim putem vodi!*

Radujte se i vi s nama i pratite nas svojom molitvom da ova djeca ostanu vjerna svojim krsnim obećanjima i da uvijek crpe potrebitu snagu sa Gospodnjeg Stola, što mi i oni od srca želimo i svima vama. Svim dragim sestrama i prijateljima pozdrav sa Haitija i veliki hvala na duhovnoj i materijalnoj podršci.

s. Liberija Filipović i s. Ana Uložnik, SMI

Sarajevo

Dijete smiješak u SDDE-u

Božja Providnost je dovela malu Mateu Nedić u naš SDDE-a 4. veljače 2013. g. (starosti tri i pol mjeseca) da se mi sestre SMI skrbimo za nju. S nama je bila 24 sata na dan. Kad je tek došla izgledala je i stasom i težinom kao da je tek rođena. Nije se dala taknuti po glavi;



odjeća i njezina koža su mirisali na duhan. Kad sam je prvi put okupala toplom vodom i obukla u čisto, Matea se nasmiješila i od tada s njezinog lica smiješak nije silazio. Ona se polako počela oporavljati, počela je dobivati i na težini i vidno je rasla. Postala je blagoslov za naš

kat u SDDE-u i sva djeca bi se umirila kada Matea spava, svi su nastojali da joj nešto poklone. Netko *Monte*, netko od djece bi kupio voćnu kašicu ili vlažne maramice. Sve nas je nekako izmijenila.

Zajedno smo prošli bol izbivanja prvih zubića, prohodavanje, zajedno smo rasli i mi i Matea. Otkada je prohodala, bila nam je svima radost, svi smo trčkarali za njom, i nikomu nije bilo teško. Znala je običi cijeli

samostan i posjetiti svaku sestru na njezinu poslu. Od cake, Ije, Ađe, do Made, babe, Inke, sa svojom sestrom Ajom.

Gledala sam u njoj Maloga Isusa koji je došao u naš SDDE-a da mu pomognemo, da vidi kako i koliko smo spremne Njemu služiti. Bio je s nama kada i koliko je bilo potrebno, a onda je potaknuo srca njezine rodbine Blaženke i Slavka Nedića da je uzmu pod svoje okrilje i da je odgoje kao što su odgojili svoje tri djevojke: Ružicu, Maju i Mihaelu.

Hvala Malom Isusu što je dozvolio da mu služim u malenoj Matei. Neka je prati Božji blagoslov da bude sretna u svome životu. Matea je otšla 3. svibnja 2014. g. nakon petnaest mjeseci našega zajedničkog života.

s. M. Klara Jerković, odgojiteljica u SDDE-u

Sutivan

Srce Isusovo – izvore života i svetosti Sluga Božji Josip Stadler, štovatelj Srca Isusova

Susret animatora DPMI bio je 2. svibnja 2014. u našem samostanu u Sutivanu na otoku Braču. Tema ovoga susreta bila je: *Srce Isusovo – izvore života i svetosti – Sluga Božji Josip Stadler, štovatelj Srca Isusova*. Svi susreti PMI ove godine, bit će u tom duhu, radi toga što će PMI 28. lipnja zajedno sa sestrama Služavkama Maloga Isusa obaviti posvetu Srcu Isusovu u sarajevskoj katedrali i pohoditi grob SB Josipa Stadlera. Ovaj susret, kojega možemo nazvati malom duhovnom obnovom započele smo u kapelici. S animatorima su bile nazočne i naše sestre iz raznih zajednica.



S. Vesna Mateljan nam je dala malo objašnjenje o štovanju Srca Isusova u Crkvi, o tome kako je nastala pobožnost Prvog petka, o litanij-skoj molitvi u Crkvi, a posebno o Litanijama Srca Isusova. Naglasila je kako je sv. Ivan Pavao II. bio osobiti štovatelj Srca Isusova i za vrijeme svoga pontifikata od 1985. do 1989. uz molitvu Anđeoskog poz-

dravljanja promišljao je o sadržaju litanijskih zaziva. On je mladima često ukazivao na Srce Isusovo koji je izvor života i svetosti. Posebno je to naglasio 1990. godine u susretu s mladima u Francuskoj gdje im je uputio poziv da promatraju Čovjeka Boga s probodenim srcem koji je promijenio Zakejevo srce, srce Samaritanke, srce Marije Magdale- ne i danas mijenja mnoga srca grešnih ljudi te ih dovodi do svetosti.

S. Vesna nas je uvela u molitvu Litanija Srca Isusova kroz meditaciju: *Gdje je blago tvoje, tamo je i srce tvoje*. Postavila nam je pitanje na koje smo u srcu trebale dati odgovor: *Gdje je blago moje?...*, *Gdje je srce moje?* – pita nas Isus danas. Stječite blago koje moljac ne izgri- za... Kako dati odgovor na pitanje: *Gdje je blago – gdje je srce?* Pro- mislili smo koja nam je prva misao dana, a koja zadnja prije počin- ka... Na kraju ovog molitvenog dijela otpjevale smo Litanije Srca Isu- sova i nad njima meditirale.

Drugi je dio ovog susreta bio upoznavanje Sluge Božjega Josipa Stad- lera kao čovjeka koji je osobito štovao Srce Isusovo. S. Vesna nas je u predavanju upoznala sa sadržajem poslanica vrhbosanskog nadbis- kupa koje su nosile naslov: *Pod zastavom Srca Isusova, Pod barjakom Srca Isusova, Štovanje Srca Isusova*, i slično. U njima Stadler poziva svećenike i vjernike na štovanje Srca Isusova koje je puno ljubavi i milosrđa za sve ljude. Osim poslanica, Stadler je i svoju katedralu posvetio Srcu Isusovu. Cijelu je svoju nadbiskupiju posvetio Srcu Isu- sovu. U svoj biskupski grb stavio je Srce Isusovo. Dva svoja jubileja slavio je na blagdan Srca Isusova. On je sestrama Služavkama Maloga Isusa, kako nam je rekla s. Vesna, na blagdan Srca Isusova dao redov- ničko odijelo. Stadler je pokrenuo i Glasnik Srca Isusova. U svojoj je bolesti često govorio: *Hvala Presvetom Srcu Isusovu*. Posljednju je svetu misu slavio na Prvi petak, a zadnji mu je uzdah bio: Isuse, Bože moj, o Marijo!

Zanimljivo je bilo slušati što je vrhovna glavarica s. M. Krescencija napisala i uz imena 177 sestara Družbe Služavki Maloga Isusa stavila na Stadlerovo mrtvo srce. Ona između ostaloga piše: *Ljubljeni naš Utemeljitelju, Nadbiskupe Srca Isusova, Apostole Ljubavi Božje... koji snivaš na Presvetom Srcu Isusovu...*

S. Vesna nam je u ovom drugom dijelu pokazala Slugu Božjega Josipa Stadlera kao čovjeka koji je svoju svetost crpio na izvoru Božanskog Srca – izvoru života i svetosti.

Treći dio ovoga susreta bio je nakon ručka. Sudionice su u malim grupama imale zadatak prošetati uz more, upoznati se, te sjedeći na hridi i slušajući valove zahvaljivati Bogu na ljepoti ove naše Domovine koju nam je njegovo Srce iz ljubavi darovalo. Zatim su u sabranosti molile Zlatnu krunicu tražeći od Srca Isusova da im pomogne kako bi i same bile ponizna srca i tako se svakodnevno napajale na izvoru života i svetosti. Nakon toga su razgovarale o svom radu u službi animatora PMI koji su im povjereni. Svoja iskustva su podijelili u ponovnom zajedničkom susretu.

U susretu sa starijim i nemoćnim osobama o kojima se sestre brinu u ovom samostanu mogle su osjetiti kakao Stadlerovo djelo i danas živi kroz karizmu Družbe u kojoj i oni kao PMI trebaju sudjelovati.

Prije završetka bilo je razgovora o konkretnim i praktičnim pitanjima u svezi godišnjeg susreta i izbora predstavnice za Vrhovno vijeće DPMI.

Susret je završen euharistijskim slavljem gdje se duša obilno napaja na izvoru života i svetosti.

Rastanak je bio obilježen radosnom zahvalom na lijepom gostoprimstvu koje su sestre ove zajednice na čelu s kućnom poglavaricom s. Agnes Gabrić svojim gostima iskazale.

Prisutna sestra

Kaštel Kmbelovac

Peta mala vatrogasna olimpijada

U petak, 09.05. djeca dječjeg vrtića „Mali Isus“ iz Kaštel Kambelovca sudjelovali su na 5. maloj vatrogasnoj olimpijadi na igralištu „Goška“ u Kaštel Gomilici. Sudjelovala su djeca iz svih vrtića grada Kaštela, bilo je 28 ekipa. Natjecali su se u 7 igara: badbitonu, kuglanja, gađanju u metu, vijcima i maticama, bacanju novčića, slalomu s čašom vode i prenošenju vode u kantama. Djeca iz našeg vrtića formirala su jednu grupu od sedmero sudionika. Naši mali olimpijci su se marljivo i vješto pripremali pod vodstvom svojih teta s. Martine Grmoja i s. Kristine Španjić. Svoju spretnost i vještinu pokazali su osvojivši peto mjesto i zlatnu medalju. S tribina, naše natjecatelje podržavali su roditelji, prijatelji, tete, djedovi i bake.



Dječji vrtić u K. Kambelovcu otvorile su sestre već od samog dolaska, te od daleke 1941. godine pomažu u čuvanju i odgoju djece. Njihov odgajateljski i vjerski doprinos nije mjerljiv. Poznato je međusobno poštivanje i povezanost mještana sa sestrama.

U našoj Družbi imamo nekoliko sestara iz Kaštel Kambelovca.

s. Martina Grmoja

Vinkovci

Završna svečanost u dječjem vrtiću Cvjetnjak

U dječjem vrtiću Cvjetnjak u Vinkovcima 4. lipnja 2014. održana je završna svečanost kojom smo se zahvalili i oprostili od naših ovogodišnjih predškolaca.

Naši predškolci, njih desetero: Marija, Barbara, Alani, Lea, Borna, Luka, Nikolina, Barbara, Matej i Sara od jeseni kreću novim, drugačijim i donekle nepoznatim putovima. Na tim životnim stazama od njih se očekuju brzi i smisleni odgovori i postupci. Postoje stvari za koje ih mi nismo mogle pripremiti, jer još nisu bili spremni za njih, susreti sa ljudima i događajima o kojima nisu mogli saznati iz naših aktivnosti,

pjesama, knjiga i slikovnica... Neki bi rekli da sada prestaje vrijeme igre, sanjarenja, bezbrižnog djetinjstva... Ali mi znamo bolje..., kako kaže majka Tereza:

„Život je igra, igray je.
Život je pjesma, pjevaj je.
Život je san, ostvari ga...“

Mi znamo da napor, ako proizlazi iz srca, mora biti plodonosan, na nama je da ga pretočimo u velika djela, djela koja se pamte!

Kao znak i izraz svoje zahvalnosti, predškolci su odgojiteljicama, naravno uz pomoć svojih roditelja, za kraj darovali prekrasne stihove u kojima su sažete sve njihove misli i želje:

*Hvala vam drage tete
što ste bile i mame i tate
tete kakve nitko nema,
tete iz bajke i priče svete.
Hvala što ste u nas vjerovala
i za ruku nas u šetnju vodile,
vi ste nas na prstiće brojat' učile,
pertle ste nas vezat' tjerale.
U daleke gradove nas pratile,
prijatelje nas voljet' učile.
Hvala vam drage tete
za fine kolače i špagete;
za brisanje nosića ...
za milijun obrisanih suza.
Za zagrljaje hvala svima
bez kojih bismo tužni bili;
budite i dalje drage tete
učiteljice Vjere svete.
Kao s neba poslana
nove anđele čuvajte
sve dok ne postanu Zvezdice
i za nama u školu odlete.*



s. M. Rebeka Gačić

Hodočašće Majci Božjoj Bistričkoj

U organizaciji Povjerenstva za predškolski odgoj, djeca, njihovi roditelji i odgojiteljice iz našeg vrtića Cvjetnjak, sudjelovali su 14. lipnja 2014. na hodočašću u Mariji Bistrici. Već nekoliko godina, katolički dječji vrtići Grada Zagreba i okolice, pri završetku pedagoške godine odlaze na hodočašće na Mariju Bistricu zahvaliti za sve milosti i nadahnuća primljene od Gospodina i Njegove Majke. Vodi nas živa želja da se takva slavlja upišu u dječja srca i živote kako bi oni kasnije kroz svoj život imali čvrstu poveznicu s Isusom i dragom nebeskom Majkom.

Prigodno euharistijsko slavlje predvodio je vlč. Zlatko Koren i pozdravio je sve nazočne vrtiće. Stepinčevom dolinom odjekivao je usklik Aleluja! s dječjom pjesmom i molitvom. Neizreciva se radost širila i uzdizala do Milosti pune. Pred Marijinim likom na Bistrici neka djeca, a sada nazočna na hodočašću, bila su isprošena po zagovornoj molitvi njihovih roditelja. Ovdje je jasna Isusova poruka *Pustite dječicu, neka dolaze k meni, njihovo je kraljevstvo nebesko*. Tu se svi zajedno osjećamo djecom Božjom. Za djecu i nas sestre hodočašće je osobiti događaj koji nas čvršće povezuje u vjeri i međusobno.

sestra



ODJECI DUŠE ...



DODIR LJUBAVI

U TIŠINI

Ljubljeni moj, šutim i čekam.
I čujem Te u pokretu vode,
ptice pjevaju o Tebi,
šum vjetra donosi Te
kako bih Te udahнула.

Tu si, u zraku dok dišem,
tu si, dok sjedim, dok jedem,
tu si dok hodam,
u tišini Te prepoznajem.
Samo Tebe želim tražiti.

Vidim Te u sebi, grliš me i ljubiš.
Zar ima itko ljepši od Tebe?
Tko je kao Ti?
Zašto Tebi ljubav toliko znači?
Zašto meni ljubav toliko znači?
Dotičeš niti moje duše,

činiš nešto što ja ne razumijem.
Duhom me ispunjaš
i ljubim Te,
dobri moj Bože, ljubim te.

Govoriš mi, čujem te,
tako tiho, bez glasa, bez riječi.
Govoriš mi nevidljivim dodirrom,
dodirrom ljubavi čistiš me.
Sama s Tobom.

Možeš li ostati? Zašto ostaješ?
Mogu izdržati, Gospodine,
ne brini, odmori se.
Ali ne, tu si i gledaš me još.
Ti me poznaješ.

*kandidatica Natalija Brkić
Duhovne vježbe u šutnji, Livno,
svibanj 2014*

SVE ZA TEBE



Sve Ti priznajem, strah.
Tvoj dodir, i nema straha.
Čezne mi srce, dišem za Tebe,
dišem za Tobom, dišem u Tebi,
nikada me ostaviti nemoj.

Mijenjaš kamen u meso, Ti si život,
govoriš mi tajne, otkrivaš mi Put.
Preputila sam se, da, prihvaćam,
kako Ti kažeš, Učitelju.
Objašnjavaš mi, voliš me.

Tko bi Tebe odbio?
Predajem se.
Govoriš mi male stvari,
odgajaš me, prizemljuješ.
Pripremaš me za ljubav, kroz Sebe.
Za samoću, za Tebe.
Slatko je sve s Tobom!

Gospodine, želim ljubiti tlo kojim hodiš
činiti sve kako bih Tebi udovoljila.
Ljubila bih Te tisuće puta,
pjevala Ti tisuće pjesama,
plesala za Tebe.
Sve za Tebe, Isuse.

*kandidatica Natalija Brkić
Duhovne vježbe u šutnji, Livno, svibanj 2014.*

SESTRI MISIONARKI



Otišla je iz mog kraja,
ali nije ostala bez svog redovničkog sjaja.
Sad je ona tamo, gdje odrazi sunca se zlate,
tamo gdje palma cvate.

Tamo hrabro svakoga dana stoji
i crnčiče sa sestrom Anom za školu broji.
Dok vrijeme tako školsko teče,
ona spravljati kolačiče kreće.

A iz škole svako dijete hrli,
da ga sestra Liberija zagrli.
A kad zagrli, hrani ga,
i kao prava majka čuva i brani.

I tako dok polako dan gasne,
čuju se Haitičanske molitve glasne ...

...

Sestro Liberija, hvala Vam za sve što ste učinili za me.
Molim se za Vas i jednog dana želim zamijeniti Vas u misijama.

(U prigodi dolaska s. Liberije Filipović iz misija u Domovinu na provincijski kapitul
na Gromiljak, 10. svibnja 2014., napisala *Valentina, Šunjić, kandidatice*)

DRUŠTVO PRIJATELJA MALOGA ISUSA

Sarajevo

„Prijatelji Maloga Isusa pod barjakom Srca Isusova“

Sestre *Služavke Malog Isusa sarajevske* provincije Bezgrješnog Začeca Blažene Djevice Marije i *Prijatelji Maloga Isusa* organizirali su 24. svibnja 2014. u Sarajevu *XVII. Godišnji susret Društva Prijatelja Maloga Isusa* (PMI), pod geslom *Prijatelji Maloga Isusa pod barjakom Srca Isusova*. Na ovogodišnjem skupu bilo je nazočno više od 400 sudionika iz: Voćina (Hrvatska), Neuma, Mostara, Viteza, Gromiljaka, Sarajeva, Prozora, Domanovića, Kiseljaka, Travnika, Kreševa i Lug-Brankovića. Nažalost zbog poplava koje su pogodile BiH, na ovom druženju nisu nazočili članovi PMI-a iz Maglaja i Doboja – Žabljaka.

Susret je započeo okupljanjem skupina u sarajevskoj prvostolnici Srca Isusova nakon kojega je uslijedio prigodni duhovni program koji je poslužio kao priprava za slavlje sv. mise. Nazočni su najprije poslušali svjedočanstvo bračnog para Trajkov, Nikole i Sanje, roditelja petero djece o važnosti obiteljskog zajedništva u odgoju djece. Nakon toga bila je prigoda za sv. ispovijed i molitva krunice Malog Isusa koju su predmolile kandidatice Nikolina i Valentina.

Dva „čuda“ nadbiskupa Stadlera

Prije euharistijskog slavlja s. Ružica Ivić pročelnica Društva PMI sve je pozdravila i zahvalila svima onima koji su pomogli u organizaciji



ovog divnog skupa, a nakon nje nazočne je u ime uprave katedrale pozdravio i poželio dobrodošlicu preč. Darko Tomašević, kanonik i profesor na sarajevskom KBF-u.

Misno slavlje predvodio je preč. Marko Zubak, rektor Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa, u zajedništvu s još šest svećenika i dva đakona. U prigodnoj propovijedi preč. Zubak je izrazio zadovoljstvo nazočnošću velikog broja Prijatelja Malog Isusa u katedrali koju je sagradio prvi vrhbosanski nadbiskup dr. Josip Stadler i utemeljitelj Družbe sestara Služavki Malog Isusa.

„Vidim danas ovdje jedno veliko srce, srce koje je sastavljeno od još jednog srca, a to je Isusovo koje kuca u vašem. Također, vidim i dva čuda nadbiskupa Stadlera: sestre Služavke Malog Isusa i Prijatelje Maloga Isusa“, rekao je, između ostaloga, rektor bogoslovije.

Nakon propovijedi uslijedio je prinos darova u kojemu je svaka od nazočnih skupina predala prigodan dar karakterističan za područje iz kojeg dolaze. PMI-a darovali su mramornu ploču na grob sa natpisom: „SLUZI BOŽJEM ZAHVALNI PRIJATELJI MALOG ISUSA“. Sestre su prinijele novčani dar (1.280.00 KM.) od PMI-a koji je prikupljen u



akciji *Projekt našeg srca* za obitelji Trajkov koji imaju petero djece i žive u teškim uvjetima. Prije završnog blagoslova 17 novih članova PMI-a dalo je prisegu da će vršiti svoje kršćanske dužnosti koje im nalažu pravila *Statuta*. Novim članovima je čestitala s. Ana Marija Kesten ravnateljica DPMI i potakla ih na ustrajno služenje Malom Isusu u svakom čovjeku, posebno siromašnima, bolesnima i napuštenima. Dok su katedralom odjekivali gromki glasovi pjesme *Do nebesa...* svi nazočni uputili su se u procesiji na

grob prvog vrhbosanskog nadbiskupa sluge Božjega Josipa Stadlera i izmolili molitvu za njegovo proglašenje blaženim. Po završetku svečanog euharistijskog PMI otpjevali su svoju himnu, a potom ispred katedrale uz nedavno postavljene kip sv. pape Ivana Pavla II. napravili zajedničku fotografiju.

Kulturno-umjetnički program i sportska natjecanja

U popodnevnim satima nakon okrijepe i odmora u Katoličkom školskom centru *Sv. Josip* nastavljen je drugi dio cjelodnevnog susreta PMI-a. Učenici KŠC-a i Prijatelji Malog Isusa priredili su jednosatni duhovno-glazbeni program u dvorani Centra, a voditelj je bio Josip Milanović, djelatnik Nadbiskupijskog centra za pastoral mladih *Ivan Pavao II.*

Na početku nazočnima se obratio ravnatelj mr. Ivica Mršo koji je naglasio kako je KŠC prijatelj sestrama Služavkama Malog Isusa, te kako je sretan što je mogao ugostiti toliko Isusovih prijatelja.

Potom su učenici iz KŠC *Sveti Josip* pod vodstvom profesora Leonarda Valente izveli nekoliko pjesama i predstavu praćenu audio-vizualnim pomagalicama. Nakon predstave sjemeništarci iz Travnika, s. Rafaela Ivić zajedno s vlč. Jakovom Kainićem te gosti iz Neuma i Domanovića izveli su nekoliko duhovnih pjesama među kojima je najupečatljivija bila *Zvonite zvona Gospe od Otoka* u izvedbi Neumljana.

Donacija za ugrožene u poplavama

Pred kraj se okupljenima obratila s. M. Admirata Lučić, provincijalna glavarica zahvalivši svima, a posebno onima koji su došli iz Hrvatske. Kako su riječi bez djela mrtve, s. M. Admirata je istaknula da su Prijatelji Malog Isusa zajedno sa svojim sestrama ispekli mnogo kolača u obliku srca koje prodaju po simboličnoj cijeni, a sav novac će donirati jednoj obitelji koja je ostala bez ičega u poplavama. Na kraju programa provincijalna glavarica je darovala mr. Mrši umjetničku sliku *Navještenje Marijino*, koja je zaštitnica PMI. Potom je uslijedio možda najzanimljiviji dio dana, pogotovo za muški dio Prijatelja Malog Isusa, nadmetanje u malom nogometu. Nakon izvlačenja 6 ekipa, odigrane su malonogometne utakmice, a najbolje su bile izabrane vrste: Prvo mjesto župa Lug-Brankovića sa pobjedničkim peharom, drugo mjesto župa Prozor dobila je sliku sluge Božjega Josipa Stadlera i treće mjesto župa Gromiljak lik sv. Ivana Pavla II. niski mozaik u drvetu. A svi sudionici su dobili zahvalnicu.

Na kraju cjelodnevnog susreta upriličena je zahvala Bogu u crkvi Kraljice sv. Krunice i kratko predavanje o njezinoj povijesti koje je održala kućna poglavarica s. Kata Trbara Družbe sestara *Kćeri Božje Ljubavi*. A preč. Marko Zubak je radosnim i raspjevanim srcima PMI podijelio Božji blagoslov i poželio sretan put. (KT/R.I.)

Split

„Prijatelji u Srcu Isusovu“

U Marijinom mjesecu, na blagdan *Marije Pomoćnice*, 24. svibnja 2014., u župi sv. Mihovila u Dugopolju organiziran je Godišnji susret članova *Društva Prijatelja Malog Isusa* splitske provincije sestara Služavke Malog Isusa. Organizacijski odbor sačinjavali su župa Dugopolje s PMI-a, Vijeće za DPMI-a na čelu s neumornom pročelnicom s. Dolores Brkić uz potporu uprave Provincije. Geslo susreta na razini Družbe bilo je *Pod barjakom Srca Isusova*, pa smo mi u tom duhu izabrali geslo *Prijatelji u Srcu Isusovu*.



Dosadašnje susrete organizirali smo u svetištu Vepric ili svetištu Solin, a već petu godinu u nizu organizira se u nekoj od župa gdje aktivno djeluju PMI-a. Veličanstvena župna crkva u Dugopolju, veliki lijepo uređeni okoliš, neposredna blizina samostana Služavki Malog Isusa, osnovna škola sa svim raspoloživim sadržajima kao i župna kuća s pastoralnim dvoranama te općinska zgrada Doma kulture bila su nam blagoslov za odvijanje susreta. Župnik don Mirko Bitunjac, ravnatelj škole prof. Ivan Jurčević kao i načelnik općine gosp. Stanko Balić velikodušno su nam otvorili svoje prostorije za naš duhovni i svjedočanski dan koji se ipak odvijao u sjeni vijesti o poplavljenim područjima.

U sunčano subotnje jutro, koje nam je nebo darovalo već oko osam sati, pristizale su grupe djece, mladih i odraslih članova PMI-a sa svo-

jim animatorima i sestrama. Prijatelji Malog Isusa iz Dugopolja s animatoricom Ljubicom Perišić i s. Eudoksijom Franić pazili su na svaki detalj kako inače čine dobri domaćini. Redale su se skupine te smo ih nazivima „stavljali pred oltar u školjku na moru u Isusovoj mreži...“ Ustrajni i dosljedni došli su PMI-a iz Podgorice (Crna Gora), Livna i okolnih župa iz BiH, Trilja, Košuta, Ciste Velike, Dobranja, Kattuna-Kreševa, Šestanovca, Vrgorca, iz Metkovića (Župa sv. Nikole i sv. Ilije), Brela, Omiša, Krila-Jesenice, Vranjica, Solina, Mravinca, Pučišća i Sutivana s otoka Brača, zatim mladi iz Splita: Druge Gimnazije, Župe sv. Križa, Gospe od Pojišana, Sv. Spasa (Mejaši), Sv. Petra – Konkatedrala i pojedinci iz raznih drugih mjesta, te naravno i domaći PMI-a iz Dugopolja. U deset sati svi su bili na okupu u lijepom zajedništvu pa su nam za dobrodošlicu triljske mažoretkinje s voditeljicom gđom. Anitom Dukić izvele nekoliko koreografija.

Ponosni na naše zajedništvo, ušli smo u crkvu te započeli duhovnu pripremu za Euharistijsko slavlje. Pročelnica s. Dolores znakom križa i sestrinskim pozdravom "Živio Mali Isus" uvela nas je u molitveni dio te smo svi zanosno izmolili molitvu PMI-a: *Isuse Ti si naš prijatelj*. Slijedio je program uz glazbeno-scensko izvođenje Zbora župe Dugopolje, geslo od Josipa Stadlera *Imaj srce*, koje je pred više godina uglazbila s. Dolores. prof. Željana Radan, PMI-a iz Dugopolja, smirenim slijedom najavljivala je tijekom programa.



Riječ pozdrava, potpore i poticaja uputila je provincijalka s. Anemarie Radan i provincijska pročelnica DPMI-a s. Dolores Brkić. Mladi PMI-a iz Dugopolja nastavili su molitveno-glazbeni dio što je svih sabiralo i uvodilo u vrhunac dana, Euharistijsko slavlje koje je započelo u jedanaest sati. Don Vinko Beus, predslavitelj zajedno sa župnikom don Mirkom Bitunjem i pristiglim svećenicima PMI-a, ministrantima i mladima u narodnoj nošnji koji su nosili Malog Isusa, ušli su procesijom u crkvu dok su svi pjevali pjesmu *Uđite s hvalama na vrata Gospodnja*, predvođeni župnim zborom pod dirigentskim vodstvom s. Eudoksije. Za orguljama bio je trinaestogodišnji mali Mozart – podupiratelj PMI-a iz župe Mravince, Mladen Bonomi. Župnik don Mirko je na početku svih pozdravio i zahvalio svima koji su pomogli ovo slavlje zajedništva i molitve. Don Vinko Beus, svojim posebnim pristupom mladima i starijima sa svojom urođenom karizmom za aktualizirati Evanđelje u život i konkretne situacije, predočio je u svojoj propovijedi BIT PRIJATELJSTVA s Isusom te dijeljenje tog prijateljstva s najpotrebnijima. Reklo bi se, ni treptaj oka nije se mogao čuti jer je zainteresirao i privukao pažnju te potaknuo na razmišljanje.

Slijedio je prinos darova, a naš susret bio je u tjednu velike solidarnosti za one koje su ugroženi i pogođeni poplavama. Pročelnica s. Dolores predložila je promjenu već prije planirane materijalne pomoći za Haiti. Sve skupine su sudjelovale te smo taj novčani prilog prinijeli za naše sestre u Doboju pogođene poplavama. Zatim smo u prinosu župi Dugopolje darovali kalež za uspomenu ovog našeg susreta, te sadnicu masline koju su PMI-a iz Dugopolja nakon Mise zasadili u vrtu do crkve kao trajan znak sa svom svojom simbolikom.

U molitvi vjernika, koji su predvodili PMI-a iz više skupina, molili smo za Crkvu, sv. Oca, mlade, zvanja, obitelji, PMI-a, pokojne PMI-a i naročite za snagu vjere svih koji su ovih dana u teškim situacijama uzrokovanim poplavama i klizištima. Svojom ljepotom glasa, jer je to dar Božji, bili smo obdareni dok nam je u pripjevom psalmu tu milost inter-



pretirala solistica Ivona Bosančić, a za vrijeme Pričesti prof. Ivan Bošnjak (*II. GIMNAZIJA Split*) pjesmom *Pivajmo braćo Kršćani*.

Poslije popričesne molitve slijedila je obnova obećanja PMI-a i svečana podjela iskaznica novim članovima te uručenje medalja Malog Isusa kao znak pripadnosti DPMI-a. Dirljivo je bilo gledati sreću na licima dok je s. Anemarie, provincijalka, svima s ponosom čestitala. S. Dolores je prenijela pozdrav i potporu za rad i djelovanje PMI-a od o. nadbiskupa Marina Barišića. Župnik don Mirko, zahvalan Bogu, zahvalio je svima za događaj ovog znakovitog dana u njegovoj župi, te smo od don Vinka primili svečani blagoslov i završili pjesmom našoj Majci Mariji.

Domaćini su za svih pripremili primjereni domjenak u predvorju škole uz kojeg smo se družili, pričali, razmjenjivali iskustva, pjevali, a djeca i mladi nastavili igrom na školskom igralištu.

Poslijepodnevni program

U petnaest sati u Domu kulture općinske zgrade, započeo je poslijepodnevni duhovno-kulturni program koji je ponovno svojim solističkim nastupom otvorio prof. Ivan Bošnjak pjesmom *Splitte grade*. Nastupio je Dječji zbor iz Dugopolja, Klapa Murtelice, mandolinski sastav, folklorni ansambl i mladi s igrokazom o karizmi dr. Josipa Stadlera, sluge Božjeg. Male gošće, dvije sestre iz Kladrjica, Sara i Petra Puhač, koje njeguju hrvatsku kulturnu baštinu, uz pomoć svoje bake otpjevale su OJKALICU uz malo plesa. One su došle podržati PMI-a jer kako kažu: "To nam se sviđa!"

Igrokaz o sluzi Božjem Stadleru imao je snažnu poruku koja je uvijek aktualna – srcem vidjeti nevolju i djelotvorno pomoći. Ta poruka je ostavila snažan dojam na svih. Mlada glazbenica i PMI-a iz Dugopolja Ivona Bosančić, sa svojim vršnjacima suradnicima, uložila je svo svoje zalaganje da igrokaz bude uspješan. Na kraju s. Dolores zahvalila je dobrom Bogu na svemu, PMI-a iz Dugopolja, KUD-u Pleter također iz Dugopolja, svim pridošlim skupinama PMI-a, župniku, ravnatelju škole, načelniku općine, upravi Provincije, s. Vesni Mateljan zamjenici časne majke, animatorima te članicama vijeća DPMI-a: s. Eudoksiji, s. Rebeki, s. Mili i s. Tereziji.

Pročelnica je završila ovim riječima: "Neka svima bude današnji dan na poticaj pomagati Malom Isusu potrebnima, ostati u Srcu Isusovu i

Njega čuvati u svom po uzoru sluge Božjega Stadlera darujući bližnjima srce materinje, a Bogu srce djetinje."

Mirjana Zemunik, animatorica PMI

Zagreb

„Pod zastavom Presvetog Srca Isusova“

Uoči svetkovine Pedesetnice, u subotu 7. lipnja 2014., *Prijatelji Malog Isusa* zagrebačke provincije okupili su se u zajedništvu, na svom XIX. godišnjem susretu u Popovači, u župi sv. Alojzija Gonzage. U predivno moslavačko mjesto došli su, predvođeni svojim sestrama Služavkama Maloga Isusa i svećenicima, s raznih strana: PMI iz Kloštra Podravskog, PMI iz Pitomače, PMI iz Podravske Sesveta, PMI iz zagrebačkih župa (sv. Ivan Krstitelj, sv. Jeronim, sv. Pavao, Uznesenje Marijino) te PMI iz Vinkovaca. Bili su srdačno dočekani od strane velečasnog Mate Draganovića, domaćeg župnika kao i od mnogih njegovih župljana.

Već samo svitanje jutra, svima nam je jasno dalo do znanja, kako nas očekuje lijep dan: topao, vedar, okupan suncem i pokojim bijelim



putnikom na nebeskom plavetnilu. Krenuli smo s molitvom i pjesmom iz svojih župa na naše godišnje slavlje pod geslom *Pod zastavom Srca Isusova*. Sve je bilo tako opušteno i lako: vrijeme za skrušenost.... mir.... molitvu... svetu ispovijed... zajedništvo... pjesmu...

Vrhunac dana bilo je euharistijsko slavlje koje je predslavio domaći župnik vlč. Mato Draganović uz koncelebraciju pristiglih svećenika vlč. Alojzija Žlebečića, župnika župe sv. Ivana Krstitelja iz Zagreba, vlč. Vinka Tomića, župnika župe sv. Pavla iz Zagreba, vlč. Krunoslava Kefelje, župnika iz Podravske Sesvete te vlč. Tomislava Kralja, župnika iz Bistre. Kip Maloga Isusa, svečano su u procesiji na početku euharistijskog slavlja iznijeli iz predivne, kamenom sazidane crkve na brdašcu, okružene prekrasnim prirodnim ljepotama, PMI iz Kološtra Podravske uz pratnju novih članova Društva. Ponovno je bio s nama... tu... pred nama... okružen molitvama i zahvalama naših svećenika, sestara i nas samih. I ove godine, došli smo Mu se pokloniti, došli smo obnoviti svoje predanje Njemu malenom Kralju te se zajedno radovati primanju novih članova, koji su osjetili poziv te se pridružili našem Društvu i sestrama Služavkama maloga Isusa. Bili su to trenuci hvale, zahvale, pjevanja, molitve.

Ove godine posebno je bilo svečano primanje novih članova, njih prisutnih 36. Po prozivanju, svatko je pristupio pred oltar te iz ruku svećenika u prisutnosti s. Katarine Penić – Sirak, provincijske glavarice i sestara iz Vijeća za DPMI, primio znakove pripadnosti Društvu (medaljicu, iskaznicu i *Statut*) te smo svi zajedno obnovili svoja obećanja.

Uz molitveni i slavljenički dio susreta, današnje naše okupljanje ima i karitativni dio. U prinosu darova za vrijeme euharistijskog slavlja, prinijeli smo, uz kruh i vino, košaru slatkiša te novčane priloge koje je svaka zajednica PMI-a prikupila u svojoj župi u danima pripreme za susret. Te darove, na prijedlog domaćeg žup-



nika vlč. Mate namijenili smo za potrebe obitelji Borko i uručili ih nakon euharistijskog slavlja.

Nakon Euharistije bilo nam je darovano vrijeme odmora za ručak te za slobodno druženje, razgovor, upoznavanje; vrijeme kada smo jedni s drugima dijelili svoje sretno, lijepe trenutke, ali i ono što nas steže, brine i muči. Poslijepodnevni program sestre i animatorice DPMI-a nazvale kampovima prijateljstva. Družile su se dvije župe, jedna gradska s jednom seoskom. Imali smo prilike jedni drugima posvjedočiti kako zajednica živo djeluje u konkretnim prilikama svoje župne zajednice: kada si tu za brata i sestru pokraj sebe, pustiti sebe, podijeliti nešto s drugima, prikazati svoja promišljanja i osjećaje kroz: riječ... sliku... kreativan rad. Dok smo mi odrasli jedni drugima svjedočili vjeru i tako se međusobno učvršćivali u zajedništvu, vesele i uvijek domišljate sestre i s njima kandidatice animirale su igre za djecu, čiji je smijeh zvonio kao pjesma anđela.

Kad smo se iz kampova okupili u plenum kojeg je animirao vlč. Tomislav Kralj, bilo je divno gledati plakate koji su nastali kao rezultat zajedničkog druženja na kojima smo prikazali: ljubav, žar, ogranj, milost, dobrotu, puteve kojima nas Isus vodi u svoje presveto Srce. U tim trenucima, Duh Sveti je silno grijao naša srca, palio u nama ogranj ljubavi svoje.

Na iznenađenje svima nama, a osobito našoj djeci i unucima, bila je predstavljena slikovnica *Josipov dnevnik očima služavke* za koju je tekst napisala s. Viktorija Predragović, a ilustrirale su ju učenice trećeg razreda OŠ Retkovec iz Zagreba pod vodstvom svoje učiteljice gđe Karmen Jurčević, članice DPMI-a. Voditelj programa, vlč. Tomis-



lav Kralj pozvao je na pozornicu s. Viktroriju, autoricu teksta da nama okupljenima otkrije kako je nastalo ovo lijepo djelo. O svrsi slikovnice za rad s najmanjima progovorila je gđa Marija Bobonj, učiteljica.

Kako to već biva, i ovog smo put složili molitveni lanac kako bismo jedni druge pratili i podržavali kroz molitveno zajedništvo do slijedećeg susreta. No, ovogodišnji molitveni lanac malo je drugačije ispreplelo svoje molitvene karike. Budući je papa Franjo najavio da će novu pastoralnu godinu proglasiti *Godinom posvećenog života*, mi smo u ovogodišnjem molitvenom lancu povezali zajednice PMI i zajednice sestara SMI sa poticajem da se u ovoj godini, do slijedećeg godišnjeg susreta oni međusobno posjete, upoznaju i više zbliže.

I na samom kraju, klanjanje pred Presvetim. Što više treba čovjeku, nego kad na koljenima gleda svoga Spasitelja u Presvetom Sakramentu! Kada mu možemo zahvaliti: za život, za dane poput ovoga, za braću, djecu, za sve što imamo i jesmo, pa i za križeve i muku po kojoj smo Mu najbliži!

Tako smo maleni, a tako danas veliki i nadahnuti, da smo s posebnim mirom krenuli svojim kućama. Pod zastavu njegova Srca ponovno smo danas stali, i tu želimo zajedno ostati do vječnosti! I ne zaboravimo biti, kako su sestra Viktorija i djeca u svojoj slikovnici opisala: maleni, skromni i dobri, kao naš utemeljitelj sluga Božji Josip Stadler!

Neda Poljak, PMI - župe sv. Pavla, Zagreb

Sarajevo

Prijatelji Maloga Isusa stopama sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera i službenice Božje Majke Franziske Lechner

Društvo Prijatelja Maloga Isusa – suradnika sestara Služavki Maloga Isusa – održalo je svoj XVII. susret u sarajevskoj katedrali 24. svibnja 2014. godine. Nakon molitve na grobu sluge Božjega nadbiskupa Stadlera, uputili su se stopama kojima su nekada hodili nadbiskup Stadler i Majka Franziska Lechner – u Zavod „Sv. Josipa“, sada Katolički školski centar.

Popodnevi boravak u Zavodu „Sv. Josipa“ nije bio slučajan. Prijatelji Maloga Isusa, predvođeni sestrama Služavkama Maloga Isusa, njeguju-

ju ljubav prema svemu što je služi Božjem nadbiskupu Stadleru bilo milo; oni idu ususret onima kojima je Stadler išao. Nakon Stadlerovih ljubimaca – siromaha – u Stadlerovom su srcu svakako bile i sestre Kćeri Božje ljubavi koje je izuzetno cijenio. Prisjetimo se da je nadbiskup Stadler klečeći molio pokraj s. Ferdinande, prve sestre Kćeri Božje ljubavi, koja je umirala u Sarajevu. U zadnjim trenucima života on joj je osobno udijelio apostolski blagoslov i klečeći predmolio litanije Presvetom Srcu Isusovu. Sluga Božji nadbiskup Stadler bio je uz Družbu Kćeri Božje ljubavi ne samo u njenom širenju na tlo Bosne ili u njenim teškim trenucima, već i kod slavlja kada je Družba slavila srebrni jubilej svoga postojanja. Tada je uz mnogobojne goste koji su nazočili slavlju, uz Majku Franzisku prvi bio nadbiskup Stadler.

Radosni zbog povijesti koju im je Bog po služi Božjemu nadbiskupu Stadleru ostavio, Prijatelji Maloga Isusa su na ovogodišnjem susretu željeli krenuti poput Stadlera na Banjski Brijeg kod sestara Kćeri Božje ljubavi, kod njih se nakratko udomiti i s njima moliti. Nakon zajedničkog druženja pošli su u crkvu Kraljice Svete Krunice, svetište bl. Drinskih mučenica, u kojoj je Prijatelje Maloga Isusa i sestre Služavke Maloga Isusa pozdravila predstojnica samostana s. Kata Trbara. Zahvaljujući sestrama i Prijateljima Maloga Isusa što su za svoj susret izabrali Katolički školski centar „Sv. Josipa“ i crkvu Kraljice Svete Krunice, s. Kata je istaknula kako sluga Božji nadbiskup Stadler koji je pozvao sestre Kćeri Božje ljubavi u Bosnu povezuje ove dvije Družbe i njihove vanjske suradnike. Predstavila je ukratko Družbu, blažene Drinske mučenice i crkvu, te na kraju poručila: „Dragi prijatelji Maloga Isusa moto ovog vašeg susreta je *Pod barjakom Srca Isusova*, a što bi srce Isusovo bilo nego izvor ljubavi za svakoga od vas, za svakoga čovjeka. I pozvani ste svjedočiti tu ljubav u svom životu, svakodnevno, čineći male stvari, pomažući bližnjemu u nevolji, a posebno vi mladi pomažući prijateljima, roditeljima, odgojiteljima, sestrama u svojim župama, starima, bolesnima, ma svima kamo vas vaš prijatelj Isus pošalje.“

S molitvom na usnama i s ljubavlju u srcu, krenuli su Prijatelji Maloga Isusa svojim kućama, kako bi u svojim obiteljima i župama zapalili ogranak Božanske ljubavi. Zahvaljujemo s. Kati Trbara i sestrama Kćeri Božje ljubavi na gostoprimstvu i oživljavanju svetih uspomena sluga Božjih nadbiskupa Josipa Stadlera i Majke Franziske Lechner.

s. M. Ljilja Marinčić

POKOJNE SESTRE

s. M. Kazimira (Ana) Lovrić

(2. srpnja 1941. - † 8. svibnja 2014.)

U sredini dana, 8. svibnja 2014., u Marijinu mjesecu, na Stadlerov dan, okrijepljena Otajstvima naše svete vjere, u 73 godini života i 54 godini redovništva, u samostanu Nazaret u Omišu, blago je u Gospodinu preminula naša draga sestra Ana Kazimira Lovrić.



Posljednji ispraćaj naše drage i Bogu vjerne s. Kazimire Lovrić (2. 07. 1941. - 8. 5. 2014.), bio je u petak, 9. svibnja na splitskom groblju Lovrinac. Misu zadušnicu u kapeli na groblju Lovrinac predvodio je župnik župe Pag don Zdenko Milić, svećenik zadarske nadbiskupije, rodom iz župe Sali na Dugom otoku, u kojoj je s. Kazimira najduže živjela i djelovala. Uz don Zdenka u koncelebraciji bilo je deset svećenika: fra Bože Lovrić, don Ljubo Bodrožić, don Ivan Banić, don Anđelko Dukić, don Vjenceslav Kujundžić, don Dušan Vuković, don Ivan Sučić, fra Stjepan Poljak, don Mijo Šurlin, don Danijel Guć. Na misi i pogrebnim obredima uz rodbinu, te brojne sestre Služavke Malog Isusa pristiglih iz svih samostana Provincije, bilo je i više sestara drugih redovničkih zajednica u Splitu, lijepi broj ljudi iz Sali na Dugom otoku. U homiliji je don Zdenko istaknuo zahvalnost Gospodinu da život s. Kazimire, hrabre žene, redovnice posve vjerne Bogu i pozorne prema blišnjima. Zahvalio je za njezino dugogodišnje služenje u župi Sali. Prije ispraćaja riječ oprostaja u ime sestara Splitske Provincije sv. Josipa uputila je provincijalka s. Anemarie Radan, te s. Terezija Pervan a u ime samostana u Omišu, u kojem je zadnje godine živjela s. Kazimira. U svom oproštaju s. Anemarie je prikazala životni put s. Kazimire, istaknula njezino nesebično redovničko svjedočenje, izrazila sućut njezinoj rodbini, te zahvalila vjernicima župe Sali koji su jednim autobusom došli na sprovod. Prije pogreba, u ime župe Sali, dirljivim i svjedočkim riječima od s. Kazimire se oprostio Ante Mihić,

brat naše s. Danijele, a okupljeni su Saljani, složnim glasom, dirljivo i osjećajno, otpjevali milozvučnu pjesmu Blaženoj Djevici Mariji Zvijezdi mora, koju je tolika puta s njima radosno pjevala i s. Kazimira. Dok se lijes s posmrtnim ostacima s. Kazimire polagao u grobnicu sestara Služavki Malog Isusa sestre su pjevale *Salve Regina*.

Ana s. Kazmira rođena je 2. srpnja 1941. u Hrvacama kod Sinja, od oca Joze i majke Anđe rođene Mušterić. Bilo je to teško ratno vrijeme, puno nesigurnosti, patnje i križa, ali i bremenito kršćanskim predanjem Kristu i Majci Mariji. U obitelji, kao u kućnoj crkvi, Boga se na prvo mjesto stavljalo, s Njim se u svemu računalo. S Bogom se živjelo i radilo, patilo i slavilo. U takvom ozračju rasla je i odgajala se djevojčica Ana s. Kazimira. U rodnom mjestu završava šest razreda osnovne škole. Prirodno bistra uma, okretna, odgovorna i marljiva u svim kućanskim poslovima. Upija vrednote duha, u obitelji i u župskoj crkvi. Pobožna Majci Božjoj Čudotvornoj Gospi Sinjskoj i Hrvatačkoj Gospi Žalosnoj. Potaknuta Božjom milošću i uzornim obiteljskim odgojem slijedi primjer svojih susjeda časnih sestra Služavki Malog Isusa iz Lovrića: pok. s. Krucifikse, s. Otilije, s. Marceline, s. Gordijane. Odlučuje poći u samostan, i jednog dana biti redovnica. Iz Lovrića uz nju su još s. Laura, s. Alis, s. Merica, a duhovna potpora su im pok. fra Jerko i fra Bože Lovrić. Župnik fra Kruno Vukušić u potvrdi o Svjedodžbi rođenja i krštenja za Anu s. Kazimiru, 10. kolovoza 1956., prigodom njezina odlaska u samostan, zapisuje: "Djevojka potječe iz katoličke obitelji i dobra je ponašanja. Članovi su obitelji praktični katolici."

Sestra Kazimira, skupa sa s. Alis, 12. kolovoza 1956., dolazi u samostan sestara Služavki Malog Isusa "Antunovac" u Maksimiru u Zagrebu. Nakon redovničke formacije u kandidaturi, pod vodstvom magistre s. Lidije Tomić, ulazi u novicijat 14. kolovoza 1959. na Kraljevcu u Zagrebu. Polaže u Zagrebu privremene redovničke zavjete 5. kolovoza 1960., a doživotne redovničke zavjete 15. kolovoza 1966. godine.

Nakon položenih privremenih zavjeta dolazi na službu u Mandaljenu-Župu dubrovačku, gdje kroz šest godina marljivo obavlja različite domaćinske poslove. Godine 1968. dolazi u samostan sv. Ane u Splitu, gdje tri godine vrši službu krojačice. Godine 1971. dolazi u novootvorenu filijalu Provincije u župu Prolog, gdje kroz dvije godine obavlja domaćinske poslove, a zatim godinu dana vrši službu krojačice za vanjski svijet u župi Cista Velika. Zatim u samostanu u Omišu kroz pet godina požrtvorno radi kod bolesne djece-osoba s posebnim pot-

rebama i šiva, kako za potrebe sestara tako i za potrebe građana. Iz Omiša 1978. godine odlazi u župu Sali na Dugom, gdje kroz 32 godine požrtvovno vodi domaćinstvo, a u više navrata uz to vrši i službu odgovorne sestre u zajednici. Prema potrebi pomaže u potrebama župe, kako u radu s djecom, u uređenju crkve i župske kuće, posjećuje bolesne i starije osobe. U službi domaćice iskazala se kao brižna majka i sestra sestrama, svećenicima-župnicima, kao i vjernicima u župama gdje je služila. Imala je izraženi smisao urednosti. Precizna u šivanju, vrsna u izrađivanju ručnih radova, uspješna u vještini i ljubavi u pripremi hrane. Bila je žena molitve, reda, rada, urednosti, požrtvornosti i spremnosti da učini dobro bližnjima. Djetinjom radošću radovala se duhovnom napretku i svakom drugom dobru župe Sali, u kojoj je najduže djelovala. Župa Sali i njezino duhovno dobro bili su joj na srcu. Suosjećala je s radostima i teškoćama župe i njezinih vjernika, za njih je molila i prikazivala svoju bol i patnju.

Početak 1991. godine pojavili su se ozbiljni znakovi zloćudne bolesti, te je u bolnici u Zadru operirana, a u Splitu je nastavila liječenje terapijama. Nakon oporavka vraća se redovnim poslovima u župi Sali. Moli, radi, odlazi na redovite kontrole. Strpljivo i svjesno nosi križ bolesti i kada se javlja novi i jači razvoj bolesti, kada križ sve više pritišće, kada se liječi i u Zagrebu, te kroz više godina uzima teške terapije. Nije klonula pod križem bolesti. Nije preklinjala niti zdvajala u mučninama iscrpljujućih terapija. Osjeća bol i muku, ali zrači vedrinom, optimizmom, isijava oko sebe vedrinu. Čvrsto vjeruje u otkupiteljsku snagu Kristove muke i smrti. S Kristom sjedinjuje svoju bol. Moli Gospodina da njezina patnja bude spasonosna, da iz Božje ruke prihvati križ bolesti, i da ga s Božjom pomoću može nositi. I uistinu pomagali su joj Gospodin i Njegova Majka Marija, i utemeljitelj sluga Božji Josip Stadler, kojemu se utjecala u molitvi. Svoj smiraj našla je u ozračju uskrsne radosti, na početku Marijina mjeseca svibnja, na osmi dan u mjesecu, dan na koji se spominjemo smrti našeg utemeljitelja sluga Božjeg Stadlera. Njezin život bio je sažet i protkan riječima psalmiste: "O Bože, ti si Bog moj: gorljivo tebe tražim; tebe žeda duša moja, tebe želi tijelo moje, kao zemlja suha, žedna, bezvodna. ...Ljubav je tvoja bolja od života, moje će te usne slaviti... Duša se moja k tebi privija, desnica me tvoja drži." (Ps 63).

Zahvaljujemo Ti Gospodine za život naše sestre Kazimire. U svojoj dobroti i božanskom planu dao si joj križ bolesti i patnje, ali si joj obilato dao i milost prihvaćanja i strpljivog nošenja križa, koji je svako-

dnevno s Tobom nosila i Tvojom milošću donijela do vrha Kalvarije. Čvrsto vjerujemo da uživa uskrsnu radost u Tvom nebeskom kraljevstvu.

Draga s. Kazimira, Gospodin ti bio vječna nagrada za sve dobro koje si iz ljubavi prema Gospodinu iskazivala bližnjima. Trudila si se živjeti po Božju, biti Božja. Gospodin ti bio vječna radost u rajskoj slavi. Moli pred Gospodinom za nas, za naša nova duhovna zvanja, koja su ti bila uvijek na srcu i čemu si se djetinje radovala. Duša Ti se raja nauživala! Počivala u miru Božjem!

s. Maneta Mijoč

Riječi oproštaja s. Terezije Pervan

"Prikloni k meni uho svoje, pohiti da me oslobodiš! Budi mi hrid zaštite, tvrđava spasenja. Jer ti si hrid moja, tvrđava moja, radi svoga imena vodi me i ravnaj. " (Psalam 31)

Ove riječi s psalmistom izgovarala je naša s. Kazimira prije nekoliko dana na bolesničkom krevetu. Nalazile su duboki odjek u njezinom patničkom tijelu. Gospodin je bio hrid života njezina. Čuo je njezinu molbu, priklonio uho svoje na vapaje njezine i oslobodio je patnje i boli. Pozvao je u kuću Oca svoga, gdje nema boli ni vapaja.

RAZBORITOST, LJUBAV, DOBROTA, PLEMENITOST, ZAHVALNOST, dio su kreposti i vrlina koje su resile našu s. Kazimiru. Bila je hrabra žena i redovnica, koja se kroz dugi niz godina bolesti ni u jednom trenutku nije predala. Tridesettri godine služila je u zadarskoj nadbiskupiji u župi Sali na Dugom otoku. Voljela je svoje Saljane, a i oni su voljeli nju, "naša Kažimira", kako su je zvali. Istinski je voljela Saljske župnike i svećenike. Bila im je majka i sestra. Svojim marnim rukama šivala je oltarnike, misnice, reverende, albe, ministranska odjela i mnogo toga. I danas crkva sv. Marije na Salima diči se onim što je svojim marnim i vještim rukama iza sebe ostavila s. Kazimira. Posebno je bila pobožna Srcu Isusovu. Iz Božanskog Srca Isusova crpila je snagu i dobivala mnoge milosti. Po uzoru na Srce Isusovo, puno ljubavi i milosrđa, bila je i sama milosrdna prema potrebnima. Sve što bi dobila dijelila je i davala obiteljima koje su bile u nevolji. Imala je ruku ispruženu i za potrebe misija i misionara, kao i za potrebe caritasa. Cijelu kutiju rupčića, kaležnjaka, tjelesnika (korporala), koje je sašila i izradila, poslala je sestrama misionarkama u Rwuandi za potrebe svećenika misionara. Bila je prava Isusova služavka na djelu. Sestra Kazimira čula je i životom živjela zov svoga Zaručnika: "što god učiniste jednome od ove najmanje braće, me-

ni učiniste!" (Mt 25,40). U četvrtak, 8. svibnja, primila je u pričesti Presveto tijelo Isusovo po rukama kapelana don Ivana Banića, i okrjepljena tom nebeskom hranom pošla u kuću Očevu.

Hvala ti naša s. Kazimira za djetinje srce i majčinsku ljubav. Voljela si svoje sestre, sve ljude, rodbinu, a među rodbinom posebno nećaka Antu koji je uvijek bio uz tebe.

Mi sestre iz samostana "Nazaret" u Omišu od srca zahvaljujemo mnogima, a bilo ih je mnogo, koji su molitvom, posjetom, medicinskom pomoći, savjetima, telefonskim pozivima i raznim načinima, bili uz našu s. Kazimiru. Hvala dragim Saljanima, koji su iz daleka došli svojoj s. Kažimiri, kao i svećenicima zadarske nadbiskupije i ostalim svećenicima. Draga naša s. Kazimira sada si u boljem životu. Moli se za nas kod Isusa.

Riječi oproštaja Ante Mihića

Draga Kažimira, sestro naša, prijateljice naša, Saljko naša!

Evo danas Tvojih Saljki i Saljana iz Dugog otoka, tvojih tužnih prijatelja, sestara i braće u Isusu Uskrsnomu.

Dva puta plaćemo za Tobom, draga prijateljice: onomad, kada ste vi časne pošle ća iz naših Sali i danas, danas, kad ne gledamo Tvoje naborano, izbrazdano, tako otočko, bodulsko lice. Brazde Tvoga dragoga, kao vosak žutog lišca, brazde su Tvojih trideset i tri godine u našim Salima. Ono, sjećaš se, stara moja, tako smo Te zvali, a Ti si mene zvala – „ej, mali“ -: to tako familjarno, tako mediteranski: kada smo o Velikom četvrtku pivali u Gospinomu plaču: „Tute plača, mnogo biše, ne more se reći više.“ Kažimira draga, prijateljice, tridesetak godina u našim Salima: o di su naše časne na Salima, možete li nam ih vratiti?

Božići – himni i psalmi, Vele šetemani – barabani,

Uskrsi – pristupi, Mrtvi dani – profundiši.

Kažimira, milo naše, ostavila si traga u našim srcima, dušama, umovima. Tvoj stol za sve prostrt, Tvoje ruke za Božju nježnost, Tvoji saljski žulji, jer znala si i kopati, motiku i iglu držati, za naši žulji. Jer Tvoja prisutnost u našim Salima bila je kao blagdan neba i zemlje. Tvoje sklopljene ruke za nas, kada smo išli stranputicama, bile su naš zalog za naše Kraljevstvo Božje. I bolest! Bila si bolesna, a tako vedra, radosna kao da si najzdravija. Velika, velika, velika Kažimira u groznoj, groznoj bolesti. Patiš, a pjevaš. Boluješ, a smiješ se. Veneš, a cvjetaš. O Kažimira! Oprosti, stara, za neku nespretnu riječ, za poneki trač, za krivi pogled. Ipak: voljeli smo Te! Tebe je bilo tako lako voljeti: i kada si na mene bijedna vikala i kada smo zajedno balali Saljsko kolo ili kada smo vodili teške teološke vojne.

Neponovljiva si! Nezamjenjiva si! Hvala Ti za brazde Sali na čelu, za žulj otoka na dlanovima, za otvrdnula koljena u molitvama.

Kaže, stara naša: Vela Gospe je na Salima: svi smo ozareni, svečani. Facoli se vijore, Mišel luncija! I mi Ti sada, drago naše, kada si totalno oživjela u Uskrsnomu Isusu, pivamo himnu naše Vele Gospe! Čekaj nas za trpezom Kraljevstva Božjega!

*„Zdravo morska zvijezdo,
Božja Majko slavna,
I u vjeke Djevo
Sretna rajska vrata.
Primajući pozdrav
iz ust Gabrijela,
onaj mir povrati
što nam ote Eva.“*



s. M. Agneta (Nada) Majić

(rođ. 1. siječnja 1942. - † 1. lipnja 2014.)



U jutarnjim satima sedme Vazmene nedjelje, dana 1. lipnja 2014., u Gospodinu je preminula naša s. Agneta Majić.

Zadnjih mjeseci je pobolijevala i liječila se u splitskoj bolnici, te se oporavljala. Kao i obično, tako i nedjeljnog jutra 1. lipnja, dan je započela s predanjem u ruke Gospodnje, s molitvom sa sestrama u samostanskoj kapei. Nakon poklona Gospodinu i kratke osobne molitve pred licem Gospodnjim, započela je zajedničku zahvalu Gospodinu

molitvom Jutarnje iz Božanskog časoslova. Na početka moljenja psalma drugog - Hvalospjev (Dn 3, 57-88, 56) - Slavospjev stvorenja Bogu - s Antifonom "Oslobodit će se stvorenje na slobodu i slavu djece Božje, aleluja", osjetila je slabost i klonulost u svom tijelu. Sestre okupljene na molitvu odmah su joj priskočile u pomoć, pozvale župnika i Hitnu medicinsku pomoć, koji su odmah došli. Župnik don Vin-

ko Sanader joj je udijelio bolesničko pomazanje. Pružena joj je medicinska pomoć, ali bez uspjeha. Sestra Agneta već je predala svoju plemenitu dušu Gospodinu u naručaj. Obasjana slavom Isusova Uzašašća preselila se duhom iz kapele samostana sv. Rafaela u Solinu u rajsku slavu Oca nebeskoga, na završetku Marijina mjeseca svibnja i prvog dana u lipnju mjeseca Srca Isusova, u 71 godini života i 51 godini redovništva. Kako je s Bogom i sestrama živjela u jedinstvu i skladnom zajedništvu tako je u Božjoj i sestarskoj prisutnosti i završila svoj ovozemaljski život, i nastavila ga živjeti u onostranoj povezanosti. U četrnaest sati toga dana njezino tijelo, uz molitve za pokojne katedralnog župnika don Tomislava Ćubelića, koji je došao u samostan u posjet s. Domitili, i sestara, odvezeno je na solinsko groblje.

Posljednji ispraćaj s. Agnete bio je u utorak, 3. lipnja na novom solinskom groblju u Solinu. Na sprovod iz Zagreba došle su časna Majka s. Radoslava Radek sa svojim savjetnicama: s. Vesnom Mateljan i s. Marijom Banić, i na taj način odale duboku zahvalnost Gospodinu za život dobre s. Agnete i njezinu vjernost Kristu u Družbi sestara Služavki Malog Isusa. Sprovodne obrede na groblju predvodio je župnik župe Gospe od otoka u Solinu don Vinko Sanader, a uz njega su bilo je deset svećenika: don Vjekoslav Pavlinović, don Drago Šimundža, don Dušan Vuković, don Željko Majić, don Pavao Banić, don Franjo-Frankopan Velić, don Tomislav Ćubelić, don Ante Matešan, don Ivan Kovačević i don Franko Prnjak. Na pogrebnim obredima uz rodbinu iz rodnih Drinovaca, te brojne sestre Služavke Malog Isusa pristigle iz svih samostana Provincije, bilo je i nekoliko sestara drugih redovničkih zajednica u Splitu, lijepi broj ljudi iz župe Gospe od otoka u Solinu na čelu s gradonačelnikom gosp. Blaženkom Boban. Pjevanje je predvodio zbor sestara pod ravnanjem s. Dulceline Plavša. Župnik don Vinko, u homiliji protkanoj važnosti svakidašnjeg življenja u proživljenoj vjeri s nadom u život vječni, izrazio je zahvalnost Gospodinu za život s. Agnete, redovnice posve vjerne Bogu i uvijek spremne na pomoć bližnjima, redovnice molitve, reda i rada. Zahvalio je za 34 godine njezina služenja u samostanu u Solinu i radosnu prisutnost u župskoj zajednici župe Gospe od otoka. Prije ispraćaja riječ oprostaja u ime sestara Splitske Provincije sv. Josipa uputila je provincijalka s. Anemarie Radan. U kratkim crtama iznijela je životni tijek s. Agnete, te posvjedočila njezino nesebično redovničko svjedočenje, njezinu dobrotu, vjernost u vršenju volje Božje, raspoloživost za život zajednice, Provincije i Družbe. Zahvalila je župniku župe Gospe od Otoka u Solinu don Vinku Sanaderu, prisutnim svećenicima, gradonačelniku

Solina gosp. Blaženku Boban i vjernicima župe Gospe od otoka u Solinu, koji su s dubokim poštovanjem došli na ispraćaj na vječni počinak s. Agnete. Nakon oproštaja lijes s posmrtnim ostacima s. Agnete položen je na vječno počivalište u grobnicu sestara Služavki Malog Isusa, uz milozvučni cvrkut ptica i pjesmu Kraljice neba raduj se. Odmah nakon sprovoda slavljena je sveta misa zadušnica u crkvi Gospe od otoka u Solinu, koju je predvodio župnik don Vinko Sander.

Nada s. Agneta Majić rođena je 1. siječnja 1942. u Drinovicima, općina Grude, u Hercegovini, od oca Andrije i majke Matije rođene Majstorović. Krštena je odmah sutradan po rođenju, 2. siječnja, u župi sv. Mihovila u Drinovicima, po rukama krstitelja fra Zdravke Zovke. U obitelji Majića, kao u kućnoj crkvi, Bogu se molilo, Boga se na prvo mjesto stavljalo, s Bogom se živjelo i radilo, radovalo i patilo. U takvom obiteljskom ozračju rasla je i odgajala se s. Agneta. Uz nju su u obitelji: sestra Sofija, brat Krešo, od nje dvije godine starija sestra Ana, te sestra Janja. U osnovnoj školi u Donjim Sovićima školske godine 1959./1960. završava osmi razred osnovne škole. Odgovorna je, požrtvovna i marljiva u svim kućanskim poslovima. Potaknuta Božjom milošću i uzornim obiteljskim odgojem, odaziva se Gospodinu da ga slijedi u redovničkom pozivu u Družbi sestara Služavki Malog Isusa, gdje je već bila njezina susjeda s. Belarmina Dedić. Nakon nje iz Drinovaca u Družbu dolazi više djevojka. Dolazi 25. srpnja 1960. u samostan "Antunovac" u Maksimiru u Zagrebu. Nakon redovničke formacije u kandidaturi, pod vodstvom magistre s. Genoveve Sobota, započinje novicijat 14. kolovoza 1962. na Kraljevcu u Zagrebu. Privremene redovničke zavjete polaže 15. kolovoza 1963., a doživotne redovničke zavjete polaže 15. kolovoza 1969. u Zagrebu.

Nakon položenih privremenih zavjeta, 26. rujna 1963., kao mlada sestra dolazi na službu u samostan sv. Rafaela u Solinu, gdje kroz sedam godina marljivo vrši službu njegovateljice osoba s posebnim potrebama. U njima gleda Malog Isusa, kojeg u njima voli, hrani, njeguje, nad njim dan i noć bdije. Potpuno se predala Kristu kroz službu ovim osobama. Njima je dala svu sebe. Danas su oni u ovom samostanu odrasle osobe, a tada su bila mala djeca, i od tada oni pamte svoju tetu "Netu", kako su je od dragosti zvali. Ona je s njima srasla, i oni s njom. Kroz 34 godine zajedničkog života u samostanu u Solinu bila im je sestra, majka, osoba koja ih voli, koja za njih živi. Kao mlada

sestra ih je njegovala, a kasnije kroz dugi niz godina kao kuharica priprema im hranu. Znala je što vole, čemu se raduju.

Godine 1970. dolazi iz Solina u župu Tivat u Boki kotorskoj, gdje vrši službu domaćice. S njom je najprije s. Danka Žaper, a zatim s. Amablis Vukman. Tu je kroz trinaest godina vjerna domaćica već starijem župniku don Luki Jankoviću, zatim don Milidragu Janjiću. U službi domaćice iskazala se kao brižna majka i sestra, kako župnicima i sestrama, tako i okolnim svećenicima koji su navraćali u župsku kuću i vjernicima. Godine 1983. dolazi u samostan Primorski Betlehem u Dobroti u Boki Kotorskoj gdje kroz četiri godine vrši službu kuharice. Kuha za sestre i starice koje sestre njeguju u ovom samostanu.

Iz Boke kotorske godine 1987. ponovno dolazi u samostan sv. Rafaela u Solinu u kojem ostaje do smrti. Kroz 27 godina vrši službu kuharice. U dva navrata, 34 godine živjela je i radila u samostanu u Solinu. Imala je izraženi smisao požrtvornosti i spremnosti da učini dobro bližnjima. Bila je sestra molitve, reda i rada, što su istaknuli župnik don Vinko i provincijalka s. Anemarie. Radovala se duhovnom naporu sestara i zajednice, suosjećala u teškoćama. Znala se žrtvovati za bližnjega, za dobro svoje redovničke zajednice. Kad se gradio novi dio samostana sv. Rafaela u Solinu, kad se živjelo i radilo u skućenim prostorima i teškim uvjetima, te kuhalo, osim za sestre i šticićenike, i za brojne radnike, nakon kuhanja i posluživanja, na kraju dana našla se s. Agneta i kod čišćenja prašine i podova. Uvijek radosna i raspoloživa, bez mrmljanja i prigovora, makar je i ona osjećala teškoće. Sve je to bilo protkano njezinim tihim, mirnim, spremnim i nenametljivim služenjem. Bila je skromna, jednostavna i požrtvorna redovnica, kojoj nije ponestalo ulja ljubavi i dobrote prema Bogu i bližnjemu. Možemo posvjedočiti da su se kroz njezin život ispunile riječi iz Prve poslanice blaženoga Ivana apostola, koja je jučer ujutro u Službi čitanja željela pročitati s. Agneta: "Dječice, ne ljubimo riječju i jezikom, već djelom i istinom ... Ljubljeni, ako nas srce ne osuđuje, možemo zaufano k Bogu ... I ovo je zapovijed njegova: da vjerujemo u ime Sina Njegova isusa Krista. i da ljubimo jedni druge, kao što nam je dao zapovijed. I tko čuva zapovijedi njegove, u njemu ostaje, i On u njemu." Sestra Agneta je uistinu ljubila i poštivala djelom i istinom sestre s kojima je živjela, sve kojima je služila u ljubavi kroz svoj život, i one s kojima se susretala. Ljubila ih je i poštivala u svojoj jednostavnosti, dobrotom i blagošću, vedrinom duše i toplim osmjehom, bezazlenošću i evanđeoskom mudrošću. Uvijek je prije gledala dobro drugih

nego vlastitu korist i ugodnost. Svaku sestru prihvaćala je kao Božji dar, kao dijete Božje, svakoj se radovala kao rođenoj sestri. Bila je pozorna i pažljiva prema onima s kojima je živjela, kao i prema onima koji su navraćali u samostan. I sestre su nju voljele. U svom srcu čuva i vrši Božje zapovijedi u običnosti svakidašnjeg života. Bila je sva u Bogu i Bog u njoj.

Početkom ove godine počela je ozbiljnije pobolijevati. Liječila se u splitskoj bolnici. Strpljivo i vedro nosi križ bolesti. U boli je okrenuta potrebama sestara i zajednice. Moli za njih moli, kao i za svoju rodbinu. Osjeća bol, ali zrači vedrinom i optimizmom. Čvrsto vjeruje u otkupiteljsku snagu Kristove muke i smrti. I uistinu pomagali su joj Gospodin, Njegova Majka Marija i Srce Isusovo, kojima je cijeli život bila pobožna, i njima se utjecala u zagovor u molitvi.

Kroz 34 godine s. Agneta je osjećala župu Gospe od Otoka, njezine župnike i župske pomoćnike, i vjernike, kao svoje. Pratila ih je molitvom i ljubavlju. Župljani ove župe iz svojih susreta s njom zasigurno nose iskustvo i spomen na s. Agnetu, kao spomen na jednu skromnu i vedru redovnicu, redovnicu koja je bila sretna u Bogu i svom redovničkom zvanju, koja je voljela Boga i sve ljude, koja je bila izrazio požrtvozna, istaknuo je župnik don Vinko.

Zahvaljujemo Ti Gospodine za život naše sestre dobre s. Agnete. Hvala Ti za njezinu vjernost i postojanost u dobru, za njezino radosno i ponizno evanđeosko služenje Tebi u našoj Družbi, u našoj Provinciji. Hvala Ti za svjedočanstvo njezina života kako je lijepo biti Božji, kao je lijepo voljeti ljude s kojima živiš, kako je lijepo voljeti svoje sestre i svoju redovničku zajednicu, biti jedno srce i jedna duša, te se bez pridržaja žrtvovati za druge.

Draga s. Agneta, Bog bogatom milosrdem bio ti vječna nagrada za sve dobro koje si za svog života iskazivala bližnjima. Trudila si se živjeti po Božju. Volju Božju vjerno si prihvaćala i postojano izvršavala. S Kristom si živjela, u Kristu si umrla. Gospodin ti bio vječna radost u rajskoj slavi u nebeskom kraljevstvu. Moli pred Gospodinom za nas, za naša nova duhovna zvanja, za duhovno dobro Provincije i Družbe, za naše obitelji. Duša Ti se raja nauživala!

Iz rajske slave nastavi skupa s nama moliti psalam treći iz Jutarnje molitve Časoslova na sedmu vazmenu nedjelju, psalam Ps 148. Nebo i zemlja hvale Gospodina. Skupa s tobom kličemo:

“Onomu koji sjedi na prijestolju, i Jaganjcu: hvala, čast, slava i vlast u vijeke vjekova (Otk 5, 13).

*Hvalite Gospodina s nebesa, *
hvalite ga u visinama!
Hvalite ga, svi anđeli njegovi, *
hvalite ga, sve vojske njegove!*

*Hvalite ga, sunce i mjeseci, *
hvalite ga, sve zvijezde svjetlosne!
Hvalite ga, nebesa nebeska, *
i vode nad nebesima!*

*Neka hvale ime Gospodnje, *
jer on zapovijedi i postadoše.
Postavi ih zauvijek i dovijeka, *
zakon daje koji neće proći.*

*Hvalite Gospodina sa zemlje, *
nemani morske i svi bezdani!
Ognju i grade, sniježe i maglo, *
olujni vjetrove, što riječ njegovu izvršavaš!
Gore i svi brežuljci, *
plodonosna stabla i svi cedrovi!
Zvijeri i sve životinje, *
gmizavci i ptice krilate!*

*Zemaljski kraljevi i svi narodi, *
knezovi i suci zemaljski.
Mladići i djevojke, *
starci s djecom zajedno:
nek svi hvale ime Gospodnje, *
jer jedino je njegovo ime uzvišeno!*

*Njegovo veličanstvo zemlju i nebo nadvisuje, *
on podiže snagu svom narodu,
on proslavlja pobožnike svoje, *
sinove Izraelove - narod njemu blizak.*

*Slava Ocu i Sinu *
i Duhu Svetomu.
Kako bijaše na početku, †
tako i sada i vazda *
i u vijeke vjekova. Amen!*

s. M. Maneta Mijoč



POKOJNA RODBINA

SPLITSKA PROVINCIJA

Naši pokojnici:

- † **Dujo Gabrić**, brat s. Agnes i s. Valencije.
† **Jure Kešina**, otac s. Angelis i don Ivana.
† **Matija Kovačević**, sestra: s. Domitile, s. Andrijane i s. Roke.
majka don Ivana Kovačevića.
† **Nikola Bodrožić-Selak**, svak s. Davorke, otac don Ivana i don Stipana.
† **Stjepan Dagelić**, djed kandidatice Renate Simunić, brat don Ivana Dagelića, ujak don Tomislava Bašića.
† **Ante Dominiković**, otac s. Nives.
† **Mate Boras**, brat s. Dragutine.

ZAGREBAČKA PROVINCIJA

Naši pokojnici:

- † **Marica Drnić**, sestra naše s. M. Brigite Đumbir.
† **Ivan Kodba**, šogor naše s. M. Marine Perčić.
† **Biserka Ivančić**, nevjesta naše s. M. Angele Ivančić.

SARAJEVSKA PROVINCIJA

Naši pokojnici:

- † **Jozo Jozinović – Đođan**, otac naše pokojne s. M. Matejke Jozinović.
† **Adelio Bergamaschi**, veliki dobročinitelj Vrhbosanske crkve.
† **Rita Corsi**, štičenica Male kuće providnosti - *Cottolengo* u Torinu.

† Adelio Bergamaschi



U četvrtak, 24. travnja 2014., nakon teške bolesti, okrijepljen svetim sakramentima i okružen svojom obitelji preminuo je gospodin Adelio Bergamaschi, veliki prijatelj Vrhbosanske crkve. Sahranjen je u subotu 26. travnja na mjesnom groblju C. Pertusella (Italija) uz svoju majku koja je umrla kada je njega rodila.

Rođen je u Caronno Pertusella, nedaleko od Milana, 22. 10. 1934. od roditelja Chiarette i Egidia Bergamaschi. Vjenčao se sa Ernestinom 1963. godine. Vjerovao je da ih je dobri Bog obdario sa četvero djece, tri sina i jednom kćeri: Gabrielom, Giovanniem, Renatom i Emanuelom.

I oni su danas u braku i imaju svoje obitelji. Tako u velikoj Adeli-jevoj obitelji žive supruge sinova: Graziella, Paola, Patrizia sa djecom, Adelijevim unucima: Benedettom , Francescom, Letiziom, Chiarom, Matteom, Stefaniom i Egidiom.

Pokojni Adelio je u Bosnu došao ratne 1994. godine. Zavolio je njena razorena sela, obiteljske kuće, crkve, obitelji i osobe nedužno ranjene ružnim ratom, zavolio je njezino ranjeno lice. Sa svojom suprugom i sinovima je odlučio, koliko god im bude bilo moguće, pomoći obnovu razrušenih crkava, župskih kuća i samostana. Gdje god ih je uzoriti kardinal Vinko Puljić uputio darivali su za obnovu i izgradnju prozore i vrata koje su izrađivali u svojoj radionici. Tako bi svaka kuća dobila pogled u svijet i mogla zadržati svoju obiteljsku toplinu.

Osobito je častio slugu božjeg Josipa Stadlera, čeznuo je kleknuti na njegov grob. Upravo tu, u Sarajevskoj katedrali, ispred oltara Bezgrešne Majke Marije, primao je snagu i nadahnuće za svoje odluke.

Iskrenom blizinom u molitvi želimo zahvaliti pokojnom Adeliu i njegovoj obitelji za nemjerljivo dobro i ljubav kojom je volio Vrhbosansku crkvu. Nagradi ga dobri nebeski Oče vječnim životom i gledanjem tvoga svetog Lica. Neka mu plemenita duša uživa Tvoju blizinu s proslavljenom Crkvom. Pokoj vječni daruj mu Gospodine, i svijetlo vječno svijetlilo mu uvjeke.

S.a.

† *Rita Corsi*

Samo nekoliko dana iza smrti našeg dragog Adelia Bergamaschia, 3. svibnja 2014. preminula je Rita Corsi, rođ. 14. studenoga 1960. u Campo Salentina (Lecce).

Rita je 27. veljače 1962. g. smještena je u Malu kuću providnosti – sv. Josipa Cottolenga u Torinu gdje je živjela 50 godina. I ako je Rita zbog svojih zdravstvenih poteškoća bila cijeli život vezana uz pomoć bližnjih, vijest o njenom ranom odlasku iz naše blizine sve nas je rastužila. Vjerujemo da sada uživa blaženstvo vječnosti, i da gleda licem u lice Gospodina, kome je bila ovdje na zemlji posvetila svoj život i toliko dobra učinila.



Ritu Corsi upoznale smo godine 1996. u Maloj kući providnosti u Cottolengu prigodom održavanja edukacije za rad s bolnom djecom gdje smo bravile tri mjeseca.

Odmah po našem dolasku u *Malu kuću providnosti*, Rita se zanimala za situaciju u našoj domovini u kojoj je bjesnio strašni rat. Posebno se zanimala imaju li u Bosni centri za smještaj djece, kao što je centar u kojem ona živi.

Pričale smo joj o započetoj obnovi našeg uništenog doma i samostana Egipat u Sarajevu, koji nam je bio oduzet u drugom svjetskom ratu, a sada vraćen potpuno uništen. Tijekom našeg boravka, razgovarale smo više puta o teškoj ratnoj situaciji u kojoj trpe na poseban način djeca.

Nakon kratkog vremena saznale smo preko gosp. Adelia kako je Rita Corsi iz Torina – poslala u jedan Misijski list u Italiji apel za pomoć obnove Stadlerovog dječjeg doma Egipat u Sarajevu. Pročitavši ovu vijest, gosp. Adelio zaputio se sa svojim sinovima u Sarajevo potražiti tu kuću Egipat, i kad ju je našao, izrazio je svoju želju da sa svojom obitelji pomogne u obnovi kuće za djecu koju će biti potrebno primati i skrbiti o njima. Ovo je bio prvi dolazak našeg Adelia u Sarajevo i njegov susret s našom zajednicom. Od tada naše prijateljstvo s dragom Ritom Corsi i Adeliem Bergamschi nastavilo se njegovati sve do njihovog odlaska k Ocu nebeskom.

U prigodi otvaranja našeg samostana *Egipat* godine 1999., Rita Corsi došla je u Sarajevo u pratnji jedne medicinske sestre i provela neko-

liko dana u našoj zajednici. Ovaj događaj učinio joj je veliku radost i sreću u životu.

Zahvalne smo Gospodinu što je i u *Maloj kući Providnosti* učinio veliku Providnost za toliku djecu u BiH bez obiteljskog doma i roditeljske ljubavi.

U njima smo osjetile znak Božje providnosti i ljubavi za naš *Egipat* u kojem su do sada mnoga djeca pronašla topli obiteljski dom, osjetili ljubav i zaštitu u svom životu.

Ovo sjećanje na naše dobročinitelje neka bude samo jedan mali znak da želimo čuvati duhovnu vezu s njima i moliti za njih.

Vjerujemo da su uz Malog Isusa kog su za života ljubili i častili, i da mole za našu djecu i za nas.

Rita Corsi ostavila nam je na dar ove dvije pjesme koje je posvetila Djetetu Isusu:

Iščekivanje Božića

Dijete Isuse, koje se još rađaš,
rodi se u našim srcima.
Obraduj naša srca.
Zagrij nas svojim svjetlom.
Ojačaj nas svojom poniznošću.
Hvala ti što ćeš doći!



Božić

Na jednom bijelom oblačiću Dijete Isus spava.
Sanja jedan sretni svijet.
Sanja harmoniju i mir među ljudima.
Sreću i slogu među svima.
U svakom čovjeku širi se radost.
Svi si žele dobro.
To je Božić.
Hvala Isuse.

HVALA RITA, HVALA ADELIO!

s.am

PRIOPĆENJA IZ VRHOVNE UPRAVE I NAŠIH PROVINCIJALATA

VRHOVNA UPRAVA

SESTRE SVEČARICE ZA VELIKU GOSPU 2014.

▪ **60. obljetnica zavjeta:**

S. M. GAŠPARINA CRNČEVIĆ	(SP)
S. M. MIHOVILA PERLETA	(SP)
S. M. SOFIJA CVITKOVIĆ	(SP)
S. M. RENATA RAOS	(SP)

▪ **50. obljetnica zavjeta:**

S. M. RUŽICA MARIJANOVIĆ	(SP)
S. M. DOBRILA BARIŠIĆ	(SP)
S. M. ILINKA ŠILJEG	(SP)
S. M. VEČESLAVA VRNOGA	(SP)
S. M. ANĐELKA RAGUŽ	(SP)
S. M. MARINKA VRNOGA	(SP)
S. M. RAHELA VUČIĆ	(SP)
s. M. DARINKA ŠPOLJAR	(ZG)
s. M. ADELINA BOŠKOVIĆ	(SA)
s. M. ANITA RAJIĆ	(SA)
s. M. CECILIJA TOPIĆ	(SA)

▪ **25. obljetnica zavjeta:**

S. M. BRIGITA ROJNICA	(SP)
S. M. MARINA ŽULJEVIĆ	(SP)
s. M. DANICA BILIĆ	(SA)

▪ **Obnova zavjeta:**

S. M. MARTINA VUGRINEC	(ZG)
S. M. MARTA VUNAK	(ZG)
S. M. STANA MATIĆ	(SA)
S. M. JELENA JOVANOVIĆ	(SA)

▪ **Polaganje privremenih zavjeta:**

S. M. KRISTINA MASLAĆ	(ZG)
S. M. MARGARET RUŽMAN	(ZG)
S. M. SANDRA KAPETANOVIĆ	(SA)
S. M. ANA PRKIĆ	(SA)

▪ **Ulazak u II. godinu novicijata**

S. M. MONIKA MASLAĆ	(ZG)
---------------------	------

VAŽNI TERMINI:

- **Proslava 40. obljetnice posvete Družbe Presvetom Srcu Isusovu, 28. lipnja 2014. u katedrali Presvetog Srca Isusova - Sarajevo.**
- **Susreti sestara kuharica** u našoj Družbi održat će se u generalnoj kući u Zagrebu:
 - **Prvi susret, od 26. do 28. kolovoza 2014.**
 - **Drugi susret, od 10. do 12. rujna 2014.**
- **Proširena sjednica** održat će se **18. rujna 2014.** u generalnoj kući u Zagrebu.

HKVRPP - ORGANIZIRA:

- **Redovničke dane:**
 - **u Splitu, 12. i 13. rujna 2014,**
 - **u Zagrebu, 19. i 20. rujna 2014.**
- **Seminar za medicinske sestre**

od 10. do 12. listopada 2014. u Domu pastoralnih susreta – Lovran.

Tema seminara: *Radosna vijest potrebuje radosne svjedoke.*

Voditelj seminara: fra Žarko Relota.

Zadnji dan prijave: 20. rujna. 2014.

- **46. plenarna skupština HKVRPP-a**

21. i 22. listopada 2014. samostan karmelićanki BSI, Vrhovec 29, Zagreb

NAJAVE:

Godina posvećenog života

- **Otvaranje *Godine posvećenog života*** bit će na prvu nedjelju došašća, 30. studenoga 2014.
- **Nacionalni susret redovnika, redovnica i Bogu posvećenih laika, kao i laika povezanih s redovničkim zajednicama preko svjetovnih redova**, održat će se u Mariji Bistrici, 14. ožujka 2015.
- **Zatvaranje *Godine posvećenog života*** bit će na Svijećnicu 2. veljače 2016.

Drugi nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji

- **Drugi nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji** održat će se 19. travnja 2015. u svetištu Majke Božje Trsatske u Rijeci na temu: *Obitelj! Nositeljica života, nada i budućnost Hrvatske.*

VRIJEDNO SPOMENA:

Na dan 14. rujna 2014., napunit će se 125. godina od posvete sarajevske katedrale Presvetom Srcu Isusovu.

Na dan 15. rujna 2014., prije 125. godina u svečanoj procesiji prenesen je Presveti Oltarski Sakrament iz crkve sv. Ante na Bistriku u novu posvećenu katedralu Srca Isusova u Sarajevu.

TISAK:

Iz tiska je izišao novi ADRESAR svih zajednica naše Družbe.

SPLITSKA PROVINCIJA

- *Premještaji*

s. M. Laudes Bosančić,

premještena iz Zadra u Split, samostan na Bačvicama.

- *Naši uspjesi*

Naša **s. M. Antea Šarolić** uspješno je završila srednju medicinsku školu, polaganjem razlike iz ranije završene srednje škole.

Želimo joj puno Božje snage u vršenju karizme naše Družbe, da u bližnjima prepozna lice Božje i služi im kao Malom Isusu.

ČESTITAMO!

ZAGREBAČKA PROVINCIJA

- *Obavijest*

U kandidaturu zagrebačke provincije primljena je **Ivana Demšić** iz Turnašice.

- *Premještaji*

S. M. Mihaela Vuković,

premještena iz Rima u samostan "Betlehem" na Kraljevec.

SARAJEVSKA PROVINCIJA

- *Službe u Provinciji*

s. M. Kristina Adžamić izabrana je za provincijsku tajnicu.

s. M. Bertila Kovačević izabrana je za ekonomu Provincije.

VIJESTI OD BROJA DO BROJA

VRHOVNA UPRAVA I GENERALNA KUĆA

Sastanci vijeća

U generalnoj kući, 22. ožujka 2014., održani su sastanci pročelnica Vijeća za promicanje baštine oca Utemeljitelja i Uredničkog vijeća za Družbin vjesnik. Tim su sastancima, uz sestre pročelnice iz provincija, u ime Vrhovne uprave Družbe nazočile s. Vesna Mateljan i s. Ana Marija Kesten.

Proslava blagdana Blagovijesti

* Povodom blagdana *Blagovijesti* i patrona Društva PMI, časna majka s. M. Radoslava Radek, uputila je svim našim vanjskim suradnicima prigodnu čestitku.

* Istoga je dana s. Imakulata Lukač sa skupinom PMI govorila na *Radio Mariji* o Društvu PMI i našem ocu Utemeljitelju te je započela veliku božićnu devetnicu.

Kanonska vizitacija

* Od 20. do 24. ožujka 2014. časna majka s. M. Radoslava Radek obavila je kanonsku vizitaciju sestrama u samostanu Antunovac u Novoj vesi, Zagreb.

Dana 26. i 27. ožujka 2014. časna majka obavila je kanonsku vizitaciju našim sestrama u Vinkovcima i Slavonskom Kobašu.

* Dana 9. travnja 2014. časna majka obavila je kanonsku vizitaciju sestrama u Pitomači i Kloštru Podravskom.

Sjednice Vrhovne uprave

* U generalnoj kući održana je 1. travnja 2014. sjednica Vrhovne uprave Družbe.

* Dana 4. travnja 2014. održana je proširena sjednica kojoj su nazočile provincijske glavarice i sestre iz Vrhovne uprave Družbe.

* Dana 8., 20. i 30. svibnja 2014. održane su tri sjednice Vrhovne uprave Družbe.

Večer sjećanja na život blaženog pape Ivana Pavla II.

Povodom 9. obljetnice smrti bl. pape Ivana Pavla II. održana je *Večer sjećanja na život posvećena našem skorom svecu*. Na tome prigodnom programu,

održanom 2. travnja 2014. u dvorani Vijenac Pastoralnog instituta Zagrebačke nadbiskupije, nazočile su sestre iz zajednice, na čelu s časnom majkom s. M. Radoslavom Radek.

Promocije knjiga

* Dana 27. ožujka 2014. u Napretkovoju zgradi u Zagrebu, predstavljanju knjige prof. Franje Topića *Napredak je misija*, nazočile su s. Marija Banić i s. Julijana Jerković.

* Promociji knjige *Hrvatsko-slovački crkveni dostojanstvenici*, koju je 16. travnja 2014. predstavljala dr. Agneza Szabo u Matici hrvatskoj, nazočile su časna majka s. M. Radoslava Radek i zamjenica časne majke s. Vesna Mateljan.

* Na blagdan Uzašašća Gospodinova, 29. svibnja 2014., časna majka s. Radoslava i s. Vesna nazočile su promociji knjige *Slobodna nedjelja, kultura u nestajanju*, koja je održana na Hrvatskom katoličkom sveučilištu.

Susret redovnica s kardinalom

Dana 3. travnja 2014. u dvorani Vijenac Pastoralnog instituta Zagrebačke nadbiskupije održan je korizmeni susret redovnica sa zagrebačkim nadbiskupom kardinalom Josipom Bozanićem.

Korizmena duhovna obnova

U bazilici Srca Isusova u Palmotićevoj održana je 6. travnja 2014. korizmena duhovna obnova za redovnice grada Zagreba koju je predvodio fra Darko Terpet. Toj je duhovnoj obnovi nazočila časna majka sa sestrama iz zajednice.

Stadlerov dan

Na Stadlerov dan, 8. travnja 2014., vojni biskup mons. Juraj Jezerinac slavio je u našoj kapelici sv. Misu za proglašenje blaženim našega oca Utemeljitelja sluge Božjega Josipa Stadlera. Tome molitvenom činu pridružile su se s. Imakulata Lukač te sestre Gordana Miškić i Marina Perčić iz Vojnog ordinarijata.

Posjeti bolesnicima

* Tijekom korizmenog i uskrsnog vremena sestre iz zajednice pohodile su više puta bolesnike u domu staraca na Ksaveru, u domu Nada u Karlovcu i u Vojniću kod Karlovca, te im iskazale kršćansku ljubav i brigu. S. Vesna Mateljan svake nedjelje odlazi na sv. Misu u dom na Ksaveru, kako bi molila s bolesnicima.

* Dana 5. travnja 2014. časna majka s. Radoslava Radek, zajedno s provincijskom glavaricom s. Anemarie Radan, s. Martinom Grmoja i s. Marijom Banić, posjetila je s. Alemku Šiljeg u Krapisnkim Toplicama.

* U našoj je zajednici tijekom uskrasnih blagdana (od 18. do 21. travnja 2014.) boravila s. M. Alemka Šiljeg, koja je bila na rehabilitaciji u Krapinskim Toplicama.

Posjeti

* Dana 5. travnja 2014. našu su zajednicu posjetile sestre koje su sudjelovale na sastanku za dječje vrtiće koje je organizirala HKVRPP: s. Martina Grmoja s. Anđa Vranješ, s. Emanuela Juričević i s. Manda Pršljen, s. Petra Marijanović, s. Marija Kiš, s. Nikoleta Koščak, s. Jasmina Kokotić i s. Rebeka Gačić.

* Našu je zajednicu 6. travnja 2014. posjetila sestra Agnes Šimić, vrhovna glavarica Družbe sestara Služavki Kristovih.

* Na povratku iz Sarajeva s održanog Provincijskog kapitula, 14. svibnja 2014., našu je zajednicu posjetila s. Liberija Filipović, koja djeluje u dalekoj misijskoj zemlji Haiti. Dana 14. svibnja, na njezinom odlasku za Haiti, iz zračne luke u Zagrebu ispratila su je časna majka s. M. Radoslava Radek i s. Ana Marija Kesten.

* Dana 25. svibnja 2014. s. Ana Marija Kesten posjetila je s provincijskom glavaricom s. Admiratom Lučić naš samostan i župnu crkvu u Maglaju, koji su nastradali u poplavama, kao i sestre u samostanu u Doboju, koji je također poplavljen.

* Našu je zajednicu 31. svibnja 2014. posjetila s. Viktorija Predragović iz Kloštra Podravskeg s djecom koja su imala nastup u crkvi sv. Franje Ksaverskog na Ksaveru.

Uskrсна čestitanja

* Dana 18. travnja 2014. časna majka s. M. Radoslava Radek, u pratnji s. Ane Marije Kesten, čestitala je Uskrs apostolskom nunciju u RH mons. Alessandru D'Erricu.

* Našu je zajednicu 16. travnja 2014. posjetila s. Ksaverija Sršan, predstojnica iz zajednice s Kraljevca, u pratnji s. Silvije Vurušić, i čestitala Uskrs časnoj majci i sestrama.

* Na Veliku subotu, 19. travnja 2014., posjetila je našu zajednicu te čestitala Uskrs časnoj majci i sestrama provincijska glavarica s. M. Katarina Penić-Sirak, u pratnji svoje zamjenice s. Jelene Burić.

* Na Uskrsni ponedjeljak, 21. travnja 2014., časna majka s. Radoslava, u pratnji savjetnice s. Marije Banić i s. Alojzine Mijatović, čestitala je Uskrs sestrama u samostanu Antunovac – Nova ves.

* Časna majka s. Radoslava posjetila je 22. travnja 2014. sestre u zajednici na Kraljevcu i čestitala im uskrsne blagdane.

Sastanak Uredničkog vijeća za bilten Stadler

U provincijalnoj kući sv. Ane u Splitu održan je sastanak Uredničkog vijeća za bilten *Stadler*, kojemu je predsjedao mons. Pavo Jurišić, postulator kauze za proglašenje blaženim sluge Božjega Josipa Stadlera. Tome je sastanku nazočila s. Vesna Mateljan, zamjenica vrhovne glavarice. Tom je prigodom s. Vesna posjetila sestre u Svećeničkom domu u Splitu, sestre u Solinu i njihove bolesne štice, te im tom prigodom čestitala Uskrs.

Kanonizacija bl. pape Ivana Pavla II. i bl. pape Ivana XXIII.

Na kanonizaciju pape Ivana Pavla II. i pape Ivana XXIII. u Vječni grad Rim hodočastila je od 26. do 28. travnja 2014. s. Ana Marija Kesten.

Odgoj u Družbi

* Susretu i duhovnim vježbama za kandidatice i postulantice u našoj Družbi, održanom u Kući Djeteta Isusa u Livnu od 1 do 4. svibnja 2014., u ime vrhovne uprave Družbe nazočila je pročelnica za odgoj s. Marija Banić.

* Seminaru za sestre juniorke održanom u Lužnici 16 i 17. svibnja 2014. u ime vrhovne uprave Družbe nazočila je s našim sestrama juniorkama s. Marija Banić.

* Dana 18. svibnja 2014. u generalnoj kući održan je sastanak naših sestara juniorki.

* Dana 27. svibnja 2014. u poslijepodnevnom satima okupile su se u generalnoj kući na redovitom godišnjem sastanku sestre odgojiteljice iz naše Družbe koje su bile na seminaru u Lužnici: s. Marija Banić i s. Kata Zadro iz Sarajevske provincije, s. Marija Kiš i s. Petra Marijanović iz Zagrebačke provincije, s. Marcela Žolo iz Splitske provincije i s. Marina Piljić, učiteljica novakinja Družbinog novicijata.

Seminari

* Dana 3. svibnja 2014. na susretu animatora Društva PMI splitske provincije, koji su se okupili u Sutivanu na otoku Braču, s. M. Vesna Mateljan održala je predavanje na temu „Srce Isusovo, izvore života i svetosti – SB Josip Stadler štovatelj Srca Isusova“.

* Na trodnevnom seminaru održanom u Buškom Blatu, u Karmelu sv. Ilije (BiH), koji je organizirala HKVRPP, sudjelovale su savjetnica s. Jadranka Lacić i s. Alojzina Mijatović.

* Na vijećanju redovničkih odgojitelja i odgojiteljica, održanom 26. i 27. svibnja 2014. u Lužnici, sudjelovala je s. Marija Banić, pročelnica vijeća za odgoj u našoj Družbi.

Provincijski kapitul u sarajevskoj provinciji

Vrhovna glavarica Družbe s. M. Radoslava Radek predsjedala je XIV. redovitim provincijskim kapitulom sarajevske provincije, koji je održan od 5. do 10. svibnja 2014. u Kući Navještenja na Gromiljaku (BiH).

Molitveno-duhovni program za Svjetski dan molitve za duhovna zvanja

* Dana 8. svibnja 2014. središnjem molitvenom slavlju za svećenička i redovnička zvanja i sv. Misi u zagrebačkoj katedrali koju je predslavio pomoćni biskup Valentin Pozaić, kao i na prigodnoj akademiji u dvorani Vijenac Pastoralnog instituta nazočile su s. Vesna Mateljan i s. Marija Banić.

* U nedjelju 11. svibnja 2014. sestre iz naše zajednice pridružile su se klanjanju za duhovna zvanja koje je bilo organizirano u zagrebačkoj prvostolnici.

Proslavljena kanonizacija novih svetaca

U zagrebačkoj katedrali, na blagdan Gospe Fatimske, 13. svibnja 2014., euharistijskim slavljem koje je predslavio apostolski nuncij u RH mons. Alessandro D'Errico, u nazočnosti većeg broja hrvatskih biskupa, proslavljena je kanonizacija dvaju novih svetaca u Crkvi – sv. Ivana XXIII. i sv. Ivana Pavla II. Poslije euharistijskog slavlja predstavljanja je nova knjiga kardinala Josipa Bozanića *Ivan Pavao II. papa hrvatske nade*.

Nezapamćene poplave

* Od 15. do 20. svibnja 2014. Bosnu i Hercegovinu, Hrvatsku i Srbiju zahvatile su velike i nezapamćene poplave. Rijeka Bosna nanijela je velike nevolje stanovništvu u unutrašnjosti Bosne, u gradu Maglaju i Doboju, kao i u Posavini, te rijeka Sava koja je probila nasipe i poplavila Gunju i Rajevo Selo.

* U tim su poplavama nastradali naši samostani u Doboju i Maglaju, a nekoliko obitelji naši sestara, iz Posavine i Gunje, moralo je zbog poplava napustiti svoj dom.

Komemoracija na Bleiburgu

Dana 17. svibnja 2014. na Bleiburškom je polju održana 69. komemoracija za sve žrtve Bleiburga i Križnih putova. Naša s. Vesna Mateljan nazočila je sv. Misi zadušnici, koju je ove godine predslavio mons. Mate Uzinić, dubrovački biskup, a pjevao je Katedralni zbor sv. Duje iz Splita.

Pohod našoj zajednici uzoritog kardinala Vinka Puljića i dubrovačkog biskupa mons. Mate Uzinića

* Našu je zajednicu 18. svibnja 2014. posjetio vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić te je 19. svibnja slavio sv. Misu u našoj kapelici za sve žrtve strašnih poplava koje su pogodile BiH, Hrvatsku i Srbiju. U poslijepo-

dnevnim satima kardinal Vinko Puljić otputovao je za Bosansku Posavinu u poplavljena područja.

* Istoga dana, 19. svibnja 2014., našu je zajednicu posjetio i dubrovački biskup mons. Mate Uzinić.

Godišnji susreti PMI

* Godišnjem susretu PMI u Splitskoj provinciji, održanom 24. svibnja 2014. u Dugopolju, u ime vrhovne uprave Družbe nazočila je zamjenica časne majke s. Vesna Mateljan.

* Na godišnjem susretu PMI Sarajevske provincije, održanom 24. svibnja 2014. u Sarajevu, u ime vrhovne uprave Družbe sudjelovala je savjetnica s. Ana Marija Kesten.

* Na godišnjem susretu PMI Zagrebačke provincije, održanom 7. lipnja 2014. u Popovači, u ime vrhovne uprave Družbe sudjelovala je savjetnica s. Imakulata Lukač.

Dan grada Zagreba

Na blagdan Pohoda Blažene Djevice Marije, 31. svibnja 2014., kada grad Zagreb slavi svoju nebesku zaštitnicu Gospu od Kamenitih vrata, časna majka sa sestrama nazočila je na sv. Misi u zagrebačkoj katedrali koju je predslavio kardinal Zenon Grocholewski, pročelnik Kongregacije za odgoj, te na procesiji do Kamenitih vrata.

PROVINCIJA SV. JOSIPA, SPLIT

Duhovna obnove za redovnice koje djeluju u Splitsko-makarskoj nadbiskupiji

U svetištu Gospe od Zdravlja u Splitu, u nedjelju 6. travnja 2014. popodne upriličena je uobičajena preduskrsna duhovna obnova za redovnice s područja grada Splita i Splitsko-makarske nadbiskupije, na koju se okupilo oko 200 sestara. Uvodeći u službu riječi nazočne je pozdravio biskupijski delegat za redovnice fra Petar Lubina. Prigodno razmatranje održao je dekan Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Splitu dr. Ante Mateljan na temu "Radost Evanđelja i papa Franjo". Po završetku razmatranja, obavijesti i čestitki za skori blagdan Uskrsa, sestre su imale prigodu za ispovijed.

Uz blagdan sv. Dujma praižvedba oratorija "Vrata vjere"

U sklopu devetodnevne pripreve za svetkovinu sv. Dujma, zaštitnika Splitsko-makarske nadbiskupije i grada Splita, te povodom obljetnice 800 godina postavljanja svećanih vratnica majstora Andrije Buvine na splitsku prvostolnicu, u ponedjeljak 5. svibnja 2014. u katedrali sv. Dujma upriličena je

praizvedba oratorija „Vrata vjere“. Autor oratorija za soliste, mješoviti zbor, orkestar i orgulje je maestro don Šime Marović, a stihove je napisao dr. don Ante Mateljan. Oratorij se sastoji od uvoda tj. prologa i pet dijelova. U katedrali je bilo nazočno više naših sestara.

Posjeti provincijske glavarice zajednicama u Provinciji i ostalima

- Provincijalka s. Anemarie Radan, 30. ožujka 2014., posjetila je sestre na Bačvicama – Split. Posjetila je i s. Lukreciju Žaper, koja je bila u bolnici na liječenju.

- Provincijalka s. Anemarie, u pratnji s. Zorke, 1. travnja 2014., posjetila je sestre u Omišu i Krilu Jesenice.

- Provincijalka s. Anemarie, 4. travnja 2014., je otputovala u Zagreb na proširenu sjednicu. Sudjelovala je na seminaru za dječje vrtiće te je posjetila s. Alenu u Krapinskim toplicama.

- Provincijalka s. Anemarie, 6. travnja 2014., posjetila je sestre u Košutama i čestitala imendan s. Siksti. Posjetila je i s. Rozamundu koja je godišnjem odmoru u Vedrinama.

- Provincijalka je, od 8. do 10. travnja 2014., obavila vizitaciju sestrama na Bačvicama-Split, a 11. i 12. travnja 2014. vizitaciju sestrama u Brelima Donjim.

- Provincijalka s. Anemarie u pratnji s. Zorke, 17. travnja 2014., posjetila je sestre u Košutama.

- Provincijalka s. Anemarie i s. Eduarda, 19. travnja 2014., nazočile su čestitanju Uskrsa redovnica grada Splita nadbiskupu Mons. Marinu Barišiću. Tog dana Provincijalka s. Anemarie je obišla sestre na Šinama, Solinu i drugim obližnjim kućama i čestitala im Uskrs.

- Na Uskrsni ponedjeljak, 21. travnja, provincijalka s. Anemarie čestitala Uskrs sestrama i štíćenicima u Omišu. Posjetila je i teško bolesnu s. Kazimiru.

- Dana 23. travnja 2014. održana je u provincijalnoj kući sjednica Provincijske uprave.

- Provincijalka s. Anemarie i s. Krucifiksa, 26. travnja 2014., otputovale su u Njemačku i Belgiju, gdje je provincijalka obavila i vizitaciju. Provincijalka se vratila 8. svibnja 2014., na Stadlerov dana, na koji je u samostanu u Omišu preminula s. Kazimira. Sutradan je sa sestrama bila na sprovodu s. Kazimire na splitskom groblju.

- Na Vidu, 6. svibnja 2014., bio je sprovod Jure Kešine, oca s. Angelis i don Ivana, na kojem je bilo dosta naših sestara na čelu s provincijalkom s. Anemarie Radan.

- Provincijalka s. Anemarie, 10. svibnja 2014., posjetila je sestre u Solinu, čestitala s. Gordijani imendan a s. Antei na položenoj maturi u srednjoj medicinskoj školi.

- Dana 11. svibnja 2014. posjetila je sa s. Zorkom s. Gordanu koja se nalazi u bolnici na liječenju i sestre na Bačvicama.

- Provincijalka s. Anemarie i s. Zorka, 13. svibnja 2014., posjetile su sestre u Krilu Jesenice, te su tom prigodom čestitale imendan s. Servaciji. Nakon te posjete produžile su do sestara u Šestanovcu, gdje su slavi blagdan Gospe Fatimske.

- Provincijalka s. Anemarie i s. Eduarda nazočile su, 14. svibnja 2014., svečanoj proslavi Dana Katoličkog bogoslovnog fakulteta u Splitu.

- Provincijalka s. Anemarie od 16. do 21. svibnja 2014. obavila je vizitaciju sestrama u Metkoviću.

- U Katunima, 20. svibnja 2014., bio je sprovod Matije Kovačević, majke don Ivana Kovačevića, sestre naših sestara: s. Domitile, s. Andrijane i s. Roke, na kojem je bilo dosta naših sestara na čelu s provincijalkom s. Anemarie Radan.

- Na Zelovu, 21. svibnja 2014., bio je sprovod Duje Gabrića, brat naših sestara Agnes i Valencije, na kojem je bilo dosta naših sestara na čelu s provincijalkom s. Anemarie Radan.

- Na Svibu je, 21. svibnja 2014., bio sprovod Nikoli Bodrožić-Selak, na kojem je bilo i nekoliko naših sestara.

- U Docu Donjem, 22. svibnja 2014., bio je sprovod Stjepana Dagelića, djeda kandidatice Renate Simunić, brata don Ivana Dagelića, ujak don Tomislava Bašića, na

- U Vidu, 25. svibnja 2014., bio je sprovod Ante Dominikovića, oca s. Nives, na kojem je bilo dosta naših sestara na čelu s provincijalkom s. Anemarie Radan.

- U Vidu, 27. svibnja 2014., bio je sprovod Mate Borasa, brata s. Dragutine, na kojem je bilo dosta naših sestara na čelu s provincijalkom s. Anemarie Radan.

Dan molitve za duhovna zvanja

U splitskoj katedrali, u prigodi svjetskog dana molitve za duhovna zvanja, 10. svibnja 2014. bilo je Bdijenje, na kojem su sudjelovale naše sestre iz Splita i naše kandidatice-postulatnice na čelu s provincijalkom s. Anemarie. Tijekom euharistijskog klanja i naša postulantica Karmen Bolanča iznijela

je svoje iskustvo duhovnog poziva. Sutradan, u nedjelju sestre su bile na euharistijskom klanjanju u katedrali moleći za nova zvanja.

Duhovne vježbe u samostanu – Kući Djeteta Isusa u Livnu

- Dana 22. ožujka 2014. započele su euharistijske duhovne vježbe sestara u našem duhovnom centru Kući Djeteta Isusa u Livnu.

- Od 1. do 5. svibnja 2014., održane su u kući Djeteta Isusa u Livnu duhovne vježbe za kandidatice Družbe. Voditelj Duh. Vježbi je p. Stipo Balotinac, magister isusovačkih novaka, iz Splita. Uz kandidatice su bile: s. Marija Banić, savjetnica u Vrhovnoj upravi i pročelnica vijeća za odgoj u Družbi, s. Lucija Blažević, odgojiteljica kandidatice sarajevske provincije, s. Petra Marijanović, odgojiteljica kandidatice zagrebačke provincije i s. Marcela Žolo, odgojiteljica kandidatice splitske provincije.

Sastanak uredničkog vijeća za Bilten "Stadler"

Dana 22. travnja 2014. u provincijalnoj kući - samostanu sv. Ane u Splitu, pod predsjedanjem postulatora kauze našeg Utemeljitelja sluge Božjeg Josipa Stadlera mons. dr. Pave Jurišića, iz Sarajeva, održane je sastanak sestara koje su u uredničkom vijeću Biltena Stadler. Bile su prisutne: provincijalka s. Anemarie Radan, s. Vesna Mateljan, s. Gordana Mišković, s. Maneta Mijoč, a zbog spriječenosti nije mogla biti prisutna s. Ljilja Marinić.

PROVINCIJA

PRESVETOG SRCA ISUSOVA I MARIJINA, ZAGREB

Posjeti zajednicama

* Zajednicu sestara u Varaždinu posjetila je 10. ožujka 2014. g. s. M. Jelena Burić i tom prigodom razgovarala je sa s. Leonidom Koch, članicom ekonomskog vijeća o radovima i ekonomskom stanju u Provinciji.

* Vlč. Marko Bubalo posjetio je 26. ožujka 2014. g. našu zajednicu u Novoj vesi i na Kraljevcu.

* S. M. Katarinu Penić-Sirak provincijalku, posjetio je 3. travnja 2014. g. provincijalni ministar fra Ante Logara.

* U zavodu Germanicum u Rimu, zajednicu sestra posjetila je 10. travnja 2014. g. s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalka i tom prigodom je na Cvjetnicu sudjelovala na svečanom euharistijskom slavlju koje je predslavio papa Franjo na trgu sv. Petra.

* S. M. Katarina Penić-Sirak provincijalka i s. M. Jelena Burić posjetile su 19. travnja 2014. g. naše zajednice, prijatelje i dobročinitelje te im čestitale Uskrs.

* Novovešku zajednicu sestara 21. travnja 2014. g. posjetila je vrhovna glavarica s. M. Radoslava Radek sa sestrama iz Generalne uprave i čestitala blagdan Uskrsa.

* S. M. Katarina Penić-Sirak provincijalka i s. M. Beatis Čajko posjetile su 21. travnja 2014. g. s. M. Leonidu Koch i s. M. Željku Moger u Varaždinu, te im čestitale Uskrs, a s. M. Leonidi i imendan.

* Naše juniorke s. M. Martina Vugrinec i s. M. Marta Vunak sa s. Marijom Kiš i sestrama iz Samobora bile su 21. travnja 2014. g. u posjeti našim sestrama u Vinkovcima.

* Kandidatice sa s. M. Petrom Marjanović posjetile su 21. travnja 2014. g. zajednicu sestara na Kraljevcu i sestre novakinje.

* S. M. Katarina Penić-Sirak provincijalka, s. M. Ambrozija Sošek i s. M. Irma Soldo posjetile su 23. travnja 2014. g. s. M. Fidelis Leventić i tom prigodom joj čestitale imendan i s. M. Karolinu Belak u Rijeci.

* S. M. Katarina Penić-Sirak susrela se 25. travnja 2014. g., sa gđom Majom Juras profesoricom povij. Umjetnosti, radi preuređenja spomen-sobe našega Utemeljitelja.

* S. M. Katarina Penić-Sirak provincijalka i s. M. Tihomila Levantić posjetile su 19. svibnja 2014. g. sestre u Slavonskom Kobašu. Tom prigodom Provincijalka je razgovarala sa s. M. Lucijom Knežević čija je rodbina zbog poplave u Gunji ostala bez svih materijalnih sredstava te joj pružila podršku i pomoć.

* U Lovranu, 20. svibnja 2014. g. bile su s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalka i s. M. Tihomila Leventić. Provincijalka je razgovarala s g. Robertom o radovima i troškovima popravaka na krovu stana u villi Slaviji.

* Dana 26. svibnja 2014. g., vlč. Vinko Tomić župnik iz Retkovca posjetio je s. M. Katarinu Penić-Sirak provincijalku.

* S. M. Katarina Penić-Sirak provincijalka i s. Marija Kiš, 26. svibnja 2014. g., bile su u Lovranu zbog radova na stanu u villi Slaviji. Po povratku su posjetile u Delnicama s. M. Rufinu Šimatić i vlč. župnika Stanka Kovačića.

Obilježavanje slavlja

* U zagrebačkoj prvostolnici sestre iz naših zajednica sudjelovale su 11. ožujka 2014. g. na euharistijskom slavlju za +kardinala Franju Kuharića.

* Dana 19. ožujka 2014. g., u samostanu sv. Josipa u Kloštru Podravskom zahvalno euharistijsko slavlje predvodio je župnik fra Ivan Široki, a uz s. M.

Karmen Hajdinjak i s. M. Viktoriju Predragović koje djeluju u župi, sudjelovale su sestre iz Nove vesi, Kraljevca i Pitomače.

U novoveškoj kapeli misno slavlje na blagdan sv. Josipa predslavio je župnik vlč. Alojzije Žlebečić na kojem su sudjelovale sestre, župljani i šticićenice Doma.

Sestre su čestitale imendane svećenicima koji nose ime svoga zaštitnika sv. Josipa.

* Sestre su preko TV prijemnika 27. travnja 2014. g., pratile prijenos svečanog proglašenja svetima papa Ivana XXIII. i Ivana Pavla II.

Kulturna događanja

* U Nadbiskupijskom pastoralnom institutu u Zagrebu 13. ožujka 2014. g., na akademiji prigodom PAPINA DANA prisustvovala su s. M. Emanuela Pečnik i s. M. Marta Vunak.

* U večernjim satima 2. travnja 2014. g., sestre su prisustvovala programu sjećanje na papu Ivana Pavla II. u dvorani Vijenac na Kaptolu.

* U prostorijama izdavačke kuće Napredak u Zagrebu, 27. ožujka 2014. g., održana je promocija knjige "Napredak je misija" profesora dr. Franje Topića na kojoj su prisustvovala s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalka i s. M. Jelena Burić.

* U crkvi sv. Ivana Krstitelja 24. travnja 2014. g., sestre su prisustvovala na humanitarnom koncertu Ansambla za ranu glazbu OTIUM, koji je izveo 20-tak skladbi iz razdoblja renesanse i ranog baroka.

* U dvorani Nadbiskupijskoga pastoralnog instituta u Zagrebu, 21. svibnja 2014. g., na tribini "Jedinstvo u različitosti" pod nazivom "Vjernik u društvu", na temu "(Ne)vidljivi svjedoci", sudjelovali su članovi Društva PMI iz Retkovca predvođeni s. M. Emanuelom Pečnik koji su animirali glazbeno-molitveni dio. Među PMI sudjelovalo su i članovi dječjeg zbora.

* Na predstavljanju knjige "Slobodna nedjelja: kultura u nestajanju", na Hrvatskom katoličkom sveučilištu u Zagrebu 29. svibnja 2014. g., bile su s. M. Katarina Penić-Sirak i s. M. Marta Vunak.

Susreti redovnica

* U Nadbiskupijskom pastoralnom institutu u Zagrebu 3. travnja 2014. g., održan je korizmeni susret redovnica sa uzoritim gospodinom kardinalom Josipom Bozanićem. Na susretu je bio veći broj naših sestara.

Čestitanje imendana

* s. M. Jelena Burić i s. M. Irma Soldo 10. travnja 2014. g., posjetile su sestre na Kraljevcu i s. M. Mehtildi Bartošek čestitale imendan.

* Dana 5. svibnja 2014. g., s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalka, s. M. Jelena Burić, s. M. Petra Marjanović i s. M. Emanuela Pečnik posjetile su kraljevečku zajednicu i čestitale imendan s. M. Ireni Olujević.

* S. M. Katarina Penić-Sirak provincijalka, s. M. Jelena Burić i s. M. Angela Ivančić posjetile su 12. svibnja 2014. g., sestre u Stenjevcu i s. M. Leopoldi Božičević čestitale imendan.

* S. M. Katarina Penić-Sirak provincijalka i s. M. Jelena Burić posjetile su 21. svibnja 2014. g., sestre u Varaždinu i čestitale imendan s. M. Željki Moger.

* Dana 23. svibnja 2014. g., s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalka i s. M. Jelena Burić posjetile su sestre u Vojnom ordinarijatu i tom prigodom čestitale imendan s. M. Marini Perčić.

Proslave

* U svim našim zajednicama 20. travnja 2014. g., proslavljen je naš najveći blagdan – USKRS. Mnoge sestre svojim radom na povjerenim im dužnostima taj su blagdan uljepšale drugima bilo pripremom i aranžiranjem cvijeća u crkvama, intenzivnijim probama zborova. Za taj su dan obradovale i naše siromahe prigodnim darovima i hranom.

* Dana 25. svibnja 2014. g., s. M. Petra Marjanović sudjelovala je na proslavi 20. obljetnice djelovanja Dječjeg vrtića "Jordanovac" u Zagrebu. Euharistijsko slavlje predvodio je mons. Juraj Jezerinac, vojni ordinarij u RH, dok su prigodni program nakon euharistijskog slavlja izvela djeca iz vrtića.

* Na Proslavi svetkovine Majke Božje od Kamenitih vrata, zaštitnice Grada Zagreba, 31. svibnja 2014. g., u Zagrebačkoj katedrali na svečanom euharistijskom slavlju koje je predslavio uzoriti gospodin kardinal Zenon Grocholewski, pročelnik kongregacije za katolički odgoj, sudjelovale su sestre iz naših zajednica.

Nakon misnog slavlja sudjelovale su i na procesiji sa svijećama i slikom Majke Božje od Kamenitih vrata. Procesijski hod završio je molitvom pred likom Majke Božje od Kamenitih vrata.

Duhovne obnove za sestre

* U samostanu "Antunovac" u Novoj vesi, o. Antonio Čirko, karmelićanin održao je 26. ožujka 2014. g., duhovnu obnovu kojoj su se pridružile i sestre iz obližnjih naših zajednica.

* U Novoj vesi s. Marija Kiš učiteljica juniorki susrela se 27. ožujka 2014. g., sa sestrama juniorkama s. M. Martinom Vugrinec i s. M. Martom Vunak.

* U bazilici Srca Isusova u Zagrebu, održana je 6. travnja 2014. g., duhovna obnova za redovnice na kojoj su sudjelovale i naše sestre. Voditelj pokorničkog slavlja bio je prof dr. Darko Tepert, ofm.

* Dana 16. i 17. svibnja 2014. g., u Marijinom dvoru u Lužnici, održan je susret za sestre juniorke na kojima su sudjelovale s. M. Martina Vugrinec i s. M. Marta Vunak.

Hodočašća i izleti

* U Rimu 24. travnja 2014. g., na proglašenju svetima dvojice papa Ivana XXIII. i Ivana Pavla II. hodočastile su s. M. Irma Soldo i s. M. Nada Juratovac.

* Dana 1. svibnja 2014. g., na izletu u gradu Varaždinu, Trakošćanu i Lepoglavi bile su sestre iz Nove vesi, a sestre iz Samobora hodočastile su Majci Božjoj Trsatskoj.

* Na župnom hodočašću, 24. svibnja 2014. g., koje je organizirao novoveški župnik vlč. Alojzije Žlebečić u svetištu Majke Božje od Krasna na Velebitu, sudjelovale su s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalka i s. M. Jelena Burić sa nekoliko sestara iz zajednice.

Stručno usavršavanje

* Dana 4. i 5. travnja 2014. g., u Franjevačkom samostanu u Dubravi, na permanentnom usavršavanju u organizaciji Povjerenstva za predškolski odgoj pri HKVRPP sudjelovale su naše sestre i djelatnice iz vrtića iz Nove vesi, Vinkovaca i Samobora.

* U Opatiji na stručnom skupu za ravnatelje vrtića, 10. travnja 2014. g., sudjelovala je s. M. Petra Marjanović. Tema stručnog skupa je bila "Krizni menadžment i kurikulum vrtića".

* U Duhovno-obrazovnom centru Marijin dvor u Lužnici, 26. i 27. svibnja 2014. g., na 43. Vijećanju redovničkih odgajatelja i odgajateljica sudjelovale su s. Marija Kiš i s. M. Petra Marjanović. Tema ovogodišnjeg Vijećanja bila je "Kako psihologija (psihoterapija) danas može pomoći posvećenim osobama u ljudskom i duhovnom dozrijevanju".

Vijesti iz odgoja

* S. M. Katarina Penić-Sirak provincijalka posjetila je 1. travnja 2014. g., s. M. Marinu Piljić magistru novakinja i novakinje na Kraljevcu.

* Dana 2. travnja 2014. g., s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalka posjetila je djevojku Katarinu Kovačev u Budrovcu, a Ivanu Demšić u Pitomači koje su izrazile želju doći u samostan.

* U kandidaturu zagrebačke provincije 14. travnja 2014. g., primljena je Ivana Demšić iz Turnašice u Podravini.

* U Livnu na duhovnim vježbama za sve kandidatice naše Družbe, 30. travnja 2014. g., sudjelovale su s. M. Petra Marjanović i kandidatice Natalija Brkić i Ivana Demšić.

* Dana 5. svibnja 2014. g., s. M. Margaret Rožman novakinja druge godine, nakon prakse u Samoboru, vratila se u svoju novicijatsku zajednicu na Kraljevec.

* Dana 30. svibnja 2014. g., Novovešku zajednicu posjetile su djevojke Katarina Kovačev iz Budrovca i Zrinka Šutalo iz Vrapča te su provele dva dana u zajednici s kandidaticama i s. M. Petrom Marjanović.

Susreti Društva PMI-a

* U samostanu "Antunovac" održan je 22. ožujka 2014. g., sastanak Vijeća za zvanja i PMI.

* Dana 25. ožujka 2014. g., blagdan Blagovijesti odabran kao titular Društva PMI posebno je svečano proslavljen u zajednicama i župama gdje uz sestre djeluju PMI.

* U Novoj vesi, 10. svibnja 2014. g., organiziran je susret animatora PMI koji je obogatila predavanjem dr. Agneza Szabo, na temu "Pod zastavom Srca Isusova". Program je obuhvaćao euharistijsko slavlje i hodočašće važnim ustanovama i mjestima u Zagrebu, gdje je djelovao sluga Božji dr. Josip Stadler.

Naši pokojni

* Dana 1. travnja 2014. g., u Oriovcu na sprovodnom obredu i misi zadušnici za † vlč. Mirka Roginića, dugogodišnjeg župnika Velike prisustvovala je s. M. Petra Marjanović.

* U Starom Brodu pokraj Siska, 9. travnja 2014. g., sahranjena je † Marica Drnić, sestra naše s. M. Brigite Đumbir. Na sprovodu su sudjelovale s. M. Katarina Penić-Sirak provincijsku glavaricu i s. M. Jelena Burić nekoliko sestara iz Nove vesi i Kraljevca.

* U sv. Martinu na Muri 13. svibnja 2014. g., na sprovodnim obredima † Ivanu Kodba sudjelovala je s. M. Marina Perčić.

Sjednice

* Dana 4. travnja 2014. g., u generalnoj kući na Naumovcu u Zagrebu, Vrhovna Uprava Družbe održala je proširenu sjednicu na kojoj je sudjelovala s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalka.

* U prostorijama tajništva je održana, 8. travnja 2014. g., sjednica Provincijalne uprave.

Kanonske vizitacije

* Dana 20. ožujka 2014. g., u provincijalnoj kući zazivom Duha Svetoga započela je kanonska vizitacija č. Majke s. M. Radoslave Radek vrhovne glavarice.

Klanjanje pred Presvetim

* Proljetno euharistijsko klanjanje za duhovna zvanja u zagrebačkoj katedrali održano je 11. svibnja 2014. g., koje su animirale naše sestre.

Naše bolesne sestre i rodbina

* S. M. Čedomila Čajko, dana 27. travnja 2014. g., primljena je na operativni zahvat u bolnicu "Sestre milosrdnice".

* Dana 14. svibnja 2014. g., s. M. Jelena Burić odvezla je na pregled u Krapinske Toplice Željku Pavlović, nećakinju s. Alojzine Mijatović.

Obilježavanje dana Oca Utemeljitelja

* Stadlerov Dan u samostanu "Antunovac" 8. svibnja 2014. g., započeo je euharistijskim slavljem i klanjanjem. Sestre su sudjelovale na svečanom euharistijskom slavlju u katedrali, kojeg je predslavio pomoćni biskup zagrebački dr. Valentin Pozaić, povodom 51. svjetskog dana za duhovna zvanja.

PROVINCIA BEZGRJEŠNOG ZAČEĆA BLAŽENE DJEVICE MARIJE, SARAJEVO

Održana duhovna obnova mladih Dobojskoga dekanata

Na poziv župnika – vlč. Josipa Jelića – naše sestre iz Gromiljaka – s. M. Ružica Ivić i s. M. Danica Bilić – organizirale su duhovnu obnovu za mlade Dobojskoga dekanata. Obnova je odražena 29. i 30. ožujka 2014. g. u svetištu sv. *Leopolda Mandića* u Maglaju. Bilo je prisutnih 45-oro mladih iz župa: Lug Brankovića, Doboja, Žabljaka i Maglaja. Voditelj duhovne obnove bio je vlč. Jozo Batinić – župnik sa Cera. Obnova je bila posvećena mladima i PMI-u, kako slušati i oslušivati Božje poruke, kako živjeti i čemu se nadati? „Slušaj Izraele", govori Bog vaš! To je prva zapovijed koju Bog upućuje izraelskome narodu. Brzo klonemo na putu dobra, jer sve nas zbunjuje želeći druge kopirati, kazao je vlč. Jozo Batinić. Nakon predavanja mladi su postavljali pitanja o strahovima koji se javljaju u njihovim životima. To je bio poticaj za pripremu sakramenta svete ispovijedi i svete mise koju je predvodio vlč. Jozo Batinić, u suslavlju župnika – vlč. Josipa Jelića – i đakona –

vlač. Olivera Jerkovića. Mladi su molili križni put što ga je predvodila s. Danica. Na četvrtu korizmenu nedjelju – 30. ožujka ove godine – svete mise je predvodio vlač. Marko Majstorović, ekonom iz travničkoga sjemeništa, u povodu prikupljanja pomoći za tu instituciju. Svojim sviranjem i pjevanjem liturgiju su uveličale s. Ružica i s. Danica, a nakon mise imale su susret s PMI-a.

U Gromiljaku održan tečaj „Filip”

U razdoblju od 4. do 6. travnja 2014. godine u *Kući Navještenja* na Gromiljaku održan je tečaj „Filip” za sve srednjoškolce iz Kiseljaka, Kreševa, Fojnice, Livna, Viteza, Novoga Travnika i Stare Bile. Skupina mladih iz Zagreba, pod vodstvom fra Josipa Blaževića – novoizabranoga provincijala Provincije sv. *Jeronima*, franjevac konventualaca – predstavila je program Tečaja "Filip". Osamdeset srednjoškolaca imalo je priliku slušati o važnosti Božje ljubavi, opasnosti grijeha, obraćenju, spasenju, utjecaju Duha Svetoga u životu vjernika. Kroz scenske prikaze mladi su vidjeli sažetak svih tema susreta. Svjedočanstva bogoslova iz Zagreba, naših novakinja – s. M. Sandre Kapetanović i s. M. Ane Prkić, te studenata upotpunili su Tečaj "Filip". Kroz pjesme i igre u prirodi svi su naučili nešto novo. Fra Josip, kao voditelj Tečaja, govorio je o važnosti nove evangelizacije kao odgovoru na današnje probleme društva. Zahvalne smo Bogu za novo iskustvo koje su doživjeli mladi, ali i naše sestre iz Gromiljaka, te novakinje – s. M. Sandra Kapetanović i s. M. Ana Prkić.

Cvjetnica u barskoj katedrali

Dan prije Cvjetnice, u subotu – 12. travnja 2014. godine, krenule su prema Baru s. M. Anđa Vranješ, Tvrtko Barnjak, s. M. Damjana Crnković, s. M. Klara Jerković i četvero djece Stadlerova dječjega doma *Egipat*. Svrha njihova putovanja bila je podržati zajednicu vjernika Barske biskupije i sudjelovati s njima na misi Nedjelje muke Gospodnje – Cvjetnice. Tom je prigodom gospodin Tvrtko Barnjak poklonio uskrсну svijeću za barsku katedralu. Nakon misnoga slavlja i druženja s don Simom Ljuljić sestre su se s djecom vratile u Sarajevo, sa sigurnim vozačem gospodinom Tvrtkom Barnjakom.

Sestre SMI na Dekanatskome križnome putu

Na nedjelju muke Gospodinove – Cvjetnicu i Svjetski dan mladeži – 13. travnja 2014. godine, u župi *Uznesenja Blažene Djevice* na Stupu održan je drugi dekanatski Križni put mladih pod geslom „Ljubite jedni druge kao što sam ja vas ljubio“ (Iv, 13,34). Križni put je organizirala župa Uznesenja Blažene Djevice Marije – Stup, uz pomoć Centra za mlade „Ivan Pavao II.“ i Katoličkoga školskog centra sv. *Josip* iz Sarajeva. Na ovaj poseban događaj došli su mladi sa Stupa, iz Centra za mlade, iz KŠC-a i iz cijeloga grada. Na križnome su putu zajedno s mladima hodočastile i naše sestre: s. M. Ljilja Marinčić i s. M. Lucija Blažević. Procesija je krenula u 12:30 sati ispred žup-

ne crkve na Stupu. U procesiji se razmišljalo o biblijskim prizorima vezanim za Isusovo javno djelovanje. Postaje su bile u dvorištima župljana župe Stup, koji su rado dočekali vjernike i na više mjesta za njih pripremili okrepju. Procesija je išla kroz Stup, Bare, Doglode, Otes i završila u *Karmelu*, u samostanskoj crkvi u Azićima, gdje smo – po dolasku u 16 sati – slavili svetu misu.

Slavlje Uskrsa i posjet kardinala Puljića SDDE-u

Slavlje Uskrsnuća Gospodinova 20. travnja 2014. godine započele smo svečanom jutarnjom molitvom u kapelici samostana *Egipat*. Sa slavljem smo nastavile u Stadlerovoj katedrali, u kojoj je svečano uskršno misno slavlje predslavio nadbiskup metropolit vrhbosanski – kardinal Vinko Puljić – u zajedništvu s apostolskim nuncijem u Bosni i Hercegovini – mons. Luigijem Pezzutom – i pomoćnim biskupom vrhbosanskim – mons. dr. Perom Sudarom – i uz suslavlje 16 svećenika te asistenciju dvojice đakona i sudjelovanje redovnica, bogoslova i brojnih vjernika. Na misi su sudjelovale naše sestre iz triju sarajevskih zajednica, te djeca Stadlerova dječjega doma *Egipat*. Nakon misnoga slavlja pošli smo u svoje domove. Mi sestre smo zajednički objedovale s djecom SDDE-a. U popodnevnim satima ovoga Uskršnjog dana samostan *Egipat* je posjetio kardinal Vinko Puljić, u pratnji svoje sestre Blanke i naših sestara: s. M. Vladislave Blažević, s. Maria-Ane Kustura i s. M. Marije Filipović. Zajedno s Kardinalom otpjevali smo najprije pjesmu u našoj samostanskoj kapelici, a potom nas je Kardinal blagoslovio. Uslijedio je potom za djecu SDDE-a dugo iščekivani trenutak tucanja jajima. Svi su se gurali oko Kardinala. Nakon druženja u samostanu *Egipat* pošli smo zajedno s Kardinalom posjetiti sestre karmelićanke na Stupu. Na kraju smo odvezli Kardinala u Nadbiskupski ordinarijat, a mi smo pošli u samostansku kapelicu na molitvu večernje.

Slavlje 18. obljetnice svećeničkog ređenja preč. Orkića

Utorak nakon Uskrsnuća Gospodinova 22. travnja 2014. godine djelovao je kao i svaki drugi. Misno slavlje u kapelici samostana *Egipat* predslavio je preč. Ilija Orkić, koji nam u zadnje vrijeme redovito dolazi slaviti Euharistiju. Nakon mise uputili smo se u samostansku dvoranu kako bismo proslavili osamnaestu obljetnicu ređenja preč. Ilije Orkića. Djeca SDDE-a, predvođena s. M. Klarom Jerković, pripremila su i izvela program na temu *Veliki i mali*. Nakon programa uslijedila je zajednička večera djece i sestara s preč. Orkićem, koji nas je sve počastio čevapima i pitom. Na večeri su s nama bili i naši dobročinitelji iz Njemačke koji su ovih dana kod nas u samostanu „Egipat“ i koji su nas obdarili živežnim namirnicama. Poslije večere se razvila pjesma i zajedničko druženje. Zahvalni smo Bogu za dar svećeničkoga poziva našega preč. Ilije i za sve milosti koje nam po njegovu svakodnevnom dragovoljnom dolasku daruje.

Umro veliki dobročinitelj Adelio Bergamaschi

U četvrtak, 24. travnja 2014., nakon teške bolesti, okrijepljen svetim sakramentima i okružen svojom obitelji, preminuo je gospodin Adelio Bergamaschi, veliki prijatelj Vrhbosanske crkve. Sahranjen je u subotu 26. travnja na mjesnome groblju C. Pertusella (Itelija) uz svoju majku koja je umrla kad ga je rodila. Na pogrebu gospodina Adelia bila je – u ime naše zajednice – provincijska glavarica s. M. Admirata Lučić, njezina zamjenica s. M. Anđa Vranješ i s. M. Genoveva Rajić. Gospodin Adelio je rođen u Caronno Pertuselli, nedaleko od Milana, 22. 10. 1934. od roditelja Chiarette i Egidia Bergamaschia. Vjenčao se sa Ernestinom 1963. godine. Vjerovao je da ih je do bri Bog obdario s četvero djece (tri sina i jednom kćeri): Gabrielom, Giovanniem, Renatom i Emanuelom. I oni su danas u braku i imaju svoje obitelji. Tako u velikoj Adelijevoj obitelji žive supruge sinova: Graziella, Paola, Patrizia s djecom, Adelijevim unucima: Benedettom, Francescom, Letiziom, Chiarom, Matteom, Stefaniom i Egidiom. Pokojni Adelio je u Bosnu došao ratne 1994. godine. Zavolio je njezina i tako razorena sela, obiteljske kuće, crkve, obitelji i osobe nedužno ranjene ružnim ratom, zavolio je njezino ranjeno lice. Sa svojom suprugom i sinovima je odlučio, koliko god im bude bilo moguće, pomoći obnovu razrušenih crkava, župskih kuća i samostana. Gdje god ih je uzoriti kardinal Vinko Puljić uputio, darivali su za obnovu i izgradnju prozore i vrata koje su izrađivali u svojoj radionici. Tako bi svaka kuća dobila pogled u svijet i mogla zadržati svoju obiteljsku toplinu. Osobito je častio slugu božjega Josipa Stadlera, čeznuo je kleknuti na njegovu grobu. Upravo tu, u sarajevskoj prvostolnici, ispred oltara Bezgrješne Majke Marije, primao je snagu i nadahnuće za svoje odluke. Gospodin mu udijelio vječni pokoj i bio mu nagradom za sve dobro koje je, u Njegovo ime, iskazao našoj zajednici, siromasima i Crkvi u Bosni.

Sestre SMI-a na proglašenju svetima dvojice papa

U petak, 25. travnja 2014. godine, krenule su za Rim na proglašenje svetima papa Ivana XXIII. i Ivana Pavla II. sestre Sarajevske provincije: s. Anamarija Kesten, s. Miranda Tikvić, s. Ružica Ivić, s. Vladislava Blažević, s. Finka Brajković i s. Klara Jerković. U ime naših štíćenika s njima je hodočastila gđa Kladija Nastić, a u ime djelatnika gđa Mirjana Livančić. Radosne i Bogu zahvalne vratile su se svaka u svoj samostan u ponedjeljak 28. travnja 2014.

Sestre na Susretu Hrvatske katoličke mladeži u Dubrovniku

Na dan kada posebno štujemo Božićno otajstvo, 25. travnja 2014. godine, krenule su iz samostana *Egipat* na Susret hrvatske katoličke mladeži u Dubrovnik s. Stana Matić, s. Jelena Jovanović, kandidatice Valentina Šunjić i Nikolina Džavić, te Katarina Stipić iz SDDE-a. Na susret su krenule i naše

sestre iz Gromiljaka s mladima te župe. Svojom prisutnošću i sudjelovanjem sestre su svjedočile ljepotu posvećenosti Bogu.

Mladi iz Crne Gore posjetili SDDE-a

U subotu, 3. svibnja 2014. godine, kada na poseban način molimo za duhovna zvanja, pridružili su nam se u molitvi mladi iz Crne Gore, predvođeni don Simom Ljuljić iz Staroga Bara (Crna Gora), koji je došao u pratnji don Gabrijela i petnaestak mladih. Don Simo je najprije predslavio misno slavlje u kapelici samostana *Egipat*, a u koncelebraciji je bio i don Gabrijel. Nakon svete mise, dirljive propovijedi i pjesme, uslijedilo je zajedničko druženje i ručak zajedno s mladima koji su bili puni pitanja i oduševljenja.

Slavlje XIV. redovitoga Provincijskoga kapitula

Provincija *Bezgrješnoga Začeca BD Marije* slavila je svoj XIV. redoviti provincijski kapitul u *Kući Navještenja* na Gromiljaku od 5. do 10. svibnja 2014. godine. Tema, kojoj smo se tih dana posebno posvetile, bila je *Živjeti Evanđelje pod zastavom Srca Isusova*. Na odabir okvirne teme kapitula utjecala je ovogodišnja draga 40. obljetnica posvete naše Družbe presvetome Srcu Isusovu i misionarska radost Evanđelja koju nam osvjetljava sveti otac Franjo u najnovijoj apostolskoj pobudnici *Evangelii Gaudium*. Kapitulom je predsjedala vrhovna glavarica Družbe – s. M. Radoslava Radek, a sudjelovalo je petnaest sestara.

Održana prva sjednica novoizabrane Provincijske uprave

Na nedjelju *Dobroga Pastira*, 11. svibnja 2014. godine, vratile su se sa XIV. redovitog Provincijskoga kapitula provincijska glavarica s. M. Admirata Lučić i njezine savjetnice. S njima je došla vrhovna glavarica Družbe – s. M. Radoslava Radek – u čijoj nazočnosti je potpisana primopredaja službenih prostorija i knjiga, te održana prva sjednica Provincijske uprave.

Poplavljen samostan u Doboju i Maglaju

Zbog obilatih kiša proživljavamo strašne nepogode koje su zadesile veći dio Bosne. Poplavljeni su i naši samostani u Doboju i Maglaju. Uz sliv rijeka, osobito Bosne, poplavljene su obiteljske kuće i zgrade do drugoga kata. Može im se pristupiti samo čamcima. Sestre su se, kao i njihovi sugrađani, povukle u gornji dio kuće. S njima su starice koje s ljubavlju njeguju i nad kojima bdiju i u ovim teškim trenucima. Budući da nema struje, otežana je komunikacija. Provincijska glavarica – s. M. Admirata Lučić – stupila je u kontakt sa sestrama. One su dobro i hrabro podnose hladnoću i teškoće nevremena. Zahvaljujući župniku – vlč. Peri Iljkiću – nisu oskudijevale hranom i pićem. Od 15. svibnja 2014. godine sa zebnjom smo pratile vijesti i molile za ljude iz poplavljenih područja, a osobito za naše sestre.

SADRŽAJ

▪ Riječ uredništva	2
▪ Riječ Crkve	3
▪ Riječ Vrhovne glavarice	6
▪ Utemeljiteljeva stranica	9
▪ Na izvoru duhovnosti	10
▪ Iz duhovne riznice sestara SMI	13
▪ Duhovna obnova u Družbi	17
▪ XIV. Provincijski kapitul	27
▪ Sestrinsko zajedništvo	34
▪ Karizmatско djelovanje sestara	70
▪ Odjeci duše	85
▪ Društvo PMI	88
▪ Pokojne sestre	100
▪ Pokojna rodbina	111
▪ Priopćenja iz Vrhovne uprave i Provincijalata	115
▪ Vijesti od broja do broja	119
▪ Sadržaj	138